

Hotărârea nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone*)

În vigoare de la 12.01.2005

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

În temeiul [art. 108](#) din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului [nr. 236](#) din 24 noiembrie 2000 privind regimul ariilor protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată prin Legea nr. 462 din 18 iulie 2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1.

(1) Se instituie regimul de arie naturală protejată și se aprobă încadrarea în categoriile de management corespunzătoare, pentru următoarele situri:

Nr.	Arie naturală protejată	Suprafață (ha)	Județ	Nr. aviz CMN
I. rezervații științifice:				
I.1.	Peștera Răsuflătoarei (Parcul Național Semenic Cheile Carașului)	1,1	Caraș-Severin	Cj 302/04.11.2003 B 920/07.06.2004
I.2.	Peștera Liliecilor	6	Suceava	Cj 229/23.12.2002
II. parcuri naționale:				
II.1.	Buila - Vânturarița	4.186	Vâlcea	B 903/21.04.2004
III. monumente ale naturii:				
III.1.	Peștera Smeilor de la Onceasa (Parcul Natural Apuseni)	0,5	Bihor	203/dm/14.05.2004
III.2.	Pădurea Alexeni	37	Ialomița	Cj 102/22.03.2004
III.3.	Peștera Măgurici	1	Sălaj	Cj 128/27.03.2003
IV. rezervații naturale:				
IV.1.	Prundul Mare (Parcul Natural Lunca Mureșului)	558	Arad	218/dm/12.05.2004
IV.2.	Golul alpin Valea Rea - Zârna	6.480	Argeș	228/dm/14.05.2004
IV.3.	Măgura - Nucșoara	15,8	Argeș	229/dm/14.05.2004
IV.4.	Lacul lui Bârcă	12,4	Argeș	Cj 94/19.03.2003
IV.5.	Măgura - Târgu Ocna	89,70	Bacău	Cj 64/19.03.2003
IV.6.	Lacul Bălătău	4,83	Bacău	Cj 191/13.06.2003
IV.7.	Buciaș	471	Bacău	Cj 60/19.03.2003
IV.8.	Nemira	3491,2	Bacău	Cj 227/23.07.2003
IV.9.	Complexul Carstic din Valea Ponorului (Parcul Natural Apuseni)	168	Bihor	231/dm/14.05.2004

IV.10.	Sistemul carstic Peștera Cerbului - Avenul cu Vacă (Parcul Natural Apuseni)	45	Bihor	232/dm/14.05.2004
IV.11.	Holbav	4,1	Brașov	B 317/09.05.2002
				B 854/17.03.2004
IV.12.	Peștera Comana	42	Brașov	B 867/22.03.2004
IV.13.	Peștera cu Apă din Valea Polevii (Parcul Natural Porțile de Fier)	3,2	Caraș-Severin	B 833/05.03.2004
IV.14.	Dăncioanea	337	Caraș-Severin	B 897/15.04.2004
IV.15.	Peștera Exploratorii 85 (Parcul Național Semenic Cheile Carașului)	15	Caraș-Severin	B 832/05.03.2004
IV.16.	Pădurea Pleșu	1.980	Caraș-Severin	B 855/17.03.2004
IV.17.	Rusca Montană	604	Caraș-Severin	Cj 133/27.03.2003
IV.18.	Dealul Cărăula	123	Caraș-Severin	315/Cj/09.07.2004
IV.19.	Ostrovul Șoimul	20,1	Călărași	332/Cj/23.12.2003
IV.20.	Ostrovul Haralambie	45	Călărași	334/Cj/23.12.2003
IV.21.	Ostrovul Ciocănești	207	Călărași	333/Cj/23.12.2003
IV.22.	Sic	505	Cluj	B 958/24.06.2004
IV.23.	Dealul cu fluturi	20	Cluj	Cj 307/23.12.2002
IV.24.	Celea Mare - Valea lui Ene	54	Constanța	Cj 207/02.07.2003
IV.25.	Pădurea Cetate	62	Constanța	Cj 208/02.07.2003
IV.26.	Pădurea Bratca	67	Constanța	Cj 209/02.07.2003
IV.27.	Lacul Oltina	2.290	Constanța	Cj 210/02.07.2003
IV.28.	Lacul Bugeac	1.434	Constanța	Cj 211/02.07.2003
IV.29.	Lacul Dunăreni	703	Constanța	Cj 212/02.07.2003
IV.30.	Lacul Vederoasa	517	Constanța	Cj 213/02.07.2003
IV.31.	Dealul Ciocaș - Dealul Vițelului	977	Covasna,	B 948/24.06.2004
			Brașov	
IV.32.	Valea Neajlovului	15	Dâmbovița	Cj 63/19.03.2003
IV.33.	Zăval	351,3	Dolj	195/dm/27.04.2004
IV.34.	Pădurea Canton Hățiș	6,4	Ialomița	Cj 174/23.05.2003
IV.35.	Șcheia	1	Iași	B 835/05.03.2004
IV.36.	Pârâul Pietrei - Bazga Răducăneni	0,5	Iași	B 836/05.03.2004
IV.37.	Peștera Izverna	2	Mehedinți	B 834/05.03.2004
IV.38.	Scaunul Domnului	50	Mureș	Cj 130/27.03.2003
IV.39.	Seaca	815	Mureș	212/dm/10.05.2004
IV.40.	Lacul Cuejdel	114	Neamț	207/04.05.2004
IV.41.	Codrul Secular Runc	57,60	Neamț	Cj 282/23.12.2002
IV.42.	Secu	776,7	Neamț	261/05.05.2002

IV.43.	Valea Oltețului	900	Olt	B 935/07.06.2004
IV.44.	Pădurea Reșca	50	Olt	B 934/07.06.2004
IV.45.	Pădurea Lapiș	430,4	Sălaj	206/04.05.2004
IV.46.	Lacul Tătarilor	33	Sibiu	B 982/15.07.2004
IV.47.	Ostrovul Gâsca	58	Teleorman	B 843/17.03.2004
IV.48.	Pădurea Troianu	71	Teleorman	B 842/17.03.2004
IV.49.	Pădurea Babadag - Codru	618	Tulcea	B 598/23.06.2003
IV.50.	Lacul Traian	326	Tulcea	B 599/23.06.2003
IV.51.	Muchiile Cernei - Iaila	1.891	Tulcea	B 601/23.06.2003
IV.52.	Beidaud	1.121	Tulcea	B 602/23.06.2003
IV.53.	Valea Mahomencea	1.029	Tulcea	B 605/23.06.2003
IV.54.	Dealul Ghiunghiurmez	1.421	Tulcea	B 606/23.06.2003
IV.55.	Chervant - Priopcea	568	Tulcea	B 607/23.06.2003
IV.56.	Călugăru - Iancina	130	Tulcea	B 608/23.06.2003
IV.57.	Muntele Consul	328	Tulcea	B 600/23.06.2003
IV.58.	Dealul Sarica	120	Tulcea	B 609/23.06.2003
IV.59.	Dealurile Beștepe	415	Tulcea	B 604/23.06.2003
IV.60.	Enisala	57	Tulcea	B 603/23.06.2003
IV.61.	Carasan-Teke	244	Tulcea	B 610/23.06.2003
IV.62.	Valea Ostrovului	71	Tulcea	B 611/23.06.2003
IV.63.	Uspenia	22	Tulcea	Cj 119/27.03.2003
IV.64.	Edirlen	32,8	Tulcea	Cj 120/27.03.2003
IV.65.	Casimcea	137	Tulcea	Cj 121/27.03.2003
IV.66.	Colțanii Mari	53	Tulcea	Cj 122/27.03.2003
IV.67.	Peceneaga	132	Tulcea	Cj 123/27.03.2003
IV.68.	Măgurele	292	Tulcea	Cj 125/27.03.2003
IV.69.	Războieni	41	Tulcea	Cj 124/27.03.2003
IV.70.	Dealul Deniztepe	305	Tulcea	Cj 126/27.03.2003
IV.71.	Dealul Mândrești	5	Tulcea	Cj 127/27.03.2003
IV.72.	Mănăstirea Cocoș	4,6	Tulcea	Cj 282/18.06.2004
IV.73.	Seaca - Movileni	48	Vaslui	205/04.05.2004
IV.74.	Poiana Muntioru	22	Vrancea	B 191/09.05.2002
	V. parcuri naturale:			
V.1.	Lunca Mureșului	17.166	Arad, Timiș	B 424/14.03.2003
V.2.	Lunca Joasă a Prutului Inferior	8.247	Galați	19/CJ/18.02.2003
V.3.	Comana	24.963	Giurgiu	B 521/08.04.2003
V.4.	Geoparcul Dinozaurilor Țara Hațegului	102.392	Hunedoara	331/dm/26.07.2004
V.5.	Munții Maramureșului	148.850	Maramureș	Cj 220/10.07.2003
V.6.	Geoparcul Platoul Mehedinți	106.000	Mehedinți	204/04.05.2004
V.7.	Putna-Vrancea	38.204	Vrancea	B 1073/23.09.2004

VI. arii de protecție specială avifaunistică				
VI.1.	Pădurea Lunca - colonie de stârci	2	Arad	Cj 216/02.07.2003
VI.2.	Pădurea Socodor - colonie de stârci	3	Arad	Cj 215/02.07.2003
VI.3.	Lacul Bascov	162	Argeș	Cj 93/19.03.2003
VI.4.	Lacul Lilieci	262	Bacău	Cj 287/23.12.2002
VI.5.	Lacul Bacău II	202	Bacău	Cj 286/23.12.2002
VI.6.	Lacul Galbeni	1.132	Bacău	Cj 285/23.12.2002
VI.7.	Lacul Răcăciuni	2.004	Bacău	Cj 288/23.12.2002
VI.8.	Lacul Berești	1.800	Bacău	Cj 289/23.12.2002
VI.9.	Lacul Stânca - Costești	2.950	Botoșani	B 939/07.06.2004
VI.10.	Complexul Piscicol Dumbrăvița	414	Brașov	B 856/17.03.2004
				Cj 300/23.12.2002
VI.11.	Rotbav	42	Brașov	854/17.03.2004
				300/23.12.2002
VI.12.	Zona umedă Ostrov - Moldova Veche (Parcul Natural Porțile de Fier)	1.627	Caraș-Severin	Cj 265/27.08.2003
VI.13.	Zona umedă Insula Calinovăț (Parcul Natural Porțile de Fier)	24	Caraș-Severin	Cj 266/27.08.2003
VI.14.	Divici - Pojejena (Parcul Natural Porțile de Fier)	498	Caraș-Severin	251/dm/31.05.2004
VI.15.	Iezerul Călărași	2.877	Călărași	Cj 54/16.10.2000
VI.16.	Lacul Fundata	510	Ialomița	B 121/17.08.2001
VI.17.	Lacul Amara	162	Ialomița	Cj 298/23.12.2002
VI.18.	Lacul Strachina	1.050	Ialomița	Cj/297/23.12.2002
VI.19.	Lacurile Bentu Mic - Bentu Mic Cotoi - Bentu Mare	127	Ialomița	Cj 293/23.12.2002
VI.20.	Lacul Pângărați	153	Neamț	B 851/17.03.2004
VI.21.	Lacul Vaduri	119	Neamț	B 852/17.03.2004
VI.22.	Lacul Strejești	2.378	Olt, Vâlcea	B 930/07.03.2004
VI.23.	Lacul Slatina	645	Olt	B 931/07.06.2004
VI.24.	Lacul Izbiceni	1.095	Olt	B 932/07.06.2004
VI.25.	Iris - Malu Roșu	1.380	Olt	208/04.05.2004
VI.26.	Heleșteele de la Moftinu Mic	125	Satu Mare	B 120/17.08.2001
VI.27.	Balta Suhaia	1.455	Teleorman	B 269/14.03.2002
				334/dm/30.07.200

(2) Se instituie regimul de arie naturală protejată pentru suprafețe adiacente și se aprobă încadrarea în categoriile de management corespunzătoare, pentru următoarele arii naturale protejate:

Nr.	Arie naturală protejată	Suprafața totală (ha)	Județ	Nr. aviz CMN
VII.	rezervații naturale			

VII.1.	Perchiu	206	Bacău	Cj 281/23.12.2002
VII.2.	Izvorul Alb	21	Bacău	Cj 192/13.06.2003
VII.3.	Valea Legiilor	125	Cluj	B 941/07.06.2004
VII.4.	Cheile Turzii	324	Cluj	B 940/07.06.2004
VIL 5.	Suatu	11,3	Cluj	B 956/24.06.2004
VII.6.	Fânațele Clujului - "La Copârșiaie"	97	Cluj	B 957a/24.06.2004
VII.7.	Fânațele Clujului - "La Craiu"	2,2	Cluj	B 957b/24.06.2004
VII.8.	Lacul Știucilor	140	Cluj	Cj 146/24.04.2003
VII.9.	Mestecănișul Reci - Bălțile de la Ozun - Sîntionlunca	2.020	Covasna	B 694/02.10.2003
VII.10.	Râul Tur	6.212	Satu Mare	B 952/24.06.2004
VII.11.	Rarău - Pietrele Doamnei	971	Suceava	Cj 318/28.11.2003
VII.12.	Cheile Lucavei	34	Suceava	252/dm/31.05.2004
VII.13.	Tișița	2.726	Vrancea	Cj 301/23.12.2002
VII.14.	Lacul Negru	88	Vrancea	B 825/07.06.2004

(3) Suprafețele ariilor naturale protejate pot fi corectate prin ordinul ministrului autorității publice centrale care răspunde de mediu, cu avizul Academiei Române, în cazul utilizării unor metode și aparate mai precise de determinare a acestora.

Art. 2.

(1) Parcurile naționale și naturale se delimitează conform anexei nr. 1, secțiunea 1.

(2) Descrierea limitelor și a suprafețelor rezervațiilor științifice, monumentelor naturii, rezervațiilor naturale și a ariilor de protecție specială avifaunistică este prezentată în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 constituie bază pentru realizarea sistemului informațional al ariilor naturale protejate, secțiunea arii naturale protejate.

(4) Limitele ariilor naturale protejate, în format digital, ca vectori cu referință geografică, vor fi puși la dispoziție de către autoritatea publică centrală care răspunde de mediu tuturor instituțiilor și persoanelor interesate, în cadrul sistemului informațional al ariilor naturale protejate, care va fi publicat prin intermediul paginii de Internet, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(5) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului autorității publice centrale care răspunde de mediu, cu avizul Academiei Române se va stabili structura sistemului informațional al ariilor naturale protejate.

Art. 3.

(1) Se aprobă zonarea interioară a parcurilor naționale și naturale din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice, prin delimitarea zonelor de conservare specială, conform anexei nr. 1, secțiunea 1.

(2) Zonarea interioară a parcurilor naționale și naturale se poate modifica de către autoritatea publică centrală care răspunde de mediu, în colaborare cu autoritatea publică centrală care

răspunde de silvicultură și autoritatea publică centrală care răspunde de ape, cu avizul Academiei Române, prin ordin comun al miniștrilor.

(3) Zonarea interioară a Parcului Natural Comana, Geoparcului Dinozaurilor Țara Hațegului și Geoparcului Platoul Mehedinți se va stabili de către autoritatea publică centrală care răspunde de mediu, în colaborare cu autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritatea publică centrală care răspunde de ape, cu avizul Academiei Române, prin ordin comun al miniștrilor, în termen de cel mult 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri; până la stabilirea zonării interioare a parcurilor naturale Comana, Geoparcul Dinozaurilor Țara Hațegului și Geoparcul Platoul Mehedinți ariile naturale protejate din interiorul acestora vor avea regim de zone speciale de conservare, inclusiv Balta Comana din cadrul Parcului Natural Comana.

(4) Până la aprobarea planurilor de management ale parcurilor naționale și naturale, care vor reglementa în amănunt regimul de protecție și zonarea detaliată, în zonele de conservare specială, se interzic orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în zonele de conservare specială, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice cu regim strict de protecție se pot desfășura următoarele activități:

a) de natură științifică și educativă;

b) turismul controlat;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animalele domestice proprietatea membrilor comunităților ce dețin pășuni în interiorul parcului, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele aprobate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente în zona de conservare specială;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiceiu de protecție, în urma aprobării de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritatea publică centrală care răspunde de mediu a planului de acțiune provizoriu elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul protecției și menținerii ecosistemelor naturale și reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al parcului, în urma aprobării de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritatea publică care răspunde de mediu;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, în baza aprobării autorităților publice centrale care răspund de silvicultură, autoritatea publică centrală care răspunde de mediu și autoritatea publică centrală care răspunde de ape, la propunerea consiliului științific al parcului;

h) acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri și de monitorizare a acestora, cu avizul consiliului științific al parcului.

(6) Până la aprobarea planului de management pentru fiecare parc național și natural, în suprafețele situate în afara zonelor de conservare specială se pot desfășura următoarele activități:

a) activitățile prevăzute la art. 3 alin. (5);

b) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de către persoanele fizice și juridice care dețin terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației parcului;

c) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor tinere, lucrări de conservare și lucrări de igienizare;

d) aplicarea de tratamente cu grad mare de intensivitate, care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor. Tratamentele aplicate pot fi reprezentate de: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive cu perioadă lungă de regenerare, tratamentul tăierilor rase în benzi sau în parchete mici, în cazul molidișurilor pure și arboretelor de plop euroamerican, și tratamentul tăierilor în crâng în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie, tratamentul tăierilor succesive și progresive clasice sau în margine de masiv;

e) orice alte activități aprobate de administrația parcului și de consiliul științific, care nu pun în pericol conservarea patrimoniului natural al parcului.

f) orice alte activități aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de mediu cu avizul Academiei Române prin ordin de ministru.

(7) Suprafața zonei de conservare specială prevăzută în proiectul planului de management al parcului nu poate să difere cu mai mult de 5% față de suprafața zonei de conservare specială aprobată prin prezenta hotărâre sau prin ordin comun al ministrului autorității publice centrale care răspunde de mediu și al ministrului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în baza unor studii de specialitate aprobate de către aceste autorități.

Art. 4.

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de mediu va asigura, în termen de maxim 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, structuri de administrare pentru parcurile naționale și naturale și prevederilor legale în vigoare, conform anexei nr. 1, secțiunea 3.

(2) Structurile de administrare prevăzute la alin. (1) se asigură:

a) în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în limita bugetului alocat și a numărului de personal aprobat conform cerințelor anexei nr. 1, secțiunea 3; sau

b) în coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, pe bază de contract încheiat cu persoane juridice care probează capacitatea tehnică, științifică, administrativă, financiară și de personal necesară, prevăzut în anexa nr. 1, secțiunea 3, conform procedurilor în vigoare.

(3) Structurile de administrare pentru Parcul Național Buila - Vânturarița și Parcul Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior se pot asigura și în subordinea unei alte structuri de administrare dacă nu se poate asigura o structură de administrare independentă, prin asigurarea unei structuri de personal formată din:

a) șef de pază și 4 agenți de teren pentru Parcul Național Buila-Vânturarița;

b) șef de pază și 5 agenți de teren pentru Parcul Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior.

Art. 5.

În lacurile de acumulare pe suprafața cărora s-au constituit arii de protecție specială avifaunistică sunt permise activitățile și lucrările necesare cercetării științifice, precum și lucrările necesare îndeplinirii cerințelor folosințelor complexe atribuite acumulării.

Art. 6.

Autoritatea publică centrală care răspunde de mediu susține în limita bugetului alocat activitățile structurilor aflate în subordinea sa. Realizarea unora dintre activitățile cuprinse în planurile de management ale ariilor naturale protejate încredințate structurilor aflate în coordonare, vor fi finanțate prin Fondul pentru Mediu, în baza proiectelor eligibile, ce vor fi susținute de către autoritatea publică centrală care răspunde de mediu.

Art. 7.

În vederea dezvoltării ecoturismului, administratorii drumurilor publice vor amplasa indicatoare rutiere pe drumurile pe care le administrează, pentru semnalizarea adecvată a rutelor către parcurile naționale și naturale, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 8.

(1) Limitele parcurilor naționale și naturale constituite prin prezenta hotărâre de guvern vor fi materializate în teren, de către administrațiile parcurilor, în termen de 18 luni de la încredințarea administrării parcurilor respective, prin aplicarea semnelor distinctive stabilite și utilizate de Comisia Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, prin distanțe cuprinse între 50 metri și 200 metri.

(2) Limitele parcurilor naționale și naturale constituite prin prezenta hotărâre de guvern, în format digital, ca vectori cu referință geografică, se pun la dispoziție de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului tuturor instituțiilor și persoanelor interesate, prin intermediul paginii de Internet, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 9.

Autoritățile administrației publice locale vor asigura reprezentarea limitelor ariilor naturale protejate constituite prin prezenta hotărâre, ale căror elemente de identificare sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2, în planurile de amenajare a teritoriului și de urbanism, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 10.

(1) Autoritățile administrației publice locale, împreună cu administratorii ariilor naturale protejate vor lua măsuri în vederea conservării patrimoniului arhitectonic tradițional local din ariile naturale protejate și din vecinătatea acestora, prin elaborarea de proiecte tip pentru construcții care să conțină elemente de arhitectură tradițională locală.

(2) Prin vecinătatea unei arii protejate se înțelege teritoriul administrativ pe raza căruia se găsește aria naturală protejată.

Art. 11.

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM- MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

<u>Contrasemnează:</u>
Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Speranța Măria Ianculescu
p. Ministrul de stat, ministrul administrației și internelor,
Mircea Alexandru,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gheorghe Emacu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 30 noiembrie 2004.

Nr. 2.151.

ANEXA Nr. 1

DESCRIEREA LIMITELOR ȘI A ZONELOR DE CONSERVARE SPECIALĂ, HĂRȚILE ȘI
STRUCTURA DE PERSONAL PENTRU PARCURILE NAȚIONALE ȘI NATURALE

SECȚIUNEA 1 DESCRIEREA LIMITELOR ȘI A ZONELOR DE CONSERVARE SPECIALĂ

PARCUL NAȚIONAL BUILA - VÂNTURARIȚA

1. Limitele Parcului Național Buila - Vânturarița

Limita nord-vestică. Pornește înspre nord-est, de la cantonul silvic Bistrița, situat la confluența pâraielor Gurgui și Cuca (loc numit "între Râuri"), pe râul Cuca. După 300 m ajunge la o intersecție de drumuri forestiere (borna silvică 185 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani) și continuă înspre est, pe cel secundar, de pe versantul nordic al văii Târânăciului, pe culmea Vârlop, pe limită silvică, traversează o șa (culmea ce coboară din Muntele Arnota) (borna silvică 186 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani) și coboară în valea râului Costești, în stânga unei pepiniere (borna silvică 17 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). De aici continuă înspre nord-est pe râul Costești (numit în acest sector Prislop), trece după 1 km de cantonul silvic Prislop, și după încă 2,5 km (trece prin bornele silvice 18 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 21 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 22 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 25 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani și 36 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), ajunge la confluența râului Costești cu Pârâul lui Ignat (borna silvică 70 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). Limita continuă încă 1,5 km tot pe valea râului Costești, înspre nord-est, (trece prin bornele silvice 69 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 37 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 40 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani) până la o nouă confluență (Pârâul Șasa Voicești) și intersecție de drumuri (borna silvică 59 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). Limita continuă 500 m pe pârâul din dreapta (S), până la confluența a două pâraie (borna silvică 60 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), de unde urcă pe limita fondului silvic, pe muchia interfluviului, până când atinge Plaiul Lespezi (borna silvică 61 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). De aici direcția se schimbă și limita continuă înspre sud-est, pe culme, pe limita fondului silvic, trece prin cota 1602 (borna silvică 305 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești) și ajunge în șaua Comarnice. De aici se reia direcția nord-est, limita coboară pe muchia versantului stâng al văii Comarnice, trece prin poiana Comarnice și pe limita fondului silvic de pe interfluviu coboară spre Valea Cheia, trece prin borna silvică 315 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești, cota 1365 și borna silvică 314 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești și ajunge deasupra văii Cheia, la borna silvică 313 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești, de unde coboară în Valea râului Cheia (în acest sector numit Căprăreasa), în dreptul bornei silvice 311 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești. De aici continuă în amonte pe valea Cheia, până la borna silvică 363 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești. De aici urcă pe muchia versantului stâng al râului Cheia, pe muchie, pe limita fondului silvic, până în culmea Hădărău, la cota 1364 (borna silvică 360 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești), coboară pe culme pe limita fondului silvic până în șaua Hădărău (borna silvică 96 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești), ocolește pe la nord Muntele Stogu apoi coboară înspre nord (o porțiune de 500 m pe limita rezervației Muntele Stogu), pe muchie și limita fondului silvic, până în valea râului Olănești, în dreptul confluenței cu un mic afluent de stânga (borna silvică 93 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești). De aici urcă înspre nord-est pe muchie și limită silvică, trece prin bornele silvice 129 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești și 131 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești și ajunge într-un vârf (1360 m) (borna silvică 133 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești).

Limita estică. Din vârf (1360 m) (borna silvică 133 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești) limita coboară pe culme și limită silvică (trece prin borna silvică 134 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești), în râul Olănești la gura văii Stoia (borna silvică 135 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești). De aici limita coboară în aval pe valea râului Olănești până la borna silvică 91 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești. De aici limita urcă pe muchie înspre sud-vest, pe limita fondului silvic, până într-o șa la nord-est de Muntele Stogu (borna silvică 90 UP II Olănești a

Ocolului Silvic Olănești). De aici coboară înspre sud-est pe muchia plaiului Prislopel, trece pe la est de Vf. Sterpu (904 m) și prin șaua La Lac (trece prin bornele silvice 89 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești și 82 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești) și ajunge pe limita fondului silvic în șaua Prislopel (borna silvică 83 UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești). Din șaua limita coboară pe limita fondului silvic de pe muchia ce coboară înspre sud, trece prin cota 918 (borna silvică 210 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești), borna silvică 60 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești, cota 865,8 și borna silvică 211 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești), de unde coboară în valea Cheia, 500 m aval de ieșirea râului din chei, lângă cantonul silvic Comarnice (borna silvică 199 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești). Continuă în aval, pe râul Cheia, trece prin bornele silvice 200 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești și 194 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești - gura de vărsare a văii Nisipului și ajunge la vărsarea pârâului Valea Neagră în Cheia (borna silvică 192 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești).

Limita sud-estică. De la confluența pârâului Valea Neagră cu râul Cheia, limita urcă înspre nord-vest, la început pe drumul forestier de pe Valea Neagră (200 m), până la borna silvică 188 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești, apoi pe muchia interfluviului nordic al acesteia, până când iese într-o șauă, în nordul poienii de la est de mănăstirea Pahomie (borna silvică 189 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești). De aici coboară pe limita silvică, până în drumul forestier de pe valea Comarnice, de unde, după 500 m pe acesta ajunge la mănăstirea Pahomie (borna silvică 208 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești - în dreptul Izvorului Frumos). În continuare urmează drumul forestier pe curbe de nivel, înspre sud-vest (3 km), trece prin borna silvică 181 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești, traversează o ultimă muchie (borna silvică 51 UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești) și iese în Plaiul Pătrunsa (borna silvică 249 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). Continuă pe pe liziera pădurii ocolind pe la sud poienile cu fânețe ale Plaiului Pătrunsa (trece prin bornele silvice 241 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 240 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 239 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 236 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 238 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani) până la mănăstirea Pătrunsa (borna silvică 235 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), apoi în continuare spre sud-vest, trece prin borna silvică 229 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani și pe poteca traseului turistic marcată cu punct galben, coboară până în valea Otăsăului pe care o urmează în aval (SV) până la confluența cu valea Bulzului (borna silvică 216 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). De aici limita urcă înspre vest, pe muchie și limită de subparcele (108A și 109B UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), până ajunge în poiana Scărișoara (borna silvică 217 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). Continuă pe muchie ocolind poiana pe la sud și ajunge lângă o troiță (borna silvică 132 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). De aici coboară spre sud pe muchie și limita fondului silvic, trece prin bornele silvice 213 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani - într-o mică șauă în dreapta drumului forestier ce coboară pe valea Pârâul Sec (valea Morii) și 133 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, de unde coboară înspre sud-vest, pe muchia interfluviului sud-vestic al Pârâului Sec, pe limita fondului silvic, trece prin borna silvică 134 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, până la nord-est de satul Pietreni (borna silvică 135 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). Apoi coboară înspre nord ocolind gospodăriile satului, până în Pârâul Sec (borna silvică 122 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). În continuare traversează pârâul și urcă 200 m înspre nord, pe muchie și limita fondului silvic, până într-o poiană (borna silvică 121 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), de unde pornește înspre vest ocolind pe la nord câteva gospodării, pe la baza abruptului, trecând prin borna silvică 120 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani) până în serpentinele drumului forestier ce urcă pe valea Prislop (borna silvică 115 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), merge 50 m pe acesta până la ultima serpentină (borna

silvică 114 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), și coboară înspre sud-vest, trece pe la schitul 44 Izvoare (schitul De Sub Piatră), și pe aceeași direcție ajunge la ieșirea din chei a râului Costești (borna silvică 113 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani). Continuă 1,5 km în amonte, prin Cheile Costești (pilier de siguranță de 30 m în peretele vestic al cheilor - cariera de calcar Bistrița) (borna silvică 5 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), apoi urcă pe muchie, pe lizieră, până în vârful estic al Muntelui Arnota (1075 m) (borna silvică 6 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani), la nord-est de treapta superioară a exploatării de calcar, de unde coboară înspre sud-vest, pe la nord de exploatare și sud de pășunea alpină Arnota, până la borna silvică 10 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani. De aici coboară la mănăstirea Arnota, trece prin bornele silvice 11 UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 194 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani și 195 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani (pilier de siguranță al aceleiași exploatări de calcar de 650 m în jurul mănăstirii), și ajunge pe poteca ce taie serpentinele drumului care coboară de la mănăstire în satul Bistrița, până la schitul Păpușa și apoi până în valea Bistrița, lângă mănăstirea Bistrița (borna silvică 199 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani). De aici continuă 100 m prin nordul incintei mănăstirii, pe liziera pădurii, până în borna silvică 25 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani

Limita vestică. Din nord-vestul incintei mănăstirii Bistrița (borna silvică 25 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani), limita urcă înspre nord, pe limita fondului silvic, prin stânga unei gospodării, traversează o șa deasupra Peșterii Liliiecilor, și ajunge în capătul muchiei interfluviului vestic al Cheilor Bistriței. De aici limita continuă pe muchie (Culmea Fetelor) înspre nord-vest, pe limita fondului silvic, urcă în Vârful La Clae (898 m) (borna silvică 27 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani), coboară spre vest într-o mică vale (borna silvică 28 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani), apoi înspre nord, în valea pârâului Bulzului (borna silvică 23 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani), urcă din nou pe muchie până în Vârful La Bulzu, trece la 100 m nord de acesta prin borna silvică 29 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani și coboară într-o mica șa, de unde continuă înspre nord, 300 m pe culme și limită silvică (Culmea Fântâniei), apoi direcția se schimbă și limita coboară înspre sud-est, pe limita silvică de subparcele (10B și 10A UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani) până ajunge în valea râului Bistrița, în dreptul unei pod (borna silvică 30 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani). De aici continuă înspre nord pe râul Bistrița, trece prin bornele silvice 189 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani, 34 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani, 35 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani, 37 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani și 88 UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani) și ajunge la cantonul silvic de la confluența râurilor Cuca și Gurgui (Între Râuri).

2. Zonele de conservare specială ale Parcului Național Buila - Vânturarița

Zonele de conservare specială ale Parcului Național Buila-Vânturarița includ parcelele și subparcelele forestiere 8A, B, 10B, C, 99B, reprezentând rezervația Cheile Bistriței, 98B, 99C, precum și golul alpin din Muntele Arnota, din UP V Bistrița a Ocolului Silvic Romani, 3A, B, 4A, C, 5A, 5B (50%, partea din avalul râului Costești), 5D, 62A, C, zona neproductivă 62N, 64A, B, C, D din vestul văii râului Costești, 67A, 68A, din nordul satului Pietreni, 65A, B, 61A (25%, partea superioară a versantului stâng al Izvorului Priboiu Mic), 61B, zona neproductivă 61N, 63A, 63B (10%, partea superioară a versantului), 63C de la est de valea râului Costești, 69A (25%, partea superioară a versantului), 70 (25%, partea superioară a versantului), 71 (60%, partea superioară a versantului), 73C, D, enclavele 73E și E3, 109A, B, enclavele E5 și E6 (Poiana Scărișoara), 110A, B, enclava E11, 111, 113A, B, enclava E9, 114B, enclava E10 (Poiana Pătrunsa), 114A (20%, reprezentând partea superioară, de la estul enclavei E9), 114B,

120, 122, toate la sud-est de creastă, 58B, 57B, 49B, zona neproductivă 49N, 50A, zona neproductivă 50N, 44A, B, C, D, zona neproductivă 44N, 43 (25%, partea superioară a versantului), enclava E3, 40D (50%, partea superioară a versantului), 39A (20%, partea superioară a versantului), zona neproductivă 39N, 38A (25%, partea superioară a versantului), zonele neproductive 38N1 și 38N2, 35B (50%, partea superioară a versantului), 36A (50%, partea superioară a versantului), enclava E1, 37A, B, C, D, E, enclava E2, zona neproductivă 37N, toate în nord-vestul crestei, precum și golul alpin din zona munților Cacova-Piatra-Albu, din UP VI Buila a Ocolului Silvic Romani, 81B, 81C (50%, partea superioară a versantului), 81D (10%, partea superioară a versantului), 81E (60%, partea superioară a versantului), 90G, enclava E13, 97D, E, enclava E14, 98D, zona neproductivă 98N, 100C, zona neproductivă 100N, 101B, zona neproductivă 101N, 103E, zona neproductivă 103N, 102B, zona neproductivă 102N, 104A (20%, partea superioară a versantului), 104D, E, 139A (50%, partea superioară a versantului), zona neproductivă 139N, 140B (50%, partea superioară a versantului), zona neproductivă 104N, 141B, 142B, zona neproductivă 142N, toate la sud-estul crestei, 106A, B, C, 105A, B, C, D, E, F, G, H, I, zona neproductivă 105N, 137A, D, 138A, B, C, D, E, zonele neproductive 138N1 și 138N2, din nord-vestul crestei, precum și golul alpin din zona Vioreanu-Stogu, din UP I Cheia a Ocolului Silvic Olănești, 45A (25%, partea superioară a versantului), zona neproductivă 45N, 46C (25%, partea superioară a versantului), zonele neproductive 46N și 49N, 49B (50%, partea superioară a versantului), 50A, 50B (50%, partea superioară a versantului), 50C, D, zonele neproductive 50N1 și 50N2, 51A (25%, partea superioară a versantului), zona neproductivă 51N, 70A, zona neproductivă 70N, 71B, zona neproductivă 71N, din UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești. Zonele neproductive 138N și 142N, din UP I Cheia și parcelele și subparcelele 49B, 50A, B, C, D, 70A, 71B, 46C, zonele neproductive 50N1, 50N2, 45N, 46N, 49N, 51N, 70N, 71N, din UP II Olănești a Ocolului Silvic Olănești constituie rezervația Muntele Stogu, cu o suprafață de circa 50 ha. Parcelele 105H și 105I reprezintă rezervația Cheile Cheii, cu o suprafață de 10 ha, înființată prin decizia Consiliului Popular Județean Vâlcea nr. 384/1980.

Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentele silvice ale Ocoalelor Silvice Olănești și Romani întocmite în august 1995, fiind incluse și pe hărțile silvice ce fac parte integrantă din amenajamente.

PARCUL NATURAL LUNCA MUREȘULUI

1. Limitele Parcului Natural Lunca Mureșului

Limita nordică pornește din punctul în care Mureșul iese de pe teritoriul României și e reprezentată de limita de stat între România și Ungaria de pe râul Mureș și apoi de aceeași limită în județul Arad până în dreptul digului de protecție de lângă localitatea Nădlac, de partea exterioară a digului mai apropiat de râul Mureș (dintre cele două diguri existente), de la intrarea în țară până la limita administrativă dintre Șeitin și Semlac, unde digul se racordează la terasa înaltă (Dg 897, Dg 970), urmată de limita administrativă dintre Șeitin și Semlac până la drumul de pământ De 832, drumurile De 832, De 831 până la racordarea cu drumul De 776, drumul De 776 până la racordarea cu digul de lângă localitatea Semlac (Pdt 823, A 813, A 769, Ps 843, A 644, Pdt 757, Ps 756) digul de lângă localitatea Semlac (Cd 662), terasa înaltă a luncii Mureșului (Hb 715, Hb 720, Ps 725, Psp 726, R 840, A 524, Ps 522, Tf 504, Ps 502, Ps 440/1, Pdt 440, Tf 376), baza acestei terase înalte pe o porțiune de 400 m înainte de șirul arheologic Ziridava (Ps 167), de unde continuă din nou pe terasa înaltă (Pdt 170, Ps 181, Fl 177, Fl 178, Fl 180, Fl 185,

Ps 191, Ps 244, Fl 243, Ps 240, A 236, Pd 226, A 225, Ps 221, Fn 19Fl 220, Tf 211, Rh 208, Cn 199, Cn 463), partea exterioară a digurilor cu numerele cadastrale Dg 487, Dg 542, Dg 546, Dg 2227, Dg până în dreptul marginii estice a pădurii Ceala.

Limita estică pornește de la borna silvică 66 și urmărește limita pădurii Ceala (Pd 2277, Pd 2281, Pd 2304, CC 2309, A 2305 Pd 2310, Pd 2317) și o secțiune transversală prin Mureș.

Limita sudică pornește de la intersecția digului din partea sudică a Mureșului cu granița de stat a României, fiind constituită din baza exterioară a digului mare paralel cu râul Mureș (CD 186, CD 43, CD 22, CD 47) calea ferată de la Periam Port spre Secusigiu până la racordarea ei cu Pârâul Aranca (Hcn 356, Ps355, Ps359, Hcn 326, Hcn 373, A 377, Ps 398, Ngî 400), pârâul Aranca până în partea estică a localității Sâmpetru-German cu excepția unei zone în care pârâul străbate intravilanul localității Sâmpetru-German (Hcn 428%, F 694, A 695, Pdt 693, Ngl 692, De 647, A 644, A648, A 661, De 664, Tf 660, Hcn 428%), baza terasei înalte în estul localității Sâmpetru German (PS 829), partea de sus a terasei înaltă dintre Sâmpetru-German și Felnac (Pdt 837, F 827, Li 826, Li 822, Tf 821, Tf 829, Li 818, A 81.5%, Li 813, Tf 814, Tf 812, Li 811, Tf 59, Ps 62, Tf 61, Li 63, Psp 64, Li 65, Li 77, Ps 76, Psp 78, Psp 79, Tf 81, A 83, Psp 84, Li 88, Ps 89, Ps 91, Ps 143, Ngî 144, Psp 141, Ps 98, F 140, F 136, Ps 135) baza terasei înalte lângă localitatea Felnac (Ps 213, Ps 212, Aiz 211, A 205, Nms 195/1, B 197, Ps 195, Ps 193, B 192, Ps 191, Cc 190), partea de sus a terasei înalte până în apropierea localității Călugăreni (Ps 189, Ps 185%, Cn 183%, Ps 262%, Psp 242, Ps 254, Vh 253, Ps 252, Lp 251, A 244, Lp 246) partea de jos a terasei înalte la limita localității Călugăreni (A 244, B 283), partea superioară a terasei înalte între localitățile Călugăreni și Bodrogul Nou (B 283, Ps 282), baza terasei înalte în dreptul localității Bodrogul Nou (A 286), partea superioară a terasei de la intersecția acesteia cu drumul către Mănăstirea Hodoș-Bodrog până la intersecția cu un canal ce duce la Mureș (Ps 284, Ps 382, Nms 382, Nms 379), canalul mai sus amintit până la intersecția cu brațul mort al Mureșului (Cn 324), limita sudică și estică a brațului mort de lângă localitatea Zădăreni (B 362), canalul din partea nordică a localității Zădăreni (Cn 339, Cn 421), urmat de un drum de exploatare care se racordează la terasa înaltă (A 424), partea de sus a acestei terase până la intersecția acesteia cu un drum de exploatare (Ps 427, Ngî 457), drumul de exploatare către râul Mureș (A 2362), malul râului Mureș (HR 2344), urmat de partea superioară a terasei înalte (A 2367, A 2373), un drum de exploatare la baza terasei înalte (Ps 2375) și în final din nou partea superioară a terasei înalte până la racordarea ei cu malul Mureșului (Ps 2382, Tf 2383) în apropierea localității Arad.

Limita vestică pornește de la intersecția digului din partea sudică a Mureșului cu frontiera de stat dintre România și Ungaria este reprezentată de această frontieră până la punctul în care Mureșul iese în totalitate de pe teritoriul României (Pdt 51, HR 55).

2. Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Lunca Mureșului

Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Lunca Mureșului includ parcelele și subparcelele forestiere 1-19, 25 40 din UP IX Cenad a Ocolului Silvic Timișoara, 30-33, 34C, 34N, 36-38, 39N, 44N din UP I Bezdin a Ocolului Silvic Iuliu Moldovan, 5, 9B, 21, 24 din UP II Gheduș a OS Iuliu Moldovan, 11, 17C, 17N, 23L, 23N, 23N₁, 23N₂, 28H, 281, 30B, 31 din UP III Rața Vaida a OS Iuliu Moldovan, 12F, 15H, 19C, 19D, 19G, 22K din UP V Ceala a OS Iuliu Moldovan, parcelele și subparcelele cadastrale cadastrale Pd 32, Pd 52, Pd 58, Pd 68, Nms 208, Nm 209, Pdt 206, Pdt 210 (comunei Secusigiu), Pdt 54 (comuna Cenad), Pdt 955 și Pd 956 (comuna Sâmpetru Mare), precum și o suprafață din râul Mureș de pe raza administrativă a

orașului Pecica (parte din HB 4596) și a comunelor Secusigiu (parte din HB 1) și Semlac (parte din HB 840).

Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic al OS Timișoara întocmit în anul 1998 și amenajamentul silvic al OS Iuliu Moldovan (Ceala) întocmit în anul 2002, fiind incluse și pe harta silvică ce face integrantă din amenajament. Parcelele cadastrale au fost preluate din hărțile cadastrale ale localităților Secusigiu (anul 1985), Semlac (1985), Pecica (1985), Cenad (anul 1982) și Sâmpetru Mare (anul 1985).

PARCUL NATURAL LUNCA JOASĂ A PRUTULUI INFERIOR

1. Limitele Parcului Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior

Limita nordică. Limita pornește de la borna topografică 1252, pe râul Prut (XIII - 1), din Cotu Rusului; urcă apoi spre nord, cca. 1 km, pe digul de apărare dinspre est al bălții Mata - arie naturală protejată inclusă (2.414 - L 5/2000), depășind poziția bornei topo 1251 de pe Prut, până la limita de sud a Bălții Cârja; la orientarea est-vest, pe digul de nord al Bălții Mața, continuând pe țărmul de vest al acestei bălți, până ce întâlnește regularizarea râului Elan (XIII - 1.22), pe care o urmează pe direcția nord-vest, cca. 1,5 km, înconjurând astfel pindenul Dealului Buțești, aflat la extremitatea sudică a Câmpiei Fălciului. Părăsește regularizarea și traversează pe direcția sud-vest coada Bălții Rădeanu, în apropiere de vărsarea în baltă a pârâului Frasinului, vale ce delimitează Dealul Brăilei de Podișul Vrăbieșei. Limita de nord - destul de sinuoasă - a Parcului se constituie în felul acesta ca hotar, în mare parte (exceptând înconjurul pe la sud al pindenului Dealului Buțești), între județele Galați și Vaslui, totodată, și ca limită de nord a zonei inundabile a Prutului Inferior aferentă județului Galați.

Limita vestică. De la confluența pârâului Frasin cu Balta Rădeanu, limita urmărește contactul dintre Lunca inundabilă a Prutului și baza versantului de est a culmii Dealul Brăila, până în apropiere de sat Rogojeni, urmând - mai întâi - limita de est a intravilanului Vădeni, apoi, țărmul de vest al Bălților Teleajen, Broscarului și Leahu și, în cele din urmă, hotarul de vest al ariei naturale protejată Lac Pochina (2.415 - L5/2000) corespunzător bornelor topo, de pe Prut, 1262 și 1264); se suprapune limitei de est a intravilanului Rogojeni, până în apropiere de confluența râului Horincea (XIII - 1.23) cu râul Prut, din dreptul bornei topo 1265; continuă pe linia intravilanului din sudul și pe partea de vest a satului Rogojeni, până ia contact cu D.T 242D, drum pe care îl parcurge 200 m spre vest; limita se continuă apoi în direcție sud-est, pe Valea Horincea (regularizată), până la confluența dintre aceasta și pârâul Oarba (XIII 1.23.3); urcă cca. 750 m, în direcția sud-vest, pe acest ultim curs, până ce subtraversează DN 26, de sub poala Dealului Chițului. Pe DN26, înspre sud - sud-est, limita se desfășoară pe cca. 4,3 km, având la est Balta Șovârca; în dreptul bornei topo 1268, limita Parcului se apropie mult de râul Prut, pe care îl urmărește, la distanță de 15-30 m, până la borna topo 1269 (pe râul Prut), apoi, urmează limita de est a intravilanului Oancea și se apropie foarte mult de Prut la sud de localitate; în dreptul bornei topo 1271, distanța până la Prut se mărește la cca. 4-500 m, pentru ca în dreptul satului Slobozia Oancea să se apropie din nou de Prut, iar la sud de sat - imediat - limita de vest a Parcului se unește, din nou, cu DN 26, al cărui traseu - în continuare - desparte bălțile Măicașu și Vlădești de Colinele Covurluiului (Dealul Chifului și Dealul Morilor, la NV de Oancea; Dealul Vărzăroaia și Dealul Seaca, la NV și respectiv la vest de Slobozia Oancea; Dealul Stoenesei, la vest de Balta Măicașu și Dealul Ariei, la vest de Balta Vlădești). Propriu-zis, din sudul Bălții Vlădești, unde se încastrează digul de apărare în DN 26 (km. 47 + 900), începe Zona de îndiguire

a râului Prut; digul are lungimea de 58,4 km și apără împotriva inundațiilor incintele agricole: Brănești, Brateșul de Sus și Brateșul de Jos. Digul urmărește sinuos dar fidel cursul de apă al Prutului, din dreptul bornei topo 1297 până la Cotu Mare/Lac Brănești (un polder al râului Prut din dreptul bornei topo 1282); traseul descris este marcat și de bornele silvice 163-162 și 160, iar între dig și malul apei se succed u.a. - urile P 81A, 80 și 79 ale U.P. V Lunca Prut, OS Galați; în continuare, digul ia orientare sud - est până întâlnește borna silvică 158 (corespunzător bornei topo 1284 pe Prut) din nord-vestul Lacului Vlășcuța (arie naturală protejată, 2.416 - L5/2000). De jur-împrejurul lacului se regăsesc u.a. - urile P77, 76, 75, 74, 73, 72, iar partea de sud a acestei unități acvifere este marcată de borna silvică 144 (corespunzător b. topo 1287 pe Prut). Digul continuă în direcția sud, pe traseul bornelor silvice 142-140-138, delimitând u.a. - urile P71, 70 și 69, dintre dig și mal Prut. La est de dig, între borna silvică 138 și 131 (respectiv între b. topo 1290 și 1295 de pe Prut) se situează Balta Cotu Chiului (bază a genofondului piscicol); pe același parcurs, în zona dig-mal, se regăsesc u.a. - urile P68, 67 și 66 ale U.P. V L. Prut. Digul, în direcție nord-sud, dintre borna silvică 130 și 120, în continuare, delimitează u.a. - urile P65, 64, 63, 62, 61 și 60. Între bornele silvice 120 și 113, digul este și limita de vest a zonei Cotu Văleni, care cuprinde între dig și malul Prut u.a. - urile P59, 58, 57, 56 și 55, această mlaștină fiind încadrată pe râul Prut între borna topo 1298 și 1302. Apoi, digul face un cot foarte larg, între borna silvică 113 și 72, reprezentând Cotu Belevu (după denumirea Lacului Belevu/R. Moldova), cu convexitatea maximă la limita dintre incintele agricole Brateșul de Sus și Brateșul de Jos, cot care, pe râul Prut, este marcat între bornele topografice 1302 și 1319; zona, în particular, are un accent foarte meandrat și include între dig și mal u.a. - urile P 54, 53, 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38, 37. Plecând din dreptul borna silvică 73, aval, digul este mai puțin sinuos în raport cu râul Prut (care prezintă multe coruri între borna topo: 1317 și 1334), fiind marcat de bornele silvice 68, 66, 64, 62, 60, 58, 54, 52, 50, 48, 46, 44, 43, 40, 38, 36, 34, 32, 30, 28, 26, 24 și 23. Digul se încastrează la Punct Vamă Giurgiulești în DN 2B, respectiv în rambleul căii ferate Galați - Reni. La sud de Punct Vamă, limita de vest a Parcului continuă pe digul de apărare la Dunăre, în lungime de 12 km, al incintei agricole Bădălani, cu direcție spre sud până la Cotu Pisicii (pe Dunăre) și apoi înspre vest până la Mila fluviatilă 78/stația de pompare C.M. Luncă (la limita de est a intravilanului Galați). Limita, pe această porțiune, străjuiește parcelele silvice: P10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 - U.P.V Lunca Prut/O.S. Galați, dintre b. silv. 23-24/borna topo 1334 și borna silvică 1-2; de asemenea, urmărește și conturul Lacului Zătun (28,5 ha) aflat în incinta Bădălani, din dreptul Milei fluviatile 767 b. silv. 5-6. Limita de vest poate fi urmărită apoi pe țărmul de vest al Lacului Brateș, în lungime de 5,8 km, plecând din nord-estul municipiului Galați

Limita sudică. Precizăm mai întâi că în Parc este inclus și Ostrovul Prut (Insula Căraușului), arie naturală protejată (2.410 - L5/2000), la vărsarea Prutului în Dunăre, care cuprinde parcela silvică 82 a U.P. V Lunca Prut, dintre bornele silvice 166-167, OS Galați. Zona este o enclavă pe teritoriul A.R.B.D.D. Tulcea. Limita sudică începe de la confluența râului Prut cu fluviul Dunărea, din dreptul bornei topo 1335/borna silvică 21, UP V Lunca Prut OS Galați, urmărind malul fluviului Dunărea la nivel mediu multianual, amonte, până la Mila 75 + 500 m/Cotu Pisicii; tot în amonte, urmează talvegul Dunării, până în dreptul Milei fluviatile 78.

Limita estică. Începe de la confluența râului Prut cu Dunărea: din dreptul bornei topografice 1335/borna silvică 21 și urmărește talvegul râului Prut, pe o lungime de 122,4 km, până în dreptul bornei topografice 1252, din Cotu Rusului, la limita cu județul Vaslui. Este - de fapt - granița naturală dintre România și Republica Moldova.

2. Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior

Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior includ: lacul Brateș, inclusiv pepiniera piscicolă și zona de stufăriș și vegetație palustră etc., Ostrovul Prut, care u.a. 82 din UP V Lunca Prut a OS Galați, între bornele silvice 166 și 167; zona îndiguită a Prutului între Punct Vamă Giurgiulești, (borna topografică 1333 pe râul Prut și borna silvică 23, OS Galați) și Vlădești (borna topografică 1297 pe râul Prut) care include parcelele și subparcelele forestiere 11 - 81 A, inclusiv lacurile, bălțile și zona de stufăriș; zona inundabilă a râului Prut care include Lacul Pochina - Rogojeni, inclusiv zona aferentă de stufăriș și vegetație palustră și zona Vădeni situată între confluența pârâului Stâlpului cu râul Prut și hotarul de nord al județului Galați cu județul Vaslui, între bornele topografice 1260 și 1252, pe râul Prut, care include Lacul Teleajen, și Bălțile Cacia, Mața și Rădeanu și zonele de stufăriș, suprafețe agricole, pășuni și pădure de frontieră; zona râului Prut între malul apei și talvegul cursului de apă, pe distanța de 122,4 km, dintre confluența cu fluviul Dunărea din dreptul bornei silvice 21, OS Galați, respectiv borna topografică 1335, de pe râul Prut și borna topografică 1252, din Cotu Rusului, de pe râul Prut.

Hărțile amenajistice ale UP V Lunca Prut au fost executate de SILVAPROIECT, în anul 1995.

PARCUL NATURAL COMANA

Limitele Parcului Natural Comana

Limita nordică și nord-estică se situează pe drumul existent de-a lungul malului drept al râului Argeș, începând de la podul de peste Argeș, din dreptul localității Gostinari și continuându-se spre nord-vest până la podul peste calea ferată din zona localității Grădiștea și după aceea pe calea ferată până în localitatea Grădiștea. De aici limita continuă pe drumul județean 411, Grădiștea-Comana, până la intersecția de drumuri situată la est de Budeni, de unde urmează același drum județean spre vest, trecând pe la nord de Budeni, Brăniștari, până la intersecția cu DN (E) 70-85, în localitatea Călugăreni, iar apoi se orientează pe același drum, pe direcție N-V spre Singureni, străbătând localitatea Crânguri.

Limita vestică pornește din comuna Singureni, de la intersecția drumului județean 411 cu drumul pietruit spre Iepurești, până la podul de peste Neajlov, se ramifică apoi pe partea stânga spre sediul fermei agricole pe un drum agricol ce ajunge la Hulubești, depășind ferma și ajungând la perdeaua forestieră de pe terasa superioară a Neajlovului, pe care o include în parc. Limita continuă pe curba de nivel până în apropierea colțului (la 100 metri vest de borna nr. 6, u.a. 2A, U.P. 1 Călugăreni - Pădurea Strâmbeasca, separând culturile agricole, își schimbă orientarea spre sud-vest pe o distanță de 1,2 km, se reorientează pe direcție sud-est mergând până la fântâna din deal apoi coboară printre culturi până la intrarea în Hulubești, pe lângă cimitirul vechi. În continuare limita străbate localitatea Hulubești pe direcția N-S și pe un alt drum agricol, cu aceeași direcție, intersectează drumul județean 603, la un km înainte de localitatea Ianculești, traversând râul Câlniște.

Limita sudică pornește de la est de localitatea Ianculești, de la circa un km înainte de aceasta, pe drumul județean 603, traversează localitatea Uzunul intersectând Drumul European E 70-85, își menține direcția până în comuna Mihai Bravu, în dreptul podului peste pârâul Dadilovăț, mărginind la nord pădurea Dadilov. De la acesta limită se continuă spre sud urmând cursul pârâului Dadilovăț, până la intersecția cu drumul gării pe care îl urmează și continuă să meargă

paralel cu calea ferată (București-Giurgiu) pe partea vestică, traversează apoi calea ferată ajungând la ferma agricolă (fost CAP), de unde se continuă pe același drum până la stația de pompare de la vest de localitatea Pietrele. De aici limita se îndreaptă spre est urmând malul sudic al văii Comasca, trecând pe la sud de localitățile Pietrele și Puieni, până la podul din localitatea Prundu.

Limita estică pornește de la podul peste pârâul Comasca din localitatea Prundu și urmează spre nord drumul județean 412, până în albia minoră a râului Neajlov, aval de vărsarea în Argeș.

Complexul Zboiu-Măgura din Parcul natural Comana, pornește de la limita estică a acestuia și urmează albia majoră a pârâului Zboiu (15 metri lățime pe partea stângă și 15 m pe partea dreaptă a firului apei) de la izvor până în dreptul pădurii Măgura, după care limita este dată de limita exterioară a pădurii Măgura, incluzând-o în totalitate în aria protejată.

imitele Geoparcului Dinozaurilor Țara Hațegului

Limita sudică pornește de pe malul NV al lacului de acumulare de la Gura Apei (borna silvică 204UP III, OS Retezat), urmărește malul stâng al lacului de acumulare până în dreptul barajului pe care îl traversează către malul drept al Râului Mare (borna silvică 339UP III, OS Retezat). Mai departe limita urmărește limita fondului forestier până în dreptul muchiei Runcului (borna 4UP V, OS Retezat) și în continuare, tot pe limita fondului forestier, până în borna silvică 1 a UP V, OS Retezat, apoi urcă prin pădure pe culmea secundară Muchia Picuiului, în vârful Picuiului (1.827,3 m) și se continuă spre SV până în vârful Poienii (1.736 m). De aici coboară la limita fondului forestier continuând până în confluența pâraielor Lăncițu/Gârlii. În continuare limita urmărește spre amonte malul drept al pârâului Gârlii până la borna silvică 46UP V, OS Retezat. De aici limita se orientează din nou pe limita fondului forestier cu proprietățile comunei Râul de Mori (bornele silvice 51, 45, 49 ale UP V, OS Retezat), pe versantul stâng al Lăncițului până pe culmea care coboară din vârful Retezat spre vârful Picuiu (borna silvică 47UP V, OS Retezat). De aici limita coboară în Valea Râușor (borna silvică 51UP I OS Retezat), după care urmează în aval malul stâng al pârâului, până la confluența Râușor/Ștevea. În continuare limita urmărește traseul drumului forestier până la confluența Râușor/pârâul Sec (borna silvică 34UP I, OS Retezat). De aici se orientează spre SE, pe culmea Secului, până sub cota 1683,0 m (borna silvică 31 a UP I OS Retezat), situată pe culmea Loiala - Rucșorii, trece prin vârful Lolăii (1532,0 m) din care coboară pe o culme secundară la confluența Lolăia (Pietrele)/Obârșia Nucșoarei. De la confluența limita urcă pe o culme secundară la borna silvică 258UP VI, OS Pui de la care coboară în Valea Mălăeștilor din care urcă pe un afluent al acesteia până în vârful Mic (1634,0). În continuare limita coboară pe un interfluviu secundar, prin locul numit Coliba Ianului în pârâul Paroș (borna silvică 157UP VI, OS Pui), apoi urmărește aval malul stâng al acestuia până la borna 160UP VI, OS PUI. De la aceasta, urcă pe un bot de deal la borna silvică 159UP VI, OS Pui, din care coboară în Pârâul Mic (borna silvică 157UP VI, OS Pui), urmărește amonte pârâul până la borna silvică 146UP VI OS Pui, după care urcă în culmea Întâlnicioara (borna silvică 137UP VI, OS Pui). În continuare limita de sud coboară în Valea Râul Alb (borna silvică 134UP, OS Pui), apoi urcă în culmea Coroeștilor (borna silvică 79UP VI, OS Pui), situată pe interfluviul dintre Râul Alb și Pârâul Poienii, trece prin vârful Brădetului (1861,3 m) și cota 1862,7 m după care urmărește interfluviul dintre Râul Alb și Râul Bărbat, până în vârful Capul Găierului (1846,5 m), trecând prin cotele 1862,7 m și 1834,0 m. Din vârful Capul Găierului limita coboară pe o culme secundară în valea Râul Bărbat și urmărește spre amonte (circa 2 km) malul drept al Râului Bărbat, până la borna silvică 162UP V, OS Pui. De aici urcă culmea Bilugu Mare, cota

1755,3 m. Începând din Valea Râului Mare până în acest punct limita sudică a Geoparcului se confundă cu limita nordică, parțial, estică a Parcului Național Retezat. În continuare spre est limita se constituie prin limitele administrative ale comunelor Pui, respectiv Baru Mare cu Câmpul lui Neag, orașul Uricani și Lupeni. Din Vârful Bilugu Mare, limita sudică a Geoparcului urmărește spre est creasta principală trecând peste vârful Bilugul Mic, cota 1464,5 m, Curmătura Făgețel - Vârful Făgețel, cota 1589,0 m, Curmătura Tulișa, 1555 m și Vârful Tulișa, Cota 1792,5 m. Din Vârful Tulișa în continuare spre est limita trece prin dealul Coasta Laturii, cota 1695,1 m, vârful Mic, cota 1516,5 m, dealul Cornetul (1428,3 m), Poiana Cornetului, Piscul Oborocii, cota 1475,1 m și se termină în culmea cu cota 1516,3 m.

Limita estică debutează la gura Văii Slivuțului, traversează DN 68, Hațeg - Simeria, apoi pe direcția sud urmează traiecul CF. pe o distanță de circa 1,75 km după care trece în versantul drept al Streiului și pe lângă cătunul Bercu urcă pe un torent (până în zona mediană a acestuia), în versantul drept prin poiana Vulturenilor se ajunge pe culmea cu cota 875,5 m. În continuare limita urmărește culmea principală trecând peste vârful Moșotca, cota 1.001,3 m; culmea "La cruce" - cota 1029,2 m, coboară pe direcția sud pe un picior secundar în Valea Mică apoi din nou urcă în culmea Mesteacănului, cotele 986,7 m, 989,7 m - dealul Bârnei, ca din zona culmii cu cota 919,7 m să se facă joncțiunea cu limita vestică a Parcului Natural Ciclovina - Grădiștea de Munte. Această limită trece prin vârful Lăutu, cota 910 m. În continuare limita coboară spre SSE, pe o culme secundară, în pâraul Văratecu, pe care îl urmează aval până la confluența cu Valea Dreptu. Urmărește amonte Valea Dreptu (circa 1,3 km), până la limita pădurii și urcă în Vârful Măgura cota 803,6 m, trecând prin cota 616 m. Din vârful Măgura limita coboară prin Dealul Coroi, cota 678 m, în Valea Ohaba [IV-1.117.6], la confluența acesteia cu pâraul care iese din Peștera Șura Mare și urmărește aval pâraul Ohaba până la confluența cu pâraul Șipotele. De la confluență limita continuă amonte pe pâraul Șipotele circa 900 m, până în vestul cătunului Șipoteni, ocolind pe la vest și sud peșterile din Valea Șipotele și Cascadei (incluse în parc), după care urcă în versantul stâng al pâraului Șipotele, Dealu Dreptu, cota 942 m, prin Dumbrava și cota 662 m. De aici limita se orientează spre sud prin Vârful Muncelu Mare, cota 944,2 m, pe la partea superioară a abruptului, iar de la extremitatea sudică a acestuia coboară în Valea Strei [IV-1.117], în partea de nord a localității Petros. În continuare limita traversează Streiul și urcă pe o culme secundară pe interfluviul dintre Strei și Pârâul lui Balmoș. Urmează spre sud acest interfluviu și coboară în localitatea Crivadia la podul peste Pârâul lui Balmoș. Din acest punct limita se constituie între comunele Baru Mare și Bănița pe direcția N-S astfel: după traversarea CF. se urcă în dealul Malului și în continuare în dealul Bran, cota 736,5 m după care se continuă pe interfluviul dintre valea Muncelului și valea Răchitii, trecând prin culmile cu cotele 718,8 m și 956,6 m, se ajunge în Vârful Muncelul, cota 1360,1 m.

Creasta se continuă spre sud formând cumpăna între văile Pietrosului și Zănoagei peste culmile cu cotele 1307,3 m și 1320,3 m și ajungând în culmea cu cota 1544,9 m, se face joncțiunea cu limita sudică a Geoparcului.

Limita nordică debutează în valea Slivuțului, la nord de DN 66 (cota 300 m), urmând cursul pâraului spre amonte până în zona confluenței cu valea Negrii (borna silvică VI/69). De aici limita urcă în versantul stâng, în culmea Făgădăului (cota 416 m) și se continuă spre nord în Dealul Făgădăului, cota 389,7 m, apoi coboară ușor pe direcția NV în înșeuarea cu cota 363,5 m după care urcă din nou, în dealul Godeanu, trecând prin cotele 456 m, respectiv 451,5 m ca apoi schimbându-și traiecul pe direcția E-V să traverseze valea Pârâului și să se continue prin vârful Băneșului (462,4 m) în versantul stâng al valea Mocăduia, până în dreptul unui afluent stâng. În

continuare limita nordică a Geoparcului, după traversarea Văii Mocăduia urmează un traiect aproximativ E-V prin Vârful Teleacu (465,8 m) și culmile ce mărginesc spre N bazinul valea Slivuț până în înșeuarea aflată la est de vârful Silvașu (cota 527,4 m). În continuare limita are un traiect paralel cu DJ 687A (Hațeg-Hunedoara), la est de acesta, până în coasta Măzăreștilor, în zona punctului cu cota 476,5 m. Începând de aici Geoparcul se învecinează la N cu teritoriul administrativ al comunei Teliucul Inferior și având un traiect aproximativ NE-SV trece peste Dealul Obârșia, Dealul Stansului, cotele 481,5 m, 509,5 m, valea Plaiului, trece la nord de cota 602 m, prin culmea cu cota 876,5 m la obârșia Văii Tăului și ajunge în culmea aflată la NE de dealul Boita. Din acest punct limita nordică a Geoparcului este constituită din limita administrativă dintre comunele Răchitova și Toplița. Din Dealul Boita limita coboară pe Culmea Piciorul Bradului pe direcția NN V, până în Muchia Arsurii - satul Mosor și apoi spre SSV și apoi spre Nord prin culmile cu cotele: 782,5 m și 699 m. În continuare limita se continuă peste Dealul Manului prin cătunul cu același nume până în Râul Cerna în zona cotei 526 m, de aici se continuă spre sud pe malul drept al Râului Cerna până în zona dealului Runc, ocolește la obârșie Valea Pietrelor și apoi spre vest trece prin cota 585 m, traversează Valea Plaiului de unde pe direcția E-V trece prin culmea cu cota 522 m, la Nord de satul Mesteacăn și se continuă până în vârful Văratecului, cota 1.031,3 m. În continuare limita nordică a Geoparcului se confundă cu limita administrativă dintre comunele Răchitova și Lunca Cernii. Din Dealul Văratecului se coboară pe direcția Sud pe un picior până în obârșia Văii Ciulii ca apoi pe direcția E-V se secționează afluenții acesteia (pârâul Văleanului, pârâul Rusului), apoi limita trece la nord de vârful Hălm, cota 903,8 m, străbate culmea Frăsinet, Coveie, vârful Titiana, vârful Ciciană, vârful cu cota 806 m, vârful Măgurii - Dealul Socilor, cota 1.182,8 m.

Limita vestică pornește din dealul Socilor, se continuă în vârful Măgurii, cota 1.182,4 m și urmând un traiect NE-SV se axează pe cumpăna principală de ape, ce separă bazinul Cernei - prin afluentul acestuia valea Sterminosu, de bazinul Streiului, printr-un afluent la obârșie (valea Măscășelului), al valea Fierului. Limita trece peste culmile cu cotele: 1.076 m, 1099,8 m din Dealul Grunul cel Mare, apoi 1.017,3 m, 1.032 m și se ajunge în culmea Ciumila, cota 1.078,8 m. De aici limita are o traiectorie aproximativ N-S, după ce se trece printr-o înșeuare cu borna silvică IV/190 OS Hațeg și prin dealul cu cota 964,8 m (960,3 m) se ajunge în extremitatea vestică a muchiei Carpenului, (borna silvică IV/162 OS Hațeg). Luând din nou o direcție SSV-NNE, se trece peste culmea Fagul Înalt, cota 1041,4 m (borna silvică IV/158 OS Hațeg), cota 983,0 m (borna silvică IV/157 OS Hațeg), se urcă în dealul Prihodului cota 1.021,1 m (borna silvică IV/150 OS Hațeg), vârful Cireșului, cota 972,3 m. Limita urmează în continuare cumpăna principală de ape (ce separă bazinul hidrografic al Streiului de cel al Bistrei), coboară pe direcția N-S prin culmile cu următoarele cote: 904,0 m - 902,8 m - 860,8 m, apoi se urcă la obârșia valea Fierului prin cotele: 962,7 m. (borna silvică IV/83 OS Hațeg) și 983,2 m (borna silvică IV/80 OS Hațeg), după o inflexiune a crestei pe direcția NE, se ajunge în dealul Florușului, cota 1.011,9 m. De aici, pe o culme cu profil neregulat (cotele: 946,2 m - 1.005 m - 978 m), trecând peste dealul Mare, cota 969,2 m, se coboară în înșeuarea de la porțile de Fier ale Transilvaniei, cota 699,5 m. După ce se traversează DN 68, limita se continuă spre sud cu urcare în dealul Poiana Dracului și pe piciorul vestic al Colnicului se ajunge în vârful. Colnic, cota 1.099,3 m. Creasta îngustă orientată N-S separă valea Bistrei de valea Cracului; la circa 1 km sud de culmea cu cota 1.252,0 m limita coboară, cotind brusc spre est, în Valea Cracului, în dreptul confluenței cu cota 1.001,6 m. Începând de aici limita urmărește spre amonte cursul pârâului Cracului și se ajunge prin izvoarele Groșanilor pe culmea Petreanului în vârful cu cota 1828,0 m. Limita vestică a Geoparcului se continuă pe cumpăna de ape ce separă bazinul hidrografic al Râului Mare de

bazinul Bistrei (prin văile Peceneaga și pârâul Bistra Mărului). Limita arc o direcție NNE-SSV și urmărește linia culmilor: cota 1.799 m, vârful Scărișoara, cota 1.888 m, vârful Cununii, cota 1.998 m, cota 2.086 m din Muntele Galbenii, cotele 2.163 m, 2.149 m și se ajunge în vârful Pietrei, cota 2.189 m. Din acest vârf limita coboară spre sud până pe malul stâng al acumulării de la Gura Apelor - ramura de pe Valea Râului Șes. Aici se face joncțiunea cu limita vestică a Parcului Național Retezat.

PARCUL NATURAL MUNȚII MARAMUREȘULUI

1. Limitele Parcului Natural Munții Maramureșului

Limita nordică este dată de Culmea Jupaniei, trece prin vârfurile Ciungii Bălăsânii (1800 m), Jupania (1850 m), urmărind limita O.S. Vișeu până la frontiera de stat cu Ucraina. În continuare limita nordică este dată de frontiera de stat, care trece prin vârfurile Ignăteasa, Comanu, Budescu Mare, Stogu, Holovaci, Pop Ivan, Poloninca, Muncelu și coboară pe pârâul Narița în localitatea Valea Vișeului. De aici limita parcului natural este râul Tisa până la borna silvică 284.

Limita estică urcă pe pârâul Șesuri până în Pasul Măgura, coboară pe valea Bănării până la Sâlhoi (canton silvic), incluzând rezervația stâncăriile Sâlhoi și micro-rezevația botanică de Cochlearia pyrenaica var. borzaeana, urcă în vârful Sâlhoi (borna silvică 107), trece prin bornele silvice 102, 149 și coboară la borna silvică 196, din Izvorul Ursului, urcă pe drumul forestier până la borna silvică 237. De aici urcă pe muchie în Culmea Sărata la borna silvică 236.

Limita sudică este dată de Valea Vișeului, incluzând perimetrele localităților Valea Vișeului, Bistra, Petrova, Leordina, Vișeu de Jos, Vișeu de Sus, Moisei și Borșa, până în Pasul Prislop 1416 m, de aici pe DN 18 până la Șesuri, B.S. 162 (UP VII Izvoarele Bistriței)

Limita vestică pornește din B.S. 284 (UP I Bistra) aflata pe malul stâng al văi Tisa, la circa 2,3 km din centrul localității Lunca la Tisa, coboară spre Sud, trece prin vf. Tocarnea, include Defileul Vișeului dintre localitățile Bistra și Valea Vișeului.

2. Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Munții Maramureșului

Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Munții Maramureșului includ parcelele forestiere 1, 15-24, 29-30, 33-44, 55-58, 70-73, 102, 105-106, 129, 131, 138-143 din UP I Bistra a Ocolul Silvic Ruscova, 14-25, 35-36 din UP II Crasna a Ocolului Silvic Ruscova, 26, 29, 30-34, 50-72, 56-60, 142-164, 169-179, 185-186, 193-213, 235-252 din UP III Repedea a Ocolului Silvic Ruscova, 34-38, 52-67 din UP II Socolău a Ocolului Silvic Poieni, 46-63 din UP I Paulic a Ocolului Silvic Poieni, 54-60, 65-80, 101-112, 128-139, 149-155, 158-160 din UP III Rica a Ocolului Silvic Poieni, 12-25, 27-29, 34-38 din UP IV Cvașnița a Ocolului Silvic Poieni, 11-14, 23-24, 26-31, 36-46, 54-72 din UP II Bardău a Ocolului Silvic Vișeu, 20-28, 41-43 din UP IV Comanu a Ocolului Silvic Vișeu, 54-55, 59-64, 73-75 din UP V Izvorul Boului a Ocolului Silvic Vișeu, 89E, 88C, 87B, 86, 85, 84B, 83E, 82F, 81B, 80B, 79B, 78C, 67N, 66C, 65B, 64B din UP II Țâșla a OS Borșa, ua 14C, 14D, 13B, 11C, 10C din UP III Vinișora a OS Borșa, 75B, 76B, 76C, 76D, 77C, 77D, 78B, 78C, 78D, 78E, 78F, 79B a UP IV Cercănel din OS Borșa, 132M1, 132M2, 64B, 65B, 66B, 85D, 86F, 87D, 87E, 88B, 89B, 90C, 91H, 911 din UP VII Izvoarele Bistriței a OS Borșa, 35A, 36B, 37B, 38B, 39B, 40B, 43C, 44C, 80B, 81C, 82, 83C, 84B, 84C, 85B, 85N, 85D, 86G, 87D, 95D, 96C, 97C, 98B, 144, 145A din UP VIII Țibău a OS Borșa

enclavele aflate în interiorul acestor grupuri de parcele, pășunile din zona Râpi - Pop Ivan Tomantec - Sehleanu, Vinderel - Surupata - Petricea, Muschet - Groapa Sârbească - Boșotin, Lutoasa - Bucovinca - Pecealu - Tăbaica, Băița - Bardău, Comanu, Preluca Jneapănu Hâncii și Pietrosu Bardău.

Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentele silvice întocmite în anii 1995 (Ocolul Silvic Ruscova), 1995 (Poienile de sub Munte), 1997 (Vișeu) și 2000 (Borșa), fiind incluse și pe hărțile silvice ce fac parte integrantă din amenajamente.

GEOPARCUL PLATOLUL MEHEDINȚI

Limitele Geoparcului Platoul Mehedinți

Limita nordică. De la intersecția DJ 670 cu DN 67 D, limita parcului urmează limita dintre județele Mehedinți și Gorj, urmând culmea prin vârful Înalt (377,6 m), dealul Orzești (599 m), Vârful Muchii (661 m), Vârful Gorganu (1010,4 m), coboară apoi pe culme până la confluența pârâului Capra cu pârâul Văratec după care se continuă amonte pe pârâul Capra [VII-1.36.2.1] până în Vf. Poiana Mică (1179,2 m).

Limita vestică. Din Vf. Poiana Mică (1172,2 m) limita se continuă spre sud-vest urmărind culmea principală a Munților Mehedinți și trecând prin Culmea Obârșia, Culmea și Poiana Beletina, Vârful Pietrele Albe (1335,3 m), Culmea Pietrele Albe, Piatra Coșuștei, Culmile Cârligelor, Colțul Pietrii (1227,9 m), trecând pe la est de Masivul Domogled borna 290 din UP VI a Ocolului Silvic Băile Herculane, și urmează apoi limita de județ dintre Mehedinți și Caraș - Severin trecând prin Vârful Creasta Cocoșului (917 m) până în vârful Meteriz (720,3 m). În continuare limita urmărește spre sud cumpăna de ape a bazinului Tarovăț până în Poiana Ciumini și coboară la confluența Valea Piatra Albă/Racovățu. De la confluență, urcă pe Cracu Ciumini până în Vf. Boldovin (621,7 m), de unde coboară în talvegul râului Bahna [XIV-1.21] prin cota 430,3 m. Din râul Bahna limita urcă pe o culme secundară prin cota 253,0 m în Culmea Plaiul Lung (borna 287 UP III, OS Drobeta-Turnu Severin) și ajunge la intersecția drumului județean Drobeta-Tumu Severin - Baia de Aramă cu limita fondului forestier (borna silvică 33UP IV, OS Drobeta-Turnu Severin). Din intersecția drumului județean Drobeta-Turnu Severin - Baia de Aramă cu limita fondului forestier (borna silvică 33UP IV, OS Drobeta-Turnu Severin) limita urmărește spre sud traseul șoselei până la intersecția cu drumul comunal de pe Plaiu Motorățului (borna silvică 52UP IV, OS Drobeta-Turnu Severin), urcă în Vf. Motărăț (634,2 m), apoi coboară din nou în drumul comunal din Plaiul Motărățului (Dealul Hățesc) pe care îl urmează, până la cota 567 m. În continuare limita urmărește spre sud cumpăna de ape Slătiniu Mare/Valea Mare (afluent dreapta al Jidoștiței) pe traseul LEA - 10 kv (prin bornele silvice 144, 142, 139, 59 (Dl. Șulmea), UP V, OS Drobeta-Turnu Severin). Limita continuă pe culmile dintre afluenții Jidoștiței, Luchița Mare și Valea Grecului, prin Dl. Mișcanului și Dl. Grecului (bornele silvice 95, 73, 91 și 85, UP V, OS Dr. - Turnu Severin), coboară la confluența văii Grecului cu pârâul Jidoștița [XIV-1.22], apoi se continuă spre SV prin Dealu La Pietroi (271,0 m).

Limita sudică. Din vârful Dealu La Pietroi (271,0 m) limita se continuă spre dealul Sorcovăț, pe la nord de localitatea Breznița-Ocol, apoi prin vârful Pirul (260,2 m), coboară pe culme în satul Schintiești, traversează râul Topolnița la sud de satul Izvorul Bârzii și urcă pe culme până în vârf, după care coboară în Ogașul Tarovățului la confluența cu un ogaș pe partea dreaptă, urcând în continuare pe culme până în vârful a cărui cotă este 266,3 m de unde coboară pe un ogaș în

drumul național DN 67 în localitatea Malovaț. Limita se continuă pe DN 67 până la intersecția cu DJ 670 în localitatea Florești.

Limta estică. De la intersecția DN 67 cu DJ 670 limita se continuă pe DJ 670 până la intersecția cu DN 67D (Târgu Jiu - Baia de Aramă).

PARCUL NATURAL PUTNA - VRANCEA

1. Limitele Parcului Natural Putna-Vrancea

Limita nordică se desfășoară între Pasul Stânișoara (1250 m) și Vf. Zboina Neagră (1349 m) trecând prin Culmea Oituzului, Vf. Clăbuc (1386 m), Culmea Zboina și pe la sud de Vf. Zboina Verde (1381 m). Limita nordică, se suprapune limitei dintre O.S. Lepșa (U.P. II Lepșa - Zboina) și O.S. Mănăstirea Cașin. Limita pornește de la borna silvică 248 situată pe culmea Oituzului, urmărind un sector al drumului forestier D124, pe care îl părăsește la borna 236, orientându-se în continuare către nord-est, pe culme, iar în continuare către sud-est până în Vf. Clăbuc, prin borna 228. Din acest punct limita se înscrie în lungul Culmii Zboina, prin bornele 227, 222, 221, 195, 192, 281, 173, 172, 171, 168, 167, 166, 120 119, 116, urmărind cumpăna de ape și se continuă până în Vf. Zboina Neagră (1349 m), marcat de borna 118.

Limita estică. De la borna silvică 118, din Vf. Zboina Neagră, limita se înscrie pe Culmea Coașei, delimitând O.S. Lepșa de O.S. Soveja prin bornele silvice 115, 112, Vf. Arsura (1146 m) și borna 99, bornele 90, 95, până la borna 93, din Vf. Țiua (1167 m). Din acest punct limita urmărește Culmea Radu cel Mare, până la borna silvică 118 (U.P.I Mociaru), prin bornele 136, 130, 128, 127, 122, 120. În continuare limita urmărește hotarul dintre pășunea împădurită aparținând comunei Tulnici și U.P. I Mociaru pe o linie marcată de bornele 6, 7, 70, 20, 22, 28, 29, 35, 38, până la borna 33, situată pe Pârâul Cireșu. De la borna 33 (U.P. I Mociaru), limita Parcului Natural se suprapune limitei intravilanului comunei Tulnici, fiind marcată succesiv de bornele silvice 41, 153, până la borna 42 situată în albia Putnei. În continuare, limita se înscrie de la confluența Putna - Coza, în amonte pe Pârâul Coza până la borna 103, de unde, urmărind hotarul proprietăților locuitorilor din satul Coza, se orientează către sud est, intersectează drumul de pe valea Cozei, pe care îl urmează până la podul ce traversează pârâul. Din acest punct limita se înscrie din nou pe valea Cozei, până la borna 129bis aflată la confluența Pr. Coza - Pr. Ionaliu. Ultimul sector al limitei estice îl reprezintă Culmea Dealului Pârliturii marcată de bornele silvice 223bis, 130bis, 127bis, 132bis, 95bis, 70bis, și 69bis.

Limita sudică. Primul sector al limitei sudice se desfășoară între Vf. Zimcea (1369 m) marcat de borna silvică 69 bis - și confluența pâraielor Zăbala și Betegosul în dreptul bornei silvice 102 -, OS Năruja, urmărind cumpăna de ape ce atinge Vf. Cănelor (1233 m), Vf. Piscul Cănelor (1293 m.), Dealul Tichertu, Vf. Seciului (1509 m) în ordine, prin bornele silvice din cadrul UP I Coza: 146 bis, 240, 153, 151, 150 bis, 491, 169 bis, 182bis, 184bis, 188bis, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 89bis, 30 și 107 situată în Vf. Bulboace (1548 m). Din acest punct limita sudică urmărește Culmea Dealului Negru până în dreptul bornei silvice 125, de unde se îndreaptă spre sud vest trecând prin bornele silvice 129 și 131. Din dreptul bornei silvice 117-UP VI Zăbăluța, OS Năruja limita se orientează spre sud est și este marcată de bornele silvice 184, 145, 147, 149 și 102 situată la confluența pârâului Zăbala cu pârâul Betegosul. Al doilea sector al limitei sudice urmărește în aval pârâul Zăbala fiind punctată de bornele silvice din cadrul UP V Goru, OS Năruja: 117, 192 și borna 60 amplasată la confluența cu Pr. Goru. De la confluența pârâului Goru cu pârâul Zăbala, limita sudică urmărește cu fidelitate albia minoră a pârâului Goru, până la

borna 98UP V Goru, OS Năruja, de unde se orientează pe o direcție est-vest pe cumpăna de ape dintre Pârâul Rozelor și Pârâul Gorulețul, intersectând bornele 97bis, 100, 97, 190, 130 și borna 88 situată pe Culmea Lăcăuți.

Limita vestică se suprapune șirului altitudinilor maxime din flancul extern al Carpaților de Curbură. Limita pornește de la borna silvică 248 (U.P. II Lepșa - Zboina) și se continuă spre sud, delimitând ocoalele silvice Brețcu și Lepșa intersectând bornele silvice 172, 171, 150, 147, 145, 143, 120, 173, 88, 86, 168, 83, 82 din cadrul UP III Lepșa-Macradău, OS Lepșa. Din Vf. Lepșii (1390 m), limita se suprapune peste hotarul dintre județul Vrancea și județul Covasna și trece succesiv prin bornele silvice care aparțin UP V Valea Mărului, OS Lepșa: 73, 68, 67, 65, 61, 135, 60, 58, 56, 130, 30, 24 și 39 situată la hotarul dintre OS Covasna, UP V Valea Mărului și UP VI Babovici. Din dreptul bornei silvice nr. 3 din cadrul UP VI Babovici, OS Lepșa, limita vestică se orientează pe o direcție nord - sud, străbătând prin bornele silvice 223, 2, 7, 11, 35, 39, 75, 79, 80, 82, 85, 89, 185, 209, 211, 219 și 220 Culmea Babovici, Culmea Buniului și Culmea Butuci până în dreptul bornei 221 (UP VI Babovici, OS Lepșa). Urmând direcția generală nord-sud, limita vestică intersectează borna 155 din UP IV Pârâul Țiganului, OS Tulnici, Șaua Poarta Vânturilor (1728 m), bornele silvice 185, 132, 133 din UP VI Zăbăluța, OS Năruja, 152, Vârful Lăcăuți (1777 m). Din Vf. Lăcăuți limita parcului natural se înscrie pe Culmea Lăcăuțiului, prin bornele 150, 202, 148, 146, 144, 203, 140, 204, 139, 207, 137 și 131 din cadrul UP V Goru, OS Năruja.

2. Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Putna-Vrancea

Zonele de conservare specială din cadrul Parcului Natural Putna-Vrancea cuprind parcelele forestiere de la 62 la 69 (muntele Ciuta) din cadrul U.P.I Mociarul, Ocolul Silvic Lepșa; 98A, 99A, 100A și 101B (Pădurea Lepșa-Zboina) din UP II Lepșa-Zboina, O.S. Lepșa; de la 33 la 65 (Pârâul Strâmba) din UP III Lepșa - Macradău; 1-26, 98-110, 118-123, 135-137, 159-169, 176-182, 132-134, 138-140, 141-158, 170-175, 111-112 (Cheile Tișitei) din cadrul U.P. II Tișița, O.S. Tulnici; de la 1 la 11 (Bazinul Băhneanu) din U.P. IV, O.S. Tulnici; de la 41 la 47 din UP IV și de la 82 la 89 (Condratu) din UP II Tișița, OS Tulnici; de la 76 la 89, 96-98 (Muntele Goru) din UP V, OS Năruja; de la 100 la 117 din UP IV, OS Tulnici, 121-126 din UP VI, OS Lepșa, 102-119 din UP V, OS Năruja, 90-108 din UP VI, OS Năruja (Zona Lăcăuți-Izvoarele Putnei); 201 și 202 (Râpa Roșie) din UP I Coza; 180 B și C, 181 B, 182 E și N, 187 C (Cascada Putnei) din UP I, OS Tulnici și 55A și N din UP I, OS Lepșa; 132 și 160 (Strâmtura Coza) din UP I, OS Tulnici; 130B și C (Groapa cu Pini), din UP I, OS Tulnici.

Descrierea limitelor și delimitarea zonelor de conservare specială a fost realizată pe baza hărților și amenajamentelor silvice din 1992 pentru Ocolul Silvic Tulnici, 1993 pentru Ocolul Silvic Lepșa și 1993 pentru Ocolul Silvic Năruja, realizate de Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice - Stațiunea Brașov.

SECȚIUNEA 2 HĂRȚILE PARCURILOR NAȚIONALE ȘI NATURALE

PARCUL NAȚIONAL BUILA - VÂNTURARIȚA

PARCUL NATURAL LUNCA MUREȘULUI

PARCUL NATURAL LUNCA JOASĂ A PRUTULUI INFERIOR

PARCUL NATURAL COMANA

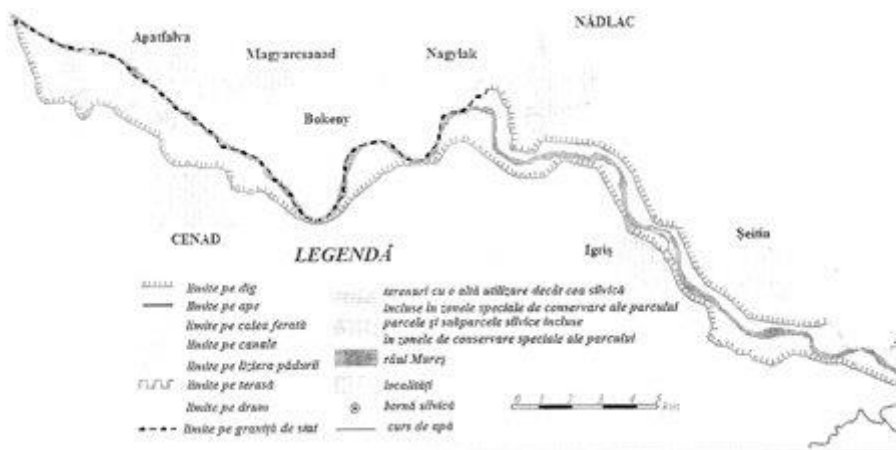
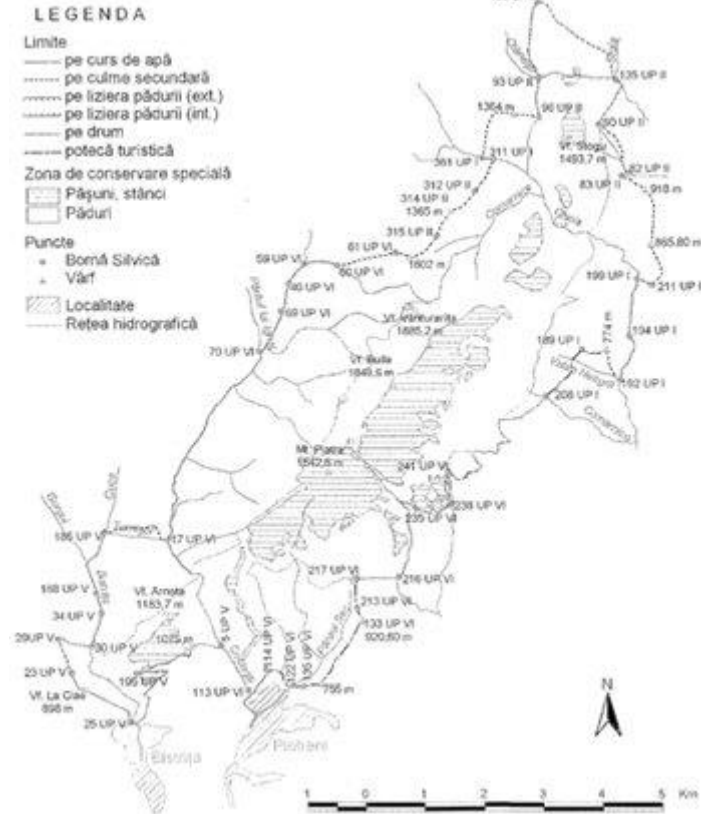
GEOPARCUL DINOZAUROILOR ȚARA HAȚEGULUI

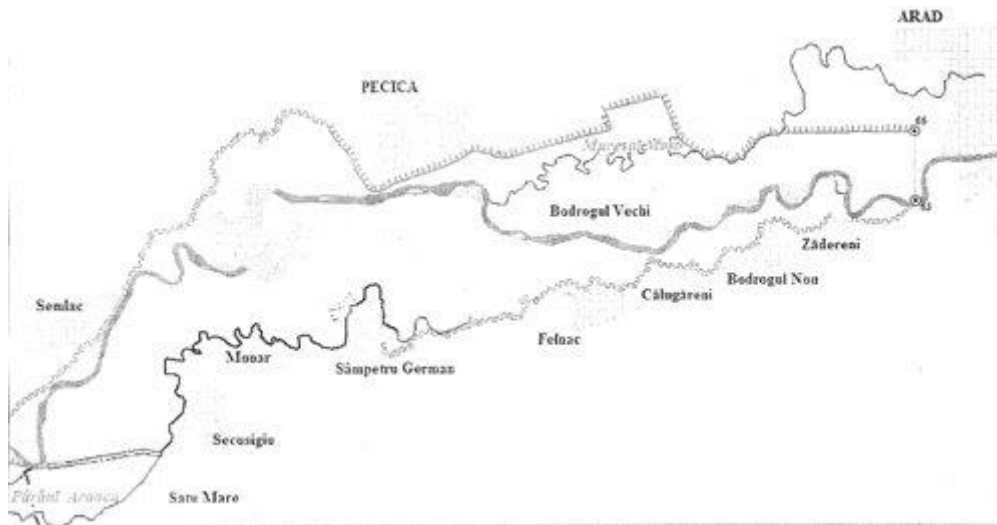
PARCUL NATURAL MUNȚII MARAMUREȘULUI

GEOPARCUL PLATOUL MEHEDINȚI

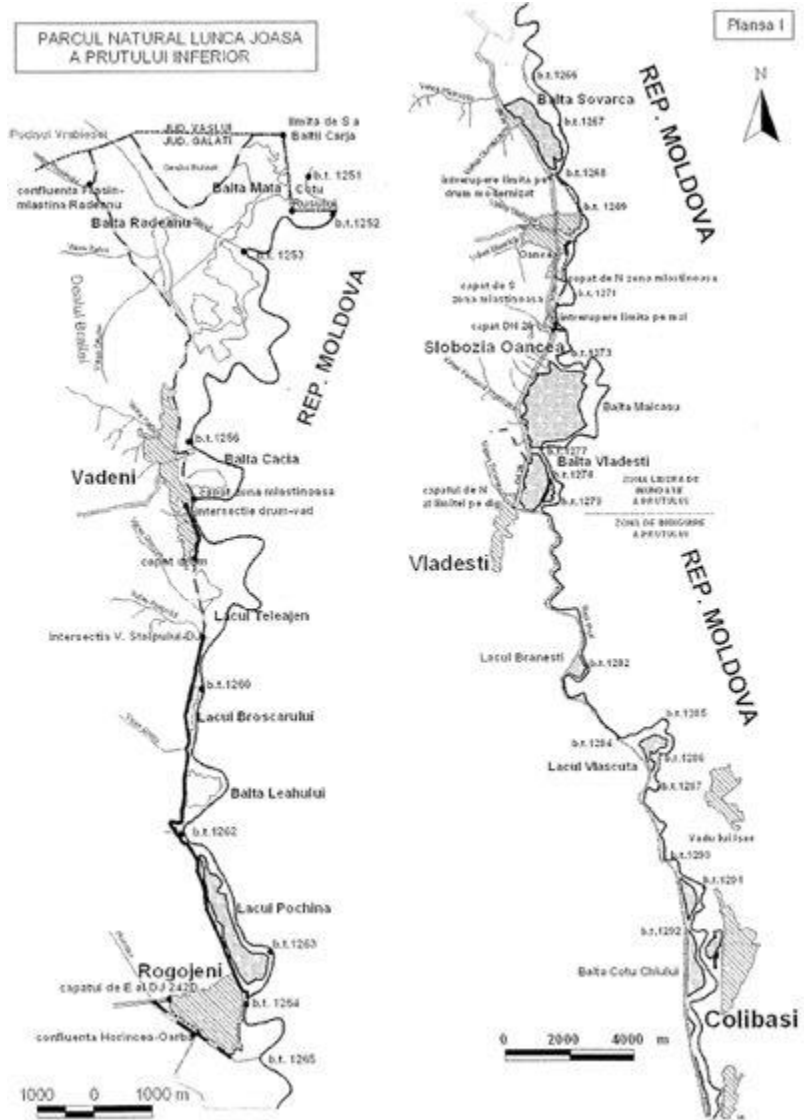
PARCUL NATURAL PUTNA - VRANCEA

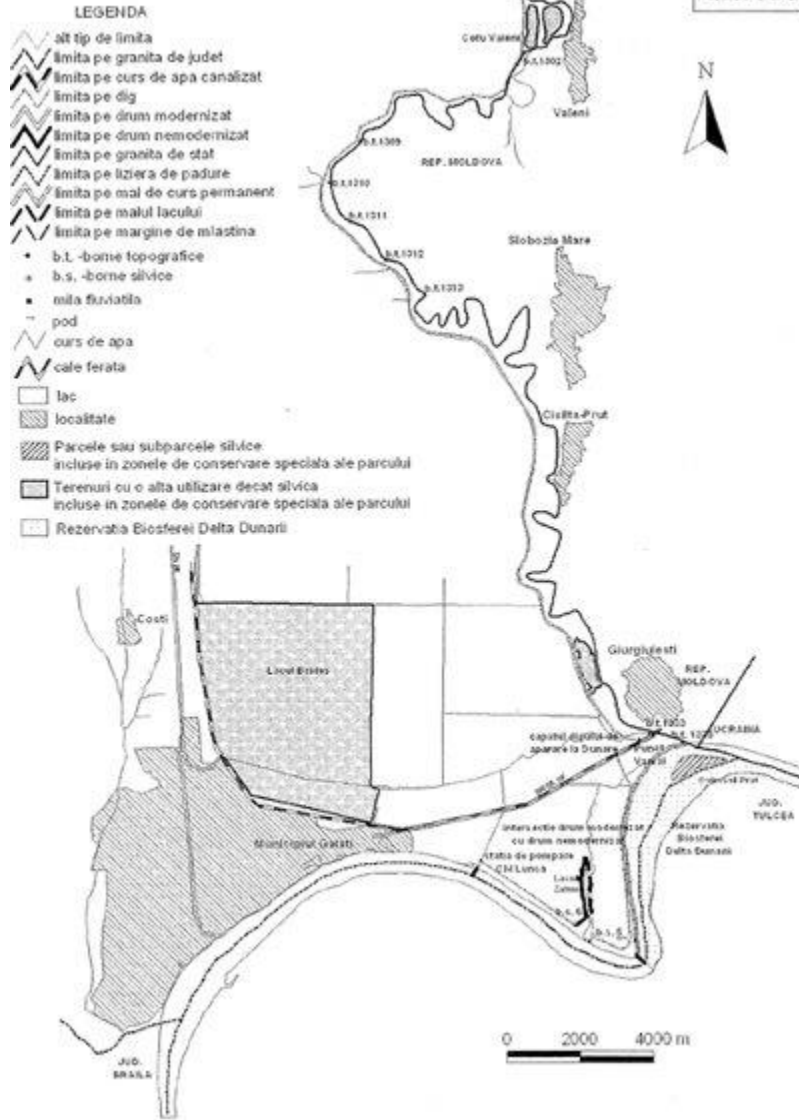
PARCUL NAȚIONAL BUILA-VĂNTURARIȚA

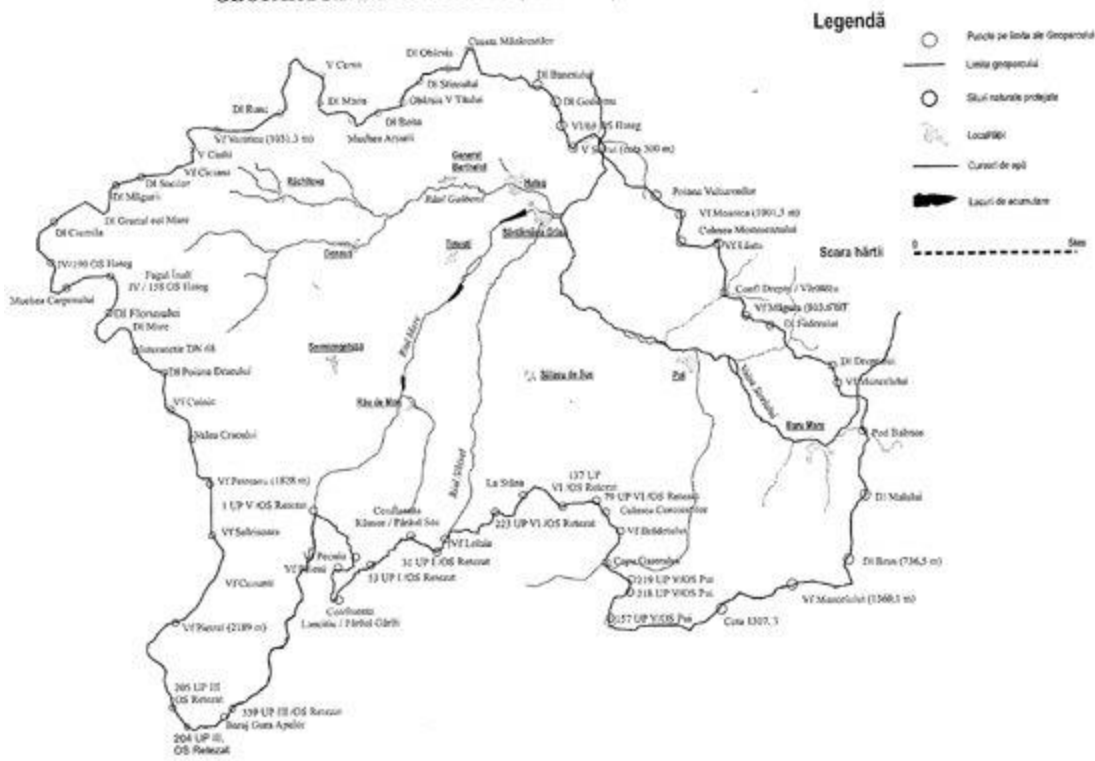
PARCUL NATURAL LUNCA JOASĂ A PRUTULUI INFERIOR

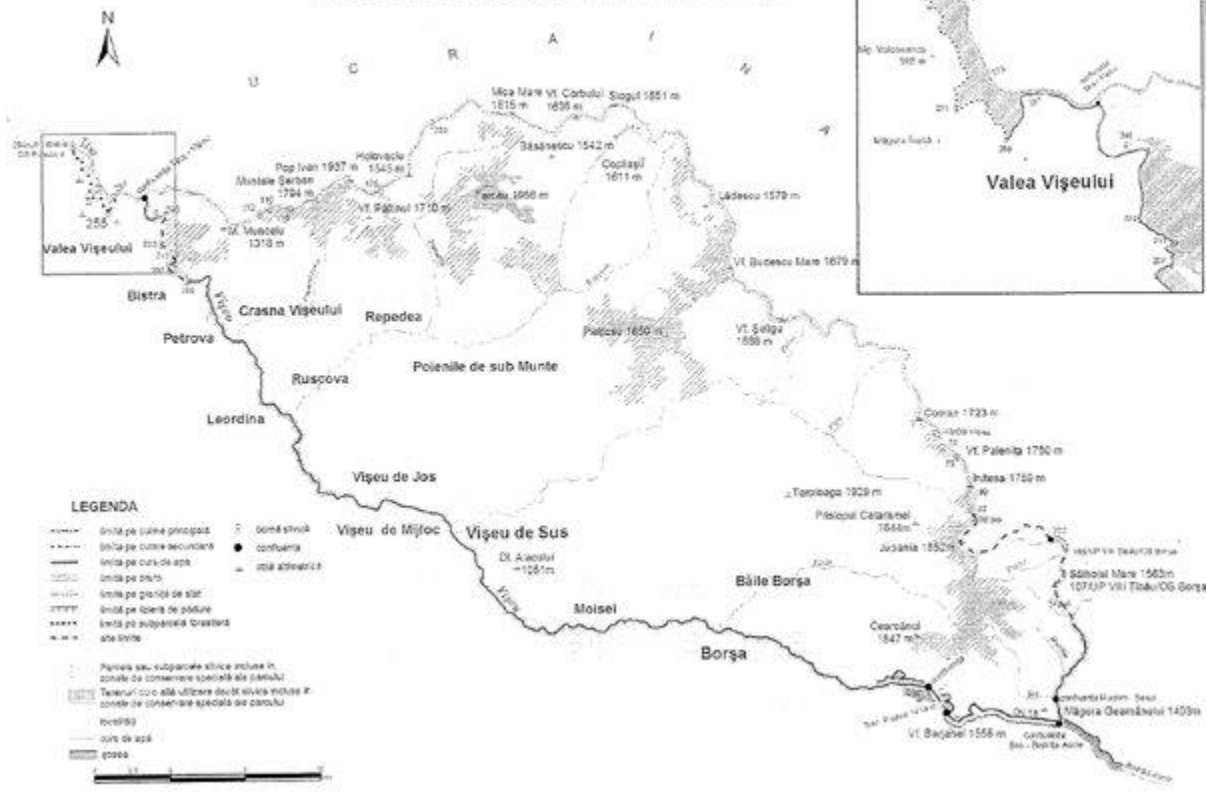

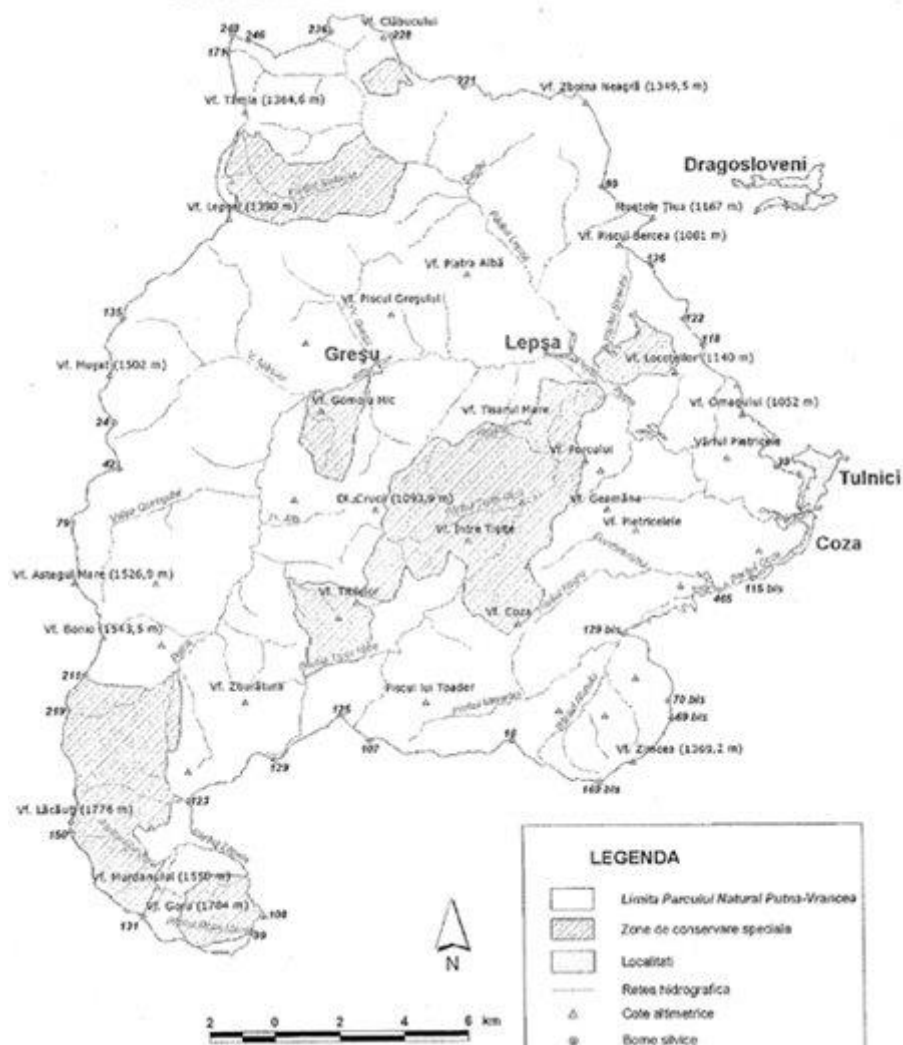
GEOPARCUL DINOZAURILOR TARA HAȚEGULUI

PARCUL NATURAL MUNȚII MARAMUREȘULUI

PARCUL NATURAL PUTNA - VRANCEA

SECȚIUNEA 3 STRUCTURA PERSONALULUI ADMINISTRAȚIILOR PARCURILOR NAȚIONALE ȘI PARCURILOR NATURALE

Structurile de administrație ale parcurilor naționale și naturale vor avea următoarea componență:

- Director al Parcului
- Șef Pază
- Economist
- Responsabil relații cu comunitățile, educație ecologică și turism (specialist în comunicare, sociologie, psihologie, turism etc.)
- Biolog
- Specialist în Tehnologia Informației (baze de date, tehnologie GIS etc.)
- Geolog (numai pentru Geoparcului Dinosaurilor Țara Hațegului și Geoparcul Platoul Mehedinți)
- între 4 și 10 agenți de teren

respectiv,

- Parcul Național Buila - Vânturarița - 10 persoane din care 4 agenți de teren
- Parcul Natural Lunca Mureșului - 12 persoane din care 6 agenți de teren
- Parcul Natural Nemira - 12 persoane din care 6 agenți de teren
- Parcul Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior - 11 persoane din care 5 agenți de teren
- Parcul Natural Comana - 12 persoane din care 6 agenți de teren
- Geoparcul Dinozaurilor Țara Hețegului - 17 persoane din care 10 agenți de teren
- Parcul Natural Munții Maramureșului - 16 persoane din care 10 agenți de teren
- Geoparcul Platoul Mehedinți - 17 persoane din care 10 agenți de teren
- Parcul Natural Putna-Vrancea - 14 persoane din care 8 agenți de teren

ANEXA Nr. 2

DESCRIEREA LIMITELOR ȘI A SUPRAFETELOR REZERVAȚIILOR ȘTIINȚIFICE, MONUMENTELOR NATURII, REZERVAȚIILOR NATURALE ȘI A ARIILOR DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ

SECȚIUNEA AREZERVAȚII ȘTIINȚIFICE

I.1. Rezervația științifică Peștera Răsuflătoarei, 1,1 ha, localitatea Iabalcea, județul Caraș-Severin

Descrierea suprafeței

Rezervația științifică Peștera Răsuflătoarei cuprinde peștera precum și o suprafață de teren de 1,1 hectare, situată la exterior, care face parte din unitatea amenajistică nr. 66 din UP IX Carașova, Ocolul Silvic Reșița. Parcela amenajistică este preluată din amenajamentul silvic întocmit în anul 1993, fiind inclusă și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

I.2. Rezervația științifică Peștera Liliiecilor, 6 ha, localitatea Câmpulung Moldovenesc, județul Suceava

Descrierea suprafeței

Rezervația științifică Peștera Liliiecilor cuprinde peștera (golul subteran) precum și o suprafață de teren de circa 6 ha, situată la exterior, pe teritoriul ariei naturale protejate Rarău - Pietrele - Doamnei, reprezentată de parcelele % 86 D, % 86 C, % 86 N3, % 93 B, % 93 N2. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic al UP1 Rarău OS Pojorâta întocmit în anul 1994 și amenajamentul silvic al UP6 Chiril al OS Crucea întocmit în anul 2000, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

SECȚIUNEA BMONUMENTE ALE NATURII

III.1. Monumentul naturii Peștera Smeilor de la Onceasa, 0,5 ha, comuna Budureasa, județul Bihor

Descrierea suprafeței

Monumentul naturii Peștera Smeilor de la Onceasa cuprinde peștera (golul subteran) precum și o suprafață de teren de 0,5 ha reprezentată de subparcelela 143C% din U.P. IV Ponor, Ocolul Silvic Beliș. Subparcelela amenajistică este preluată din amenajamentul silvic întocmit în anul 2003,

fiind inclusă și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament. Monumentul naturii Peștera Smeilor este amplasat în interiorul Parcului Natural Apuseni.

III.2. Monumentul naturii Pădurea Alexeni, 37 ha, comuna Alexeni, județul Ialomița

Descrierea limitelor

Limita nordică: este dată de drumul de exploatare agricol 37/4, de la canalul de desecare principal până la punctul cunoscut sub numele de "puțul lui Păun Chiriac";

Limita sudică: este reprezentată de teren agricol proprietate privată (posesor actual - Iacob Dumitru - 2004);

Limita estică: este reprezentată de drumul de exploatare agricol nr. 51, de la limita islazului comunal în sud-est, până la borna cadastrală - fermă oi;

Limita vestică: este reprezentată de drumul de exploatare agricol 3/1, de la "puțul lui Păun Chiriac" până la limita islazului comunal.

Descrierea suprafeței

Monumentul naturii Pădurea Alexeni, este reprezentat de 56 de stejari seculari, dintre care 25 cu vârste de peste 200 ani, situați pe tarlăua 15, parcelele 46 și 47 de pe izlazul comunei Alexeni. Parcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anul 2000.

III.3. Monumentul naturii Peștera Măgurici, 1 ha, localitatea Ileanda, județul Sălaj

Descrierea suprafeței

Monumentul naturii Peștera Măgurici cuprinde peștera (golul subteran) și o suprafață de 1 ha, situată la exterior, încadrată în categoria de folosință Alte terenuri neagricole (suprafață totală 2,64 ha). Parcelele cadastrale sunt preluate din Procesul Verbal de punere în posesie Nr. 688/25.02.2003

SECȚIUNEA CREZERVAȚII NATURALE

IV.1. Rezervația naturală Prundul Mare, 654,9 ha, localitățile Semlac, Pecica, Secusigiu, Munar, Sâmpetru German, Semlac, Arad, Bodrogul Vechi, județul Arad

Descrierea limitelor

Rezervația naturală Prundul Mare este formată din mai multe zone: Libus, Bodrog, Zădăreni, Ceala, Insula Pecica, Insula Sâmpetru - German, Insula Felnac, Grebla, Felnac, Poiana Mare, Bezdin, Balta Sârcu.

A. Libus:

Limita nordică: pornește de la borna 41 (UP II Gheduș), continuă la limita pădurii până la borna 36, trecând prin bornele 40, 39, 38 și 37, după care continuă pe limita dintre teren și râul Mureș până la borna 1 bis; continuă pe limita parcellară dintre parcelele 5 și 6 din cadrul UP II Gheduș, până la borna 2; de aici continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 5 apoi pe limita parcellară între parcelele 6 și 9 (UP II Gheduș) până la borna 6, apoi pe limita parcellară dintre 7 și 9 până la intersecția cu linia subparcellară dintre subparcelele 9A și 9B; se continuă pe

limita subparcelară dintre subparcelele 9A și 9B până la intersecția acestei limite cu limita parcelară între parcelele 9 și 11, apoi pe limita parcelară dintre parcelele 9 și 11 până la borna 12; de aici continuă, din nou, pe limita dintre teren și râul Mureș până la limita subparcelară dintre 11A și 11B, de unde se continuă peste râul Mureș până la borna 61 (UP I Bezdin); de la borna 61 se continuă pe limita parcelară dintre parcelele 31 și 35 până la borna 59, trecând prin borna 60; de aici se continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 58, de unde se continuă pe limita parcelară dintre parcelele 33 și 34 până la borna 66, de unde se continuă pe limitele subparcelare dintre 34C și respectiv 34E, 34A, 34B și 34G până la intersecția cu limita parcelară dintre parcelele 34 și 38; de aici continuă pe limita subparcelară între 38A și respectiv 38C și 38D, apoi pe limita subparcelară între 38I și respectiv 38H, 38B și 38E, iar apoi pe limita subparcelară dintre 38E și 38D până la limita parcelară dintre parcelele 38 și 39; de aici se continuă pe această limită parcelară până la intersecția cu limita subparcelară dintre N39 și 39C, apoi pe limita dintre N39 și subparcelele 39C, 39D, 39G, 39I, 39J și 39K; se continuă, apoi, pe limita parcelară dintre parcelele 38 și 39, și urmărește această limită până la borna 73; de aici se continuă cu limita dintre pădure și cea a zonei Gropane, de la marginea digului până la borna 29 (UP III Rața Vaida), trecând prin bornele 78, 99 și 107 din UP I Bezdin și bornele 7, 6, 18 din UP III Rața Vaida.

Limita estică: pornește de la borna 29, se continuă pe drumul care traversează digul, până la baza digului și se continuă pe la baza digului până în dreptul bornei 71 (UP I Bezdin).

Limita sudică: Limita continuă din dreptul bornei 71 pe la baza digului până la intersecția cu pădurea Pd28 (număr cadastral), de unde se continuă cu limita dintre cele două terenuri (Pd32 și Pd28), apoi pe limita dintre Pd32 și parcela 36 (UP I Bezdin) până la borna 70; apoi se continuă pe limita dintre pădure și terenul agricol (A25) până la râul Mureș, la borna 63, trecând prin borna 62; din borna 63 limita se continuă transversal pe cursul râului Mureș până pe malul opus, de unde continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 44 (UP II Gheduș).

Limita vestică: pornește de la borna 44, la limita între pădure și terenul agricol, și se continuă până la borna 41, trecând prin bornele 43 și 42.

B. Bodrog:

Limita nordică: pornește de la borna 15 (UP V Ceala), urmărește limita parcelară între parcelele 8 și 12 până la intersecția cu linia subparcelară dintre subparcelele A12 și 12F, se continuă pe limita subparcelară dintre subparcelele 12F și respectiv A12, 12B, 12C și 12A până la intersecția acestei limite cu râul Mureș.

Limita estică: urmărește limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 23.

Limita sudică: pornește din borna 23 și urmărește limita între pădure și râul Mureș.

Limita vestică: urmărește limita între pădure și râul Mureș până la borna 15.

C. Zădăreni:

Limita nordică: pornește de la borna 24 (UP V Ceala), continuă pe limita subparcelară dintre subparcelele 15H și respectiv 15A, 15J, 15B, 15E, 15G și 15D până la intersecția acesteia cu limita parcelară între parcelele 15 și 17.

Limita estică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre 15F și 15D cu limita parcelară dintre 15 și 17, continuă pe această ultimă limită până la borna 27.

Limita sudică: pornește din borna 27 și urmărește limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita vestică: pornește de la malul Mureșului și continuă pe limita parcelară dintre parcelele 12 și 15, până la borna 24.

D. Ceala:

Limita nordică: pornește de la borna 39 (UP V Ceala), continuă pe limita subparcelară dintre subparcelele 19G și 19A, între 19C și respectiv 19A și 19H, apoi între 19D și 19H până la intersecția cu limita parcelară între parcelele 19 și 22; se continuă, apoi, pe limita subparcelară între 22K și respectiv 22A și 22D până la intersecția acesteia cu râul Mureș.

Limita estică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre 22K și 22D cu râul Mureș și continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 42.

Limita sudică: pornește din borna 42 și urmărește limita dintre pădure și râul Mureș până la intersecția cu limita subparcelară dintre 19D și 19G.

Limita vestică: pornește de la intersecția Mureșului cu limita subparcelară dintre 19D și 19G și urmărește limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 39.

E. Insula Pecica:

Limita nordică: pornește de la borna 35 (UP II Gheduș) și urmărește limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita estică: continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita sudică: continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita vestică: urmărește limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 35.

F. Insula Sâmpetru-German:

Limita nordică: pornește de la borna 23 (UP III Rața Vaida) și urmărește limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita estică: continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita sudică: continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita vestică: urmărește limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 23.

G. Insula Felnac:

Limita nordică: urmărește limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 56 (UP III Rața Vaida).

Limita estică: pornește de la borna 56 și urmărește limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita sudică: limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita vestică: urmărește limita dintre pădure și râul Mureș.

H. Grebla:

Limita nordică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre subparcelele 28A și 28E (UP III Rața Vaida) și se continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș.

Limita estică: pornește de la intersecția râului Mureș cu limita subparcelară dintre 28H și 28G, se continuă pe această limită până la intersecția ei cu limita subparcelară între 28H și 28E.

Limita sudică: pornește de la intersecția limita subparcelară dintre 28H și 28G cu limita subparcelară dintre 28H și 28E și se continuă pe această ultimă limită.

Limita vestică: continuă pe limita subparcelară dintre 28H și 28E până la intersecția cu limita subparcelară dintre subparcelele 28A și 28E.

I. Felnac:

Limita nordică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre subparcelele 28I și 28G (UP III Rața Vaida) cu râul Mureș și se continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la intersecția Mureșului cu limita subparcelară dintre 30B și 30D, trecând prin borna 49.

Limita estică: pornește de la intersecția Mureșului cu limita subparcelară dintre 30B și 30D, continuă pe această limită până la intersecția acesteia cu limita subparcelară dintre 30B și 30A.

Limita sudică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre parcelele 30B și 30D cu limita subparcelară dintre 30B și 30F, se continuă pe aceasta din urmă și apoi pe cea subparcelară dintre subparcelele 30B și, respectiv 30F și V30 până la intersecția cu limita parcelară între parcelele 28 și 30; de aici continuă pe limita subparcelară dintre 28H și, respectiv, 28F și 28E până la intersecția cu limita subparcelară dintre 28I și 28G.

Limita vestică: pornește de la intersecția limitei dintre subparcelele 28I și 28E cu limita subparcelară dintre 28I și 28G, se continuă pe aceasta din urmă până la intersecția cu râul Mureș.

J. Poiana Mare:

Limita nordică: pornește de la borna 23 (UP III Rața Vaida), se continuă pe limita dintre pădure și Mureș până la intersecția râului Mureș cu limita subparcelară dintre 22L și 22N.

Limita estică: pornește de la intersecția râului Mureș cu limita subparcelară dintre 22L și 22N și se continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 59 (UP III Rața Vaida).

Limita sudică: pornește de la borna 59 se continuă pe limita parcelară dintre parcelele 23 și 26 până la intersecția acesteia cu limita subparcelară dintre subparcelele 23N și 23C; de aici se continuă pe această limită apoi pe limitele subparcelare dintre N₂23 și 23C, dintre N₂ și 23K, dintre 23N și 23K, dintre N₁23 și 23K până la intersecția cu limita parcelară dintre parcelele 23 și 17, de unde continuă pe această limită până la intersecția cu limita subparcelară dintre N17 și 17E; de aici se continuă pe această ultimă limită, apoi pe cea dintre subparcelele N17 și 17D și dintre subparcelele 17C și 17D până la intersecția cu râul Mureș.

Limita vestică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre 17D și 17C cu râul Mureș, se continuă pe limita dintre pădure și râul Mureș până la borna 23.

K. Bezdin:

Limita nordică: pornește de la intersecția terenurilor neproductive Nm208 și Ns209 cu fâneața Fn205, se continuă pe limita dintre această fâneață (Fn205) și terenul neproductiv Ns209 până la intersecția cu drumul De51.

Limita estică: se continuă pe limita dintre drumul De51 și, respectiv fâneața Fn205 și terenul neproductiv Ns209, apoi pe limita dintre drumul comunal DC 100B (De204) și terenul neproductiv Ns209 până la intersecția acestei limite cu terenul arabil A211 și cu canalul HCN215.

Limita sudică: pornește de la intersecția terenului neproductiv Ns209 cu canalul HCN215 și terenul arabil A211, se continuă pe limita dintre terenul neproductiv Ns209 și canalul HCN215, apoi pe limita între terenul neproductiv Ns209 și drumul De214 până la intersecția cu baza digului.

Limita vestică: pornește de la intersecția digului cu terenul neproductiv Ns209 și se continuă pe această limită până la intersecția terenurilor neproductive Nm208 și Ns209 cu fâneața Fn205.

L. Balta Sârcu:

Limita nordică: pornește de la intersecția drumului comunal DC 100B (De204) cu limita subparcelară dintre N44 și 44C, se continuă pe această limită până la intersecția cu limita parcelară dintre parcelele 44 și 45.

Limita estică: se continuă pe limita dintre parcelele 44 și 45, iar apoi pe limita subparcelară dintre N44 și 44B până la limita dintre parcelele 44 și 49.

Limita sudică: se continuă pe limita parcelară dintre parcelele 44 și 49 până la intersecția ei cu limita subparcelară dintre N44 și 44A.

Limita vestică: pornește de la intersecția limitei parcelare dintre parcelele 44 și 49 cu limita subparcelară dintre N44 și 44A și se continuă pe această din urmă limită până la intersecția cu drumul comunal DC 100B (De204).

Descrierea suprafețelor

Rezervația Naturală Prundul Mare cuprinde zonele: Libus, Bodrog, Zădăreni, Ceala, Insula Pecica, Insula Sâmpetru German, Insula Felnac, Grebla, Felnac, Poiana Mare, Bezdin, Balta Sârcu, care includ parcelele și subparcelele 30-33, 34C, 34N, 36-38, 39N, 44N din UP I Bezdin a Ocolului Silvic Iuliu Moldovan (amenajat în anul 2002), 5A-5I, 9B, 21, 24A-24K din UP II Gheduș a OS Iuliu Moldovan, 11, 17C, 17N, 13L, 23L, 23N, 23N₁, 23N₂, 28H, 28I, 30B, 31 din UP III Rața Vaida a OS Iuliu Moldovan, 12F, 15H, 19C, 19D, 19G, 22K din UP V Ceala a OS Iuliu Moldovan, în suprafață de 453,3 ha și suprafețele cu numerele cadastrale Pd32, Pd52, Pd58, Pd68, Nms208, Nm209, Pdt206, Pdt210 din raza administrativă a comunei Secusigiu, precum și o suprafață din râul Mureș de pe raza administrativă a orașului Pecica (parte din HB4596) și a comunelor Secusigiu (parte din HB1) și Semlac (parte din HB840). Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 2002, fiind incluse și pe harta silvică ce face integrantă din amenajament, iar parcelele cadastrale au fost preluate din hărțile cadastrale ale localităților Secusigiu (anul 1985), Semlac (1985) și Pecica (anul 1985), suprafața Mureșului, fiind măsurată prin folosirea unui GPS Magelan și a unei hărți satelitare a zonei.

IV.2. Rezervația naturală Golul alpin Valea Rea - Zârna, 6.480 ha, localitatea Nucșoara, județul Argeș

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de culmea Munților Făgăraș trecând de la est la vest prin: vârful Ludișoru (2302 m), până în Curmătura Brătilei (2274 m), Vârful Fața Unsă (2246 m), Curmătura Zârnei (1923 m), Vârful Zârna (2216 m), Vârful Fundu Bândeii (2450 m), Vârful Iezerului (2429 m), Vârful Urlea (2472 m), Curmătura Mogoșului, Vârful Mogoș (2395 m), Vârful Cheia Bândeii (2381 m), Fereastra Mare a Sâmbetei (2188 m), Vârful Gălășescu Mic (2398 m), Vârful Gălășescu Mare (2471 m), Vârful Răcorelelor (2455 m), Vârful Galbenele (2456 m), Vârful Portița Viștei (2310 m), Vârful Viștea Mare (2527 m);

Limita estică: Din Curmătura Brătilei (2274 m), limita se îndreaptă spre sud trecând prin Vârful Călțunu (2206 m), Culmea Mezea, Piscul Stânei (2046 m), Piscul Mutătoarea Mare (1944 m), Culmea Oticu, Vârful Oticu (2044 m), până în Vârful Colții Cremenei;

Limita sudică: Din vârful Colții Cremenei, limita se continuă spre vest prin Culmea Porcului trecând prin bornele silvice (UP VI Zârna) 201, 199, 198, 196, apoi Piscul Aninătoarei (bornele silvice 183, 182, 180, 173, 172, 171), Culmea Omătului (borna silvică 169), Izvorul cu Pietre (bornele silvice 166, 167), Culmea Caprelor (borna silvică 163), Valea Mutătoarea Mică (borna silvică 162), Piscul Mutătoarea Mică (bornele silvice 157, 159, 160), Mutătoarea Mare (bornele silvice 154, 156), Piscul Stâniei (bornele silvice 151, 153), Piscul Voicii (bornele silvice 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 147, 149), Valea Brătilei (bornele silvice 127, 129, 131, 133, 134, 135, 136), Culmea Zârnulița (bornele silvice 112, 113, 116, 117, 124), Valea Zârnuliței (bornele silvice 97, 98, 101, 102, 104, 106, 107, 110, 111), Izvorul Ludișorului (bornele silvice 93, 94), Valea Zârnei (bornele silvice 59, 60, 61, 62, 65, 66, 68, 85, 86, 89, 90, 92), Valea Leota (bornele silvice 42, 45, 46, 50, 51, 54, 55, 57), Piscul Hotarului (borna silvică 41), Culmea Plăvia (bornele silvice 27, 37), Valea Calului (bornele silvice 25, 26), prin Colții Cremenei și Culmea Mezea bordând râurile Leota, Zârna și Brătala urmând Culmea Căpățâna-Mușetescu și trecând prin bornele silvice ce aparțin UP V Valea Rea, Izvorul Casei (bornele silvice 288, 294, 300), Piscul Ursului (bornele silvice 207, 229, 231, 235, 238, 241, 245, 247, 250, 253, 254, 262, 263, 265, 267, 268, 277, 275, 279, 284, 286), Piscul Noroaielor

(bornele silvice 201, 204), Izvorul Morarului (bornele silvice 192, 195, 196, 200), Piscul Zarul Mic (bornele silvice 185, 186, 188, 191), Piscul Lacului (borna silvică 181), Izvorul Țărușului (bornele silvice 172, 176, 178), Valea Bândea (bornele silvice 169, 170, 171), Izvorul Gălășescu Mic (bornele silvice 160, 162, 164, 167), Valea Rea (borna silvică 159), Izvorul Racului (bornele silvice 152, 154, 156, 157), Valea Avalanșei (bornele silvice 146, 148, 150), Piscul Pietros (bornele silvice 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144), pe Culmea Nisipuri (bornele silvice 124, 126), Izvorul Pojarnei (bornele silvice 118, 120, 123), Piscul Mutătoarei (bornele silvice 114, 117), Piscul Scurt (borna silvică 112), Izvorul Lineaț (bornele silvice 102, 105, 110) urcă prin borna silvică 100 spre vest pe Valea Mocanilor până în Vârful Valea Lungă;

Limita vestică: pornește din dreptul bornei silvice 100 situată la intersecția U.P. V Valea Rea cu U.P. VI Zârna urcă în vârful Valea Lungă 2254 m, urmează apoi culmea Muntelui Furfuescu, urmând apoi spre nord culmea Scărișoarei prin vârfurile Muntele Scărișoara (2435 m), Scărișoara Mică (2472 m), Scărișoara Mare 2489 m, Galbena 2412 m, continuată apoi de custura Piscu Roșu 2465 m, Vârful Moldoveanu (2544 m), custura Viștea Mare - Moldoveanu (2455 m), până în vârful Vârful Viștea Mare (2527 m).

Bornele silvice sunt preluate din amenajamentul Ocolului Silvic Domnești întocmit în anul 1993, fiind incluse și pe harta silvică.

Descrierea suprafețelor

Rezervația naturală Golul alpin Valea Rea - Zârna cuprinde de la est la vest următoarele goluri alpine: Brătila, Zârna, Leaota, Dara, Bândea, Valea Rea-Gălășescu, Pojarna.

IV.3. Rezervația naturală Măgura-Nucșoara, 15,8 ha, localitatea Nucșoara, județul Argeș

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește din dreptul intersecției drumului comunal 430 cu limita parcelei PPD 7 bis ocolind vârful Măgura (877 m) la o distanță de 100 m nord de acesta, urmărind limita nordică a parcelei N7, continuându-se spre est până la intersecția cu drumul comunal 431 în dreptul parcelei C109;

Limita estică: pornește din dreptul parcelei C109 și urmează drumul comunal 431 care face legătura între centrul localității Nucșoara și vârful Măgura pe o distanță de 500 m până în punctul de intersecție al acestuia cu DJ 731;

Limita sudică: pornește din punctul de intersecție al drumului comunal 431 cu DJ 731 și urmează spre vest marginea lacului Învârtita care se învecinează pe o lungime de 300 m cu DJ 731 ce leagă satul Nucșoara de satul Sboghitesti până în dreptul parcelei Cc10;

Limita vestică: pornește din dreptul parcelei Cc10 spre nord urmând malul vestic al lacului Învârtita până în punctul de confluență cu pârâul Valea Seacă, urmând apoi limita dintre parcela L11 și parcela PPD 7 bis, până la intersecția cu drumul comunal 430 pe care îl urmează spre nord până la intersecția acestuia cu limita nordică a parcelei PPD 7 bis.

Descrierea suprafețelor

Rezervația Naturală Măgura-Nucșoara cuprinde luciul de apă al Lacului Învârtita, zona de relief carstic (doline, lapiezuri și alveole de dizolvare etc.) care fac parte din parcelele cadastrale Hb8, N7%, Cc9, A6, PPD 7 bis. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul Cadastral al parcelelor comunei Nucșoara din anul 1966.

IV.4. Rezervația naturală Lacul lui Bârcă, 12,4 ha, localitatea Davidești, județul Argeș

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de drumul de pământ existent între punctul "la adăpătoare" și punctul situat la 150 m de coada lacului, drum care face legătura între satul Conțești, comuna Davidești și satul Valea Stâniei, comuna Țitești;

Limita estică: pornește din punctul situat la 150 m de coada lacului și se continuă spre sud urmărind culmea lui Bârcă până la punctul cu cota 400,5 m situat pe culmea lui Bârcă;

Limita sudică: pornește din punctul situat la cota 400,5 m altitudine pe culmea lui Bârcă, continuă spre vest pe o lungime de circa 200 m până la punctul situat la cota 390,7 m altitudine, după care se orientează spre nord urmând culmea

lui Bârcă circa 400 m, până într-un punct situat la 100 m aval de lac în Valea lui Bârcă;

Limita vestică: pornește din valea lui Bârcă din firul văii punct situat aval 100 m de lac și urmează linia de cea mai mare pantă până la intersecția cu drumul de pământ din dreptul punctului "la adăpătoare".

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul lui Bârcă este reprezentată de suprafața luciului de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație palustră precum și o zonă de jur împrejurul lacului, situată între limitele arealului.

IV.5. Rezervația Naturală Măgura - Târgu Ocna, 89,70 ha, localitatea Târgu Ocna, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la borna silvică 197, se continuă spre est prin borna silvică 193, unde intersectează latura sudică a șoselei asfaltate Comănești - Tg. Ocna. De aici ia direcție sudică pe linia de separație dintre parcela cadastrală Pd3863 de anexa cu parcelele cadastrale 3874-3890 și apoi se continuă pe limita parcellară ce separă Pd3893 de anexa cu parcelele cadastrale nr. 3874-3890. În continuare limita, direcționată spre est, se suprapune limitei de nord a parcelei cadastrale Pd3893, limită care unește bornele silvice 194 și 189.

Limita estică: începe de la borna silvică 189 și se continuă spre sud prin linia ce unește bornele silvice 190, 188 și 185, distanță care se separă parcela cadastrală Pd3893 de anexa cadastrală ce înglobează parcelele de la 4309 la 4346 și parcelele cadastrale de la 3896 la 3939. Această limită separă apoi parcela cadastrală Pd3863 de anexa care cuprinde parcelele cadastrale de la 3896 la 3939 și de la 3985 la 4017.

Limita sudică: separă parcela amenajistică 50 (din afara rezervației) de parcela amenajistică 51 (din rezervație), în lungul unei linii ce unește bornele silvice 185 și 184.

Limita vestică: separă parcela amenajistică 51 (din rezervație) de parcela amenajistică 53 (din afara rezervației) printr-o linie ce pleacă de la borna silvică 184 până la borna silvică 186, de unde urmărește limita de vest a enclavelor E32 și E38, până la borna silvică 191, de unde limita se direcționează spre nord-

vest până la borna silvică 197 separând unitatea amenajistică 52 (din rezervație) de unitatea amenajistică 53 (din afara rezervației).

Descrierea suprafeței

Rezervația Naturală Măgura - Târgu Ocna cuprinde unitățile amenajistice 51 și 52 din UP II Dofteana - O.S. Tg. Ocna și parcelele cadastrale F1, A2, C3, P5 3865, F3866-3869, De3870 și De3872 ale Consiliului Local Tg. Ocna.

IV.6. Rezervația naturală Lac Bălătău, 4,83 ha, oraș Dărmănești, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de barajul natural al Lacului Bălătău;

Limita estică: este dată de linia care separă parcela silvică 90 de subparcelele și parcelele silvice 18B, 19A și 20, limită pe care sunt situate bornele silvice 45, 47 și 49;

Limita sudică: începe la borna silvică 49 și este reprezentată de limita dintre parcela silvică 90 (din rezervație) și subparcelele silvice 21A și 80B (din afara rezervației);

Limita vestică: este reprezentată de limita dintre parcela silvică 90 (în rezervație) și subparcela silvică 80A (din afara rezervației).

Rezervația naturală Lac Bălătău cuprinde parcela silvică 90 din UP I Izvorul Negru - OS Dărmănești. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1996, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.7. Rezervația naturală Buciaș, 471 ha, localitatea Mănăstirea Cașin, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe din Plaiul Hărnăcelul Mic, de la borna silvică 33, continuă traseul pe direcție estică legând bornele silvice 35, 123, 121, 119, 124, 117 și 116;

Limita estică: începe de la borna silvică 116, trece prin Plaiul Sturzului (1040 m), până la borna silvică 128. De aici, prin Piciorul Sturzului, ajunge la borna silvică 132, de unde coboară apoi pe pârâul Buciaș până la borna silvică 4;

Limita sudică: separă parcelele silvice 3 și 4 (din rezervație) de parcela silvică 2 (din afara rezervației), linie ce unește bornele silvice 4, 3 și 8;

Limita vestică: este reprezentată de linia ce unește bornele silvice 8, 9, 27, 26, 24, 29, 34 și 33, linie care separă parcelele silvice 4, 15, 11 și 21 (din rezervație) de parcelele silvice 5, 14, 17 și 20 (din afara rezervației).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Buciaș cuprinde parcelele silvice 3, 4, 7, 15, 16, 21, 22, 71-75 din UP V Buciaș - OS Mănăstirea Cașin. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1997, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.8. Rezervația Naturală Nemira, 3491,2 ha, localitățile Dărmănești, Slănic Moldova, Dofteana, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la borna silvică 35 de unde se continuă pe direcția nord-est pe latura nordică a parcelei silvice 18, de la borna silvică 34 și până la borna silvică 28, de unde limita se orientează spre nord-vest pe linia ce separă parcelele silvice 14C (din rezervație) de 15A (din afara rezervației), în continuare urmărește linia de separare a subparcelor B și C din u.a. 14 și apoi linia de separare a subparcelei 11C (din rezervație), de subparcelele 14B și 11D și A (din afara rezervației). În continuare își menține direcția nordică pe linia ce separă subparcelele C (din rezervație) de B (din afara rezervației) și apoi urmează linia de separare a subparcelei 10C (rezervație) de parcela 5E (din afara rezervației), până la borna silvică 18. Din acest punct limita se orientează spre est, de la borna silvică 155 la borna 156, unde separă u.a. 58 (rezervație) de u.a. 93 și mai departe spre bornele 157, 153, 150, zonă în care separă u.a. 88 și 86 (rezervație) de u.a. 89.

Limita estică: pornește din borna silvică 150 și are un traseu sinuos de direcție sud-estică, trecând prin bornele silvice 146, 141, 136, 137, 132, 129, 125, 124, 121, 122, 118, 114, 78, 74, 73 din UP II Izvorul Alb, OS Dărmănești. În continuare limita trece în lungul bornelor silvice 129, 126, 122, 120, 119, 116, 117, 113, 111, 110, această linie separând spre vest unitățile amenajistice din rezervație de cele din afara ei, de pe raza UP I Izvorul Negru, OS Dărmănești. În continuare, limita rezervației se orientează spre sud, unind bornele silvice 77,

73, 69, 61, 59, 58, 50, 47 și 46 borne amplasate în aria UP V Doftenița, OS. Tg. Ocna. În continuare limita rezervației unește bornele silvice 255, 256, 243, 235, 236, 233, 229, 228, 224, 225, 221, 220, 218, 219, 216, 214, 211, 210 din UP IV Doftana, OS Tg. Ocna și bornele silvice 28, 27, 20, 22 și 1 din UP II Slănicel, OS. Tg. Ocna. Din Culmea Giroșului, de la borna silvică 184 limita rezervației își păstrează direcția sudică, trecând spre bornele silvice 180, 182, 181, 175, 168, 167, 162, 160, 158, 156, 132, limită ce separă rezervația la vest de terenurile din afara rezervației de pe raza UP I Slănic.

Limita sudică: începe de la borna silvică 132 și unește bornele silvice 154, 146, 135, 136, 137, de unde urmărește creasta Piciorul Chișoroș, până în culmea principală montană, la borna silvică 136.

Limita vestică: este reprezentată, de la sud spre nord, de limita județului spre județul Harghita. Se pornește din borna silvică 136, apoi se trece prin 141 bis, 165, 166, 123, 169, 121, 170, 172, 120, 175, 140, 139, 178, 76, 73 și 24 (Vf. Șandru Mare), de pe aria UP I Slănic, OS. Tg. Ocna, continuată spre nord prin borna silvică 212 (UP II Slănicel - OS. Tg. Ocna) și prin bornele silvice de pe creasta principală a Munților Nemira. Limita este continuată de la borna silvică 212 prin bornele silvice 213, 215, 217, 222, 223, 231, 232, 234, 245, 249, de pe raza UP IV Doftana și apoi prin borna 57 bis, pe culmea principală până în Vârful Nemira Mare. De aici limita traversează terenurile de pășune ale Consiliului local Dărmănești, la borna silvică 184, de unde limita ia direcția vestică prin bornele silvice 185, 189, 191 (Vârful Chilișca). Din acest vârf limita se îndreaptă spre nord, pe linia de separare a u.a. 108 din rezervație de u.a. 31 (în afara rezervației) până la borna silvică 58, de unde urmează cursul pârâului Chilișca trecând prin bornele silvice 59, 51, 61, 63, 38, 35, unde se întâlnește cu punctul vestic al liniei nordice.

Descrierea suprafeței

Rezervația Naturală Nemira cuprinde parcelele amenajistice 57, 58, 61 (subparcelele C și D), 62 (subparcelele B, C, D) și 65 (subparcelele A și D) din U.P. I Izvorul Negru, O.S. Dărmănești, parcelele amenajistice 42, 43, 63, 67 68, 71, 72, 75, 76, 79, 86, 87, 88 din U.P. II Izvorul Alb, O.S. Dărmănești, parcelele silvice 10 (subparcela C), 11 (subparcela C), 14 (subparcela C), 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107 și 108 din UP III Bârzăuța, OS. Dărmănești. Spre sud sunt cuprinse în rezervație

parcelele silvice 27, 28, 29, 30, 31, 32, 40, 42 din UP V Doftenița - OS. Tg. Ocna, parcelele silvice 97, 98, 99, 100, 101, 104, 105, 109, 110, 111, 118, 119, 120, 121, 122, 123 și 124 din UP IV Doftana - OS. Tg. Ocna, parcelele silvice 13, 14, 15, 16, din UP II Slănicel - OS. Tg. Ocna și parcelele silvice 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90 și 91 din UP I Slănic - OS. Tg. Ocna.

IV.9. Rezervația naturală Complexul Carstic din Valea Ponorului, 168 ha, localitatea Budureasa, județul Bihor

Descrierea limitelor

Limita sudică: din dreptul bornei silvice 315 limita pornește în sus pe versant până în vârful Piatra Alunului (borna silvică 243), apoi se continuă pe versant în jos spre Valea Alunului Mic până la borna silvică 234, incluzând intrările în peșterile Izbucl Alunului și Peștera cu Oase;

Limita vestică: de la borna silvică 234 limita se continuă în amonte pe Valea Alunului Mic până la borna silvică 237;

Limita estică: de la borna silvică 253 limita merge în amonte până la borna silvică 307 apoi spre sud până la borna silvică 309, incluzând intrarea în Peștera Ponorul Mare. De la borna silvică 309 limita coboară până la Pârâul Ponor, până în dreptul bornei silvice 315;

Limita nordică: de la borna silvică 237 limita urmează afluentul temporar de pe versantul stâng tehnic al Văii Alunul Mic, până în culmea dintre u.a. 131E și u.a. 140B din UP IV Ponor a Ocolului Silvic Beliș, apoi se continuă în aval pe afluentul Pârâului Râu (din u.a. 140B din UP IV Ponor a Ocolului Silvic Beliș) și în aval de Pârâul Râu până la confluența cu Valea Ponor la borna silvică 253.

Descrierea suprafeței

Rezervația Naturală Complexul Carstic din Valea Ponorului cuprinde peșterile Peștera Ponorul Mare, Peștera Piatra Altarului, Peștera Rece, Peștera Diaclază, Peștera Poarta Alunului, Izbucl Alunului Mic și Peștera cu Oase (golurile subterane) precum și o suprafață de teren de aproximativ 167,5 ha situată la exterior, reprezentată de parcelele nr. 131A, 131B%, 131C, 131D, 131E, 132A%, 132B, 137A%, 137B%, 138A, 138B, 139V, 140A, 140B%, 140C, 168A% din U.P. IV Ponor, Ocolul Silvic Beliș. Parcelele și subparcelele amenajistice sunt

preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 2003, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament. Rezervația naturală Complexul Carstic din Valea Ponorului este amplasată în interiorul Parcului Natural Apuseni.

IV.10. Rezervația naturală Sistemul carstic Peștera Cerbului - Avenul cu Vacă, 45 ha, localitatea Budureasa, județul Bihor

Descrierea limitelor

Limita sudică: pornește de la borna silvică 210 în amonte pe pârâul afluent al Văii Alunul Mare pe o distanță de circa 800 m, apoi se continuă pe versant spre culme până la borna silvică 206. Limita urmează în continuare culmea până la borna silvică 208 și mai departe la borna silvică 205 (vârful Scrânciob);

Limita estică: de la borna silvică 205 limita merge pe culme până la borna silvică 204 la limita pădurii cu Poiana Onceasa, apoi pe limita pădurii până la borna silvică 202:

Limita nordică: pornește de la borna silvică 202 și se continuă până la borna silvică 201;

Limita vestică: de la borna silvică 201 limita urmează aval Valea Alunului Mare până la borna silvică 210.

Descrierea suprafeței

Rezervația Naturală Sistemul carstic Peștera Cerbului - Avenul cu Vacă cuprinde peșterile Cerbului, Avenul cu Vacă (goluri subterane) precum și o suprafață de teren de aproximativ 44,5 ha situată la exterior, reprezentată de parcelele și subparcelele silvice nr. 110A, 110B%, 110C, 109%, 108A, 108B, 107A, 107D, 107E din U.P. IV Ponor, Ocolul Silvic Beliș. Parcelele și subparcelele amenajistice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 2003, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament. Rezervația naturală Sistemul carstic Peștera Cerbului - Avenul cu Vacă este amplasată în interiorul Parcului Natural Apuseni.

IV.11. Rezervația naturală cu profil geologic-paleontologic Holbav, 4,1 ha, localitatea Holbav, județul Brașov

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la un podeț din tub de beton și se întinde spre est de-a lungul unei poteci care desparte profilul geologic de pășunea localității Holbav, până la drumul local nemodernizat care deservea cariera de argilă refractară;

Limita estică: se întinde de-a lungul drumului de acces, ocolind clădirea - punct de lucru pentru vechea carieră și care aparține acestei rezervații. Acest drum delimitează aria protejată de pășunea comunală;

Limita sudică sud-vestică și vestică: pornește de la drumul de acces către punctul de podul din tub de beton închizând limitele rezervației.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Holbav cuprinde o suprafață de teren situată pe amplasamentul carierei de argilă refractară situată în partea estică a localității Holbav și reprezentată de teren neproductiv și pășune.

IV.12. Rezervația naturală Peștera Comana, 42 ha, localitatea Comana, județul Brașov

Descrierea limitelor

Limita estică: pornește din drumul forestier se urcă în dreapta (V) pe un drum de căruță până aproape de limita pădurii. În dreapta se merge direct spre vârful Grimee (694 m) prin pădure, pe marginea rezervației. Revenind la drumul de căruță parcurgem spre S limita estică pe marginea unei păduri tinere.

Limita sudică: se continuă din drumul de căruță la prima intersecție spre dreapta, urmărind un alt drum prin pădure pe curba de nivel.

Limita vestică: urmează drumul de căruță după care cotește ușor spre dreapta pe culmea Muntelui Peșterii printr-o succesiune de poieni. După trecerea vârfului, în șa, limita cotește la stânga pe drumul de căruță ce duce prin valea Stanciului în valea Comana.

Limita nordică: pornește din drumul de căruță și îl părăsește spre dreapta (N), pentru a urmări culmea ce ajunge la izbulul din valea Peșterii. Din acest punct se urcă direct spre vârful Grimee, întregind limita rezervației.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Peștera Comana cuprinde peștera (golul subteran) precum și o suprafață de teren de circa 42 ha situată la exterior, reprezentată de parcelele silvice % 93, % 96, % 97 din U.P. V Comana, Ocolul Silvic Măieruș, precum și de o zonă de pășune împădurită. Parcelele amenajistice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1991, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

* Se pot realiza exploatari forestiere cu condiția menținerii permanente a acoperirii suprafeței cu vegetație forestieră.

IV.13. Rezervația naturală Peștera cu Apă din Valea Polevii, 3,2 ha, localitatea Șichevița, județul Caraș-Severin

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Peștera cu Apă din Valea Polevii cuprinde peștera precum și o suprafață de teren de 3,2 hectare, situată la exterior, care face din unitatea amenajistică nr. 36 A, din U.P. VI - Fețele Dunării, Ocolul Silvic Moldova Nouă. Parcela amenajistică este preluată din amenajamentul silvic întocmit în anul 1996, fiind inclusă și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.14. Rezervația naturală Dăncioanea, 337 ha, localitatea Băuțari, județul Caraș-Severin

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la borna 400 și coboară până în Pârâul Mодоșul Mic, după care urcă pe pârâul Mодоșul Mic până în poiană. De aici, limita închide poiana în rezervație, trece pe la borna 220 și în continuare urmează culmea prin bornele 405, 406, 409, 412, 238 și 237;

Limita estică: pornește de la borna 237 și coboară pe o culme prin bornele 244, 240 și borna 243 ce se află la confluența pârâului Bistra cu pârâul Dăncioanea, după care urcă pe Culmea Dăncioanele trecând pe la bornele 228 și 229 și în continuare pe Culmea Mодоșului la bornele 226 și 224;

Limita sudică: pornește de la borna 224, coboară pe o culme până la borna 223 și de aici, urcă pe un pârâu la bornele 213 și 221;

Limita vestică: pornește de la borna 221 și urcă pe o culme până la borna 216 situată pe culmea Scărișoara după care, limita merge pe această culme până la borna 400.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Dăncioanea cuprinde parcelele și subparcelele 126 - 130, 173 V, 174 V, 175 ABV, 136 - 141 din UP VIII Bucova, Ocolul Silvic Rusca Montană. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1990, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.15. Rezervația naturală Peștera Exploratorii 85, 15 ha, localitatea Iabalcea, județul Caraș-Severin

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Peștera Exploratorii 85 cuprinde peștera precum și suprafața de teren de 15,0 hectare, situată la exterior, care face parte din unitatea amenajistică nr. 1A din UP X Comarnic, Ocolul silvic Reșița. Parcela amenajistică este preluată din amenajamentul silvic întocmit în anul 1993, fiind inclusă și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.16. Rezervația naturală Pădurea Pleșu, 1.980 ha, localitatea Rusca Montană, județul Caraș-Severin

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la borna 146, situată pe culmea Nădragului și continuă pe limita dintre pădure și pășunea Padeș, la bornele 133, 132, 129 și 128. De aici, limita urmărește culmea ce separă cele două unități de producție (UP. II Pleșu Negri și UP IV - Stânga Ruschița) trecând prin bornele 126, 125 continuă pe Culmea Boului la bornele 114, 110, 96 până la borna 87 situată pe Vârful Boului;

Limita estică: pornește de la borna 87, continuă pe Culmea Cireșului până la borna 74 după care se continuă pe o culme secundară la bornele 75, 82, 81 și 73;

Limita sudică: pornește de la borna 73 și urcă pe Valea Pleșu până la borna 100. De aici, continuă pe Dealul Negrii prin bornele 188, 181, 175, 173 și 171;

Limita vestică: pornește de la borna 171 și continuă pe Culmea Nădragului la bornele 166, 162, 147 și 146.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Pleșu cuprinde parcelele 47 - 106 în suprafață de 1980,70 ha din UP II Pleșu Negrii, Ocolul Silvic Rusca Montană. Parcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1990 fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.17. Rezervația naturală Rusca Montană, 604 ha, localitatea Rusca Montană, județul Caraș-Severin

Descrierea limitelor

Rezervația naturală Rusca Montană cuprinde două trupuri (I și II).

Trupul I, situat în partea de vest a localității Rusca Montană este delimitat de:
Limita nordică: pornește de la borna 21 UP: I Pleșu - Cloazar și merge pe limita dintre pădure și pășune trecând pe la bornele 17, 16 și 56;

Limita estică: pornește de la borna 56 și continuă pe limita dintre pășune și pădure trecând pe la borna 14, 12, 55 și 10;

Limita sudică: pornește de la borna 10 pe limita dintre pășune și pădure prin bornele 11, 10, 13, 18 și 60;

Limita vestică: pornește de la bornele 60, separă în continuare pășunea de pădure prin bornele 19 și 20 după care coboară pe o culme până la borna 21.

Trupul II, situat în partea de nord - nord-vest a localității Rusca Montană este delimitat de:

Limita nordică: Pornește de la borna 345 UP V Rusca Montană situată pe Valea Ruschița și continuă la bornele 202, 214, 198 și 197 după care urcă pe dealul Băniei trecând prin bornele 203, 205 și 189. De aici, merge pe culme prin bornele 187, 185 și borna 176. Situată lângă Vârful Bradului și în continuare la bornele 174, 172 și 340.

Limita estică: Pornește de la borna 340 și coboară pe o culme la bornele 159, 138 și borna 341. Situată la marginea pășunii Spir. De aici limita separă pășunea de pădure trecând prin bornele 142, 342, 165, 156 și 155.

Limita sudică: Pornește de la borna 155 și coboară pe culmea Țapulului până la borna 154, după care urmărește limita dintre terenurile agricole ale localității Rusca Montană și pădure trecând prin bornele 157 și 166.

Limita vestică: Pornește de la borna 166 în continuare pe limita dintre terenurile agricole și pădure trecând prin bornele 169, 184, 192, 194, 195, 199 și 345.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Rusca Montană este formată din două trupuri și cuprinde parcelele 5-9 din UP I Pleșu - Cloazăr și parcelele 83-105 din UP V Rusca Montană, ale Ocolului Silvic Rusca Montană. Parcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1990, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.18. Rezervația naturală Dealul Cărăula, 123 ha, localitatea Sasca Montană, județul Caraș-Severin

Descrierea limitelor

Limita nordică: urmează o culme secundară de pe Dealul Potocului pe pășune până la intersecția cu pârâul Chichireg;

Limita estică: Urmează cursul pârâului Chichireg până la confluența acestuia cu pârâul Bei;

Limita sudică: Urmează cursul pârâului Bei până la confluența cu râul Nera și în continuare pe râu până la ieșirea din Cheile Nerei;

Limita vestică: Urmează o culme secundară pe Fața Cărăulii (pe pășune) până pe Dealul Potocului.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Dealul Cărăula cuprinde unitățile amenajistice 2A, 2B și 2C în suprafață de 26,20 ha din UP I, Valea Bei, Ocolul Silvic Sasca Montană, enclavele E1 și E2 din interiorul acestor unități amenajistice în suprafață de 2,6 ha, trupurile de pădure proprietate privată P2 și P139 în suprafață de 5,9 ha și pășuni în suprafață de 89,30 ha. Unitățile amenajistice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1997. Rezervația naturală Dealul Cărăula se va alipi la Parcul Național Cheile Nerei Beușnița.

IV.19. Rezervația naturală Ostrovul Șoimul, 20,1 ha, județul Călărași

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Ostrovul Șoimul cuprinde insula Ostrov Șoimul și luciul de apă limitrof insulei format din apele Dunării, până la o adâncime de maxim 4 m variind în funcție de precipitații pe o distanță de 2 m de jur împrejurul insulei (în anii secetoși adâncimea este de aproximativ 20 cm), face parte din parcela 30, Unitatea de Producție III, Dervent. Parcelele sunt preluate din amenajările forestiere ale Ocolului silvic Călărași, Tronsonul Dervent și Tronsonul Șoimul, din anul 2003.

IV.20. Rezervația naturală Ostrovul Haralambie, 45 ha, județul Călărași

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Ostrovul Haralambie cuprinde insula Ostrov Haralambie și luciul de apă limitrof insulei format din apele Dunării, până la o adâncime de maxim 4 - 5 m variind funcție de precipitații pe o distanță de 2 m de jur împrejurul insulei, face parte din parcelele forestiere: 5 - 6 a Unității de Producție I Dunărica, preluate din planurile amenajărilor forestiere ale ocolului Silvic Călărași, din anul 2003.

IV.21. Rezervația naturală Ostrovul Ciocănești, 207 ha, în dreptul localității Ciocănești, județul Călărași

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Ostrovul Ciocănești cuprinde insula Ostrov Ciocănești și luciul de apă limitrof insulei format din apele Dunării, până la o adâncime de 4 - 5 m variind funcție de precipitații pe o distanță de 2 m de jur împrejurul insulei, face parte din parcelele forestiere: 48 - 49; 50 - 58 din unitatea de Producție I Dunărica, preluate din planurile amenajărilor forestiere ale Ocolului Silvic Călărași, în anul 2003.

IV.22. Rezervația naturală complexă de la Sic, 505 ha, localitatea Sic, județul Cluj

Descrierea limitelor

Rezervația naturală complexă de la Sic cuprinde trei zone: I, II și III.

Zona I:

Limita nord-vestică: pornește din punctul în care drumul de hotar ce pleacă din satul Sic traversează Valea Sicului perpendicular pe versantul numit Dâmbul Ocolişului, urmându-l spre sud și apoi spre est, pe măsură ce ocolește baza pantei Dâmbului Ocolişului pe latura stângă a Văii Sicului (relativ la direcția de scurgere) până la intersecția acestui drum cu drumul care urmărește cursul Văii Bistriței și cu drumul care urcă versantul pe interfluviu spre NV, situată la aproximativ 288 m altitudine. Limita urmărește apoi cursul Văii Bistrița spre NV, apoi cotind spre V pe firul văii, la o distanță de 50 m de aceasta (la dreapta), urcând până la cota de 300 m, unde cotește spre E înapoi pe firul văii, la 50 m stânga de aceasta și coborând apoi spre SV până la intersecția cu drumul de hotar de la baza Dealului Sărat. Limita urmează apoi drumul de la baza versantului nordic al Dealului Sărat spre NE pe o distanță de aproximativ 750 m, până la punctul de intersecție al drumului cu o vale torențială marcată printr-o alunecare de teren. Din acest punct, limita își schimbă direcția, de la NE la NV, pornind perpendicular pe această vale torențială către culmea dealului pe o distanță de aproximativ 380 m până pe culme (altit. 340 m), de unde își schimbă din nou direcția, coborând relativ perpendicular (spre NE) către Valea Sărată (alt afluent al Văii Sicului) până în punctul de intersecție cu drumul de hotar care înconjoară stufărișurile și cotește spre NV pe malul drept al Văii Sărate (relativ la direcția de scurgere). Parcurge apoi aproximativ 880 m pe drumul paralel cu Valea Sărată coborând oblic panta până aproape de albia de scurgere, pe care o traversează perpendicular în dreptul altitudinii de 294 m până la intersecția cu drumul paralel cu malul stâng al Văii Sărate (relativ la direcția de scurgere), pe care-l urmează spre NV pe o direcție de aproximativ 460 m, până la intersecția cu o vale torențială ce coboară de pe versantul Dealului Poptelec. Limita urcă apoi pe această vale către N, până în dreptul lizierei inferioare a Pădurii Poptelec (altitudine 320 m), spre care se îndreaptă apoi perpendicular pe curbele de nivel, atingând-o în dreptul altitudinii de 350 m. Limita urmărește apoi liziera Pădurii Poptelec care rămâne în afara rezervației, coborând apoi de-a lungul lizierei nord-vestice a plantației de pini până în apropierea drumului, continuând de-a lungul aceleiași liziere pe direcția NV-SE, trecând de curbă și urcând înapoi spre culmea versantului, apoi coboară și urcă înapoi tot pe lizieră pe versantul următor până la drumul de culme care unește DI. Cetății cu satul Sântioana cu care se întâlnește la cota 470 m. Traversează apoi culmea de-a lungul drumului de la V la E până la

Pădurea Mică (plantație de pini), pe liziera căreia coboară pe direcția N-S până se întâlnește la cota 300 m cu albia văii ce coboară către Balta Nouă. Coboară apoi de-a lungul văii până la locul de intersecție cu drumul care ocolește Balta Nouă la partea NV a acesteia;

Limita sud-estică: din punctul de intersecție a văii cu drumul având cota 289,1 m, limita parcurge drumul care ocolește Balta Nouă (iaz piscicol) excluzând-o, pe o distanță de aproximativ 1100 m până la digul de la partea inferioară a Bălții Noi, de unde se continuă pe limita exterioară a stufărișului, pe care-l exclude, până la podețul care traversează stufărișul către Valea Păstăraia. În dreptul podețului, limita traversează Valea Sicului și urmează liziera Pădurii Borzaș, se continuă pe șaua dintre Dealul Borzaș (503,87 m) și Dealul Păstăraia (până la cota 483,4 m), coborând apoi spre SV și apoi spre NV pe liziera Pădurii Păstăraia până în extremitatea vestică a acesteia. Coboară apoi perpendicular pe curbele de nivel până la drumul de hotar al Văii Ludeț, urmând acest drum pe o distanță de aproximativ 220 m până când acesta traversează Valea Ludeț, după care continuă tot pe drumul de hotar paralel cu stuful, pe direcția NE-SV, până la liziera Pădurii Dorna Mare, pe care o ocolește pe la partea nordică, pe o distanță de aproximativ 300 m până ajunge din nou la drumul de hotar pe care-l urmează pe direcția NE-SV traversând perpendicular pârâul Dorna Mică, continuând spre SV până la curbura către Valea Tabă, ocolind locul numit La Fântânile Sărate. Urmează schimbarea direcției de la SE la NV, străbătând perpendicular Valea Tăușenilor până la confluența cu valea temporară ce coboară dinspre locul numit Tăul Rotund, după care limita rezervației urcă din nou pe direcția SV-NE spre satul Sic, pe drumul care înconjoară dealul numit Țicaciai, întâlnindu-se cu punctul de plecare pe drumul perpendicular pe Dâmbul Ocolîșului.

Zona II:

Limita estică: pornește de la un punct situat la aproximativ 110 m la sud de malul sudic al Lacului Sărat de pe culmea Dealului Sărat și se continuă spre S în linie dreaptă pe o distanță de aproximativ 220 m;

Limita sudică: din punctul situat la aproximativ 30 m la vest de drumul de culme de pe Dealul Sărat, limita merge în linie dreaptă pe direcția E-V pe aproximativ 120 m;

Limita vestică: pornește perpendicular pe direcția S-N pe o distanță de aproximativ 210 m orientată aproximativ în lungul curbei de nivel până într-un punct situat la altitudinea de 325 m și la aproximativ 160 m sud-vest de malul sudic al Lacului Sărat;

Limita nordică: pornește perpendicular pe limita vestică pe o distanță de aproximativ 160 m, urcând în linie dreaptă panta dealului, până în punctul situat la 110 m la sud de Lacul Sărat.

Zona III:

Limita nordică: pornește din punctul situat pe culmea versantului Dealului Ucigașului la 461,4 m altitudine pe liziera sudică a Pădurii Dorna Mică și la 450 m de drumul care traversează baza Văii Taba și traversează culmea dealului pe drumul de culme până la extremitatea nordică a lizierei Pădurii Taba;

Limita estică: pornește de la punctul de intersecție a drumului de culme cu liziera Pădurii Taba și coboară spre vale pe lizieră, până la intersecția cu drumul care traversează baza văii situată la altitudinea de 360 m;

Limita sudică: urmează drumul de la baza Văii Taba, aproximativ în linie dreaptă până la un punct situat la baza versantului la o distanță de 700 m de liziera Pădurii Taba;

Limita vestică: urcă perpendicular pe curbele de nivel de la punctul de la baza versantului către culmea Dealului Ucigașului la 461,4 m altitudine.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală complexă de la Sic cuprinde trei suprafețe distincte, reprezentate de masivul de stuf de pe Valea Sicului cu orientare SV-NE și habitatele de sărătură marginale, precum și pășunile și fânațele cu expoziție sudică - sud-vestică a Văii Sărate și Văii Bistriței, precum și întreaga Vale Păstăraia și fânațul umed al Văii Coasta (zona I), zona de fânaț de pe versantul sudic al Dealului Sărat (zona II) și zona de reconstrucție ecologică (reîmpădurire) aflată în regiunea Maleskert la sud de satul Sic și la est de satul Coasta, în partea terminală a Văii Taba (zona III), care fac parte din parcelele cadastrale 590-610, 618-713, 865-866, 868-870, 1716/1, 1718/1, 1719/1, 1720/1, 1723/1, 1725/1, 1728/1-1733/1, 1735, 1740-1743, 1745, 1747-1760, 1762, 1765/1, 1781/1, 2590, 2604-2650, 2670-2674, 2676-2683, 2689, 2690,

2737, 2737/1, 2801/1, 2801/2, 2802, 2807, 2811-2820, 2829/1, 2831-2838, 2840-2845, 2847-2937, 2973, 2975, 2975/1, 3065, 3087, 3131, 3132, 3134, 3141, 3143, 3189-3228, 3403-3417, 10%2839/1, 55%867, %2829, 20%2846. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale comunei Sic, județul Cluj, întocmite în anul 1973.

IV.23. Rezervația naturală "Dealul cu fluturi", 20 ha, localitatea Viișoara, județul Cluj

Descrierea limitelor

Limita nordică: corespunde cu limita naturală a crestei dealului, dincolo de care se întind terenuri agricole, cultivate, între bornele cadastrale din lungul crestei VIII/62 (limita de NV) și VIII/79 (la limita de NE);

Limita estică: pornește din dreptul bornei cadastrale VIII/79 și se continuă spre sud, corespunzător limitei dintre terenurile aparținând comunei Viișoara și cele ale comunei Luna până în drumul neasfaltat al viei;

Limita sudică: pornește din punctul care intersectează limita nordică (borna VIII/62) și urmează drumul de acces spre terasele viticole la circa 25 m deasupra acestuia, până în punctul în care se intersectează imaginar cu limita NE (borna VIII/79);

Limita vestică: pornește la circa 100 m est de plantația de pin negru, respectând linia imaginară care cade perpendicular de la borna cadastrală VIII/62 pe drumul de acces în vie, respectiv circa 30 m deasupra acestuia (spre nord).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală "Dealul cu fluturi" cuprinde parcelele cadastrale 1385 - 1395 din tarlăua 35, alcătuite din teren neproductiv, pante acoperite cu vegetație stepică, zone degradate prin alunecări de teren, tufărișuri, precum și pin negru și frasin plantat pentru fixarea terenului. Parcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor, comunei Viișoara, 1979.

IV.24. Rezervația naturală Celea Mare - Valea lui Ene, 54,1 ha, localitatea Hârșova, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limita rezervației este reprezentată de linia de contact între unitățile amenajistice cuprinse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, toate aparținând Ocolului Silvic Hârșova, UP IV Tichilești și/sau orașului Hârșova, în conformitate cu hărțile sc. 1:20000 anexate amenajamentul Ocolului Silvic Hârșova și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-129-A-a.

Limita nordică: se desfășoară pe versanții nordici ai dealului Celea Mare (86,5 m), se învecinează în totalitate cu terenurile agricole aparținând orașului Hârșova și începe de la borna 78, se îndreaptă spre nord-est, apoi spre sud-est până la borna 88, continuând spre nord-est până la borna 87, apoi spre sud-est până la borna 86. De aici, limita este orientată spre sud-vest până la borna 85, apoi spre sud-est până la borna 84, de unde se dirijează spre nord-est până la borna 83;

Limita nord-estică: se prelungeste spre sud-est spre borna 82, învecinându-se cu terenurile agricole aparținând orașului Hârșova;

Limita estică: continuă spre sud-vest, până la borna 81, apoi spre sud-est până la contactul cu terenurile agricole aparținând orașului Hârșova și fondul forestier (u.a. 23E) oprindu-se la limita sudică a acestei parcele silvice;

Limita sud-estică: continuă spre sud-vest, pe versanții sudici ai dealului Celea Mare, pe limita fondului forestier, învecinându-se cu pășunile aparținând orașului Hârșova;

Limita sudică: (ce coincide cu limita fondului forestier) se îndreaptă spre nord-vest, fiind limitrofă pășunilor și stâncăriilor aparținând orașului Hârșova și fluviului Dunărea;

Limita sud-vestică: se îndreaptă spre nord-vest, de-a lungul malului fluviului Dunărea;

Limita vestică: orientată predominant spre nord, străbate pe la poale versanții vestici ai dealului Celea Mare și mărginește pășunile și alte terenuri aparținând orașului Hârșova;

Limita nord-vestică: se îndreaptă spre nord-est, limitrof fondului forestier (u.a. 22C, 22N1).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Celea Mare - Valea lui Ene cuprinde parcelele și subparcelele 23N1, 23A, 23B, 23C, 23D din U.P. IV Tichilești - Ocolul Silvic Hârșova. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din Amenajamentul Silvic al Ocolului Silvic Hârșova, UP IV Tichilești, Silvaproiect București, anul 1999.

IV.25. Rezervația naturală Pădurea Cetate, 61,8 ha, comuna Oltina, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limita rezervației este reprezentată de linia de contact între unitățile amenajistice cuprinse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, toate aparținând Ocolului Silvic Băneasa, UP VI Oltina și/sau comunei Oltina, în conformitate cu hărțile 1:20000 anexate amenajamentul Ocolului Silvic Băneasa.

Limitele nordice și nord-estice: cu orientare nord-estică, sunt constituite din limita fondului forestier situată de-a lungul malului fluviului Dunărea și încep la borna 2, ocolesc spre sud u.a. 2, ajungând la borna 4, apoi continuă de-a lungul Dunării intersectând bornele 6 și 8 și se termină pe malul Dunării, la capătul nord-estic al u.a. 5 B;

Limitele estice și sud-estice: au orientare generală sud-vestică (cu excepția zonei u.a. 5D unde limita face un ocol spre vest) sfârșindu-se la borna 9. Pe acest traseu se învecinează cu fondul forestier al UP VI Oltina (u.a. 8 și u.a. 5D, E, F) și cu terenurile agricole aparținând comunei Oltina;

Limita sudică: continuă spre nord-vest, până la borna 8, apoi spre sud-vest, până la borna 7, învecinându-se cu u.a. 4. În continuare limita ocolește spre vest u.a. 3B, de unde se îndreaptă spre sud-vest, limitrof u.a. 3A, până la borna 5, pe acest traseu învecinându-se cu terenurile agricole ale comunei Oltina. Limita intră în fondul forestier, având un traseu sinuos, spre nord-vest (învecinându-se cu u.a. 2A, B, E), apoi spre vest (învecinându-se cu u.a. 2E, H) și din nou spre sud-est (învecinându-se cu u.a. 2E, D, B, C) până ajunge la culmea cuprinsă între bornele 4 și 3, la nord-vest de ultima bornă menționată. De aici, limita se îndreaptă spre sud-vest, intersectând două obârșii de văi, oprindu-se la cea mai vestică dintre acestea (învecinându-se cu u.a. 1C);

Limita sud-vestică: ocolește spre nord-vest, apoi spre sud-est partea vestică a parcelei 1C și intersectează linia parcelară dintre bornele 1 și 2;

Limita vestică: se îndreaptă spre nord-vest, pe linia parcelară dintre u.a. 1B și u.a. 10;

Limita nord-vestică: ocolește pe la est u.a. 1A și se termină la borna 2.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Cetate cuprinde parcelele și subparcelele 1B, 3C, 3E, 3F, 3N, 5B, 5N, 2G, 2J, 2K, 2L, 3D, 5A, 5C din U.P. VI Oltina - O.S. Băneasa. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din Amenajamentul Silvic al Ocolului Silvic Băneasa, U.P. VI Oltina, ICAS București, anul 1996.

IV.26. Rezervația naturală Pădurea Bratca, 66,7 ha, comuna Oltina, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limita rezervației este reprezentată de linia de contact între unitățile amenajistice cuprinse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, toate aparținând O.S. Băneasa, U.P. VI Oltina și/sau comunei Oltina, conform hărților sc. 1:10000 anexate amenajamentului Ocolului Silvic Băneasa.

Limita nordică și nord-vestică: coincide cu limita fondului forestier al UP VI Oltina - OS Băneasa, învecinată malului fluviului Dunărea, începând de la punctul cel mai estic al u.a. 5C, trecând pe la borna 123, până la borna 126;

Limita nord-estică și estică: continuă spre sud-est până la borna 125, învecinându-se cu u.a. 59A, B și cu terenurile agricole ale comunei Oltina;

Limita sudică și sud-estică: orientată spre sud-vest, trece prin borna 128 și se sfârșește în punctul sudic de contact între u.a. 56A și u.a. 61B, învecinându-se cu terenurile agricole ale comunei Oltina;

Limita vestică și sud-vestică: direcțională spre nord-vest, urmează linia parcelară dintre u.a. 56 și 61B, terminându-se pe malul Dunării.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Bratca cuprinde parcelele și subparcelele 56A, 56C, 57B, 58A, 58B, 56B, 57A, 58C, 58D din U.P. VI Oltina - Ocolul Silvic

Băneasa. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din Amenajamentul Silvic al Ocolului Silvic Băneasa, U.P. VI Oltina, ICAS București, anul 1996.

IV.27. Rezervația naturală Lacul Oltina, 2.290 ha, comuna Oltina, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limitele rezervației reprezintă linia de contact dintre terenurile incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Oltina, descrise mai jos, conform hărților sc. 1:25000 anexate registrului cadastral al comunei Oltina și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-140-C-a, L-35-140-C-b, L-35-140-C-c, L-35-140-C-d.

Limita nordică: începe pe malul lacului, la contactul dintre pășunea Ps (2,45 ha) și terenul neproductiv NR (3,00 ha), de unde continuă spre est, pe la marginea sudică a acestuia din urmă, apoi la sud de pășunile Ps (4,20 ha) și Pe (2,60 ha), după care, aproximativ din dreptul parcelei Cc (1,28 ha), se îndreaptă spre nord și nord-est până la brațul Dunării, situat la sud de Ostrovul Epurașu (denumire conform hărții județului Constanța, 1:100.000, 1971);

Limita nord-estică: se îndreaptă predominant spre sud-vest, limitrof pădurii Pd (13,10 ha) și terenurilor neproductive Np (29,29 ha) până la intersecția cu punctul extrem sudic al pășunii Ps342 (93,28 ha);

Limita estică și sud-estică: se desfășoară pe malul lacului, spre sud-est, limitrof terenurilor neproductive Np (29,29 ha), apoi spre sud și sud-vest, pe marginea pășunii Ps (60,93 ha) (situată la vest de intravilanul comunei Oltina și de pădurea Ciufăț) și a terenului arabil de la vest de localitatea Strunga;

Limita sudică: continuă de la extremitatea vestică a terenului arabil A (9,5 ha), pe un traseu sinuos cu orientare generală sud-estică, conturând pășunea Ps (60,93 ha), terenul Cc (1,50 ha), pășunea Ps (11,78 ha) de la poalele dealului Iarmacului, apoi se îndreaptă spre vest, de-a lungul terenului neproductiv NR (6,00 ha), până la intersecția cu limita teritorială a comunei Lipnița;

Limita sud-vestică: este constituită din limita teritorială a comunei Lipnița și continuă pe malul lacului, spre nord-vest, nord-est, apoi predominant spre nord-vest, până la capătul nordic al limitei teritoriale a comunei, de pe malul lacului;

Limita vestică și nord-vestică: se continuă spre nord, pe malul lacului, limitrof pășunii Ps (15,40 ha) și terenului arabil A (14,00 ha), situate la est și sud-est de localitatea Satu Nou. Mai departe, spre nord, limita părăsește malul lacului și conturează, spre vest, pășunea Ps342 (93,28 ha), învecinată lacului, fiind limitrofă terenului neproductiv Np (3,5 ha) de la baza dealului Săliștea, pășunii Ps (23,20 ha) de pe valea Săliștea și unei alte zone de terenuri neproductive de la baza dealului Văratec, precum și pășunii Ps (2,45 ha), toate situate la nord de localitatea Satu Nou.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Oltina cuprinde luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație mezofilă și palustră de jur împrejurul lacului și unele pășuni limitrofe malurilor de vest și nord ale lacului, cuprinzând parcelele și subparcelele: Ps 342 (93,38 ha) și HL (2197,22 ha) - Lacul Oltina. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Oltina, din anul 1985.

V.28. Rezervația naturală Lacul Bugeac, 1.434 ha, comuna Ostrov, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limitele rezervației reprezintă linia de contact dintre terenurile incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Ostrov, descrise mai jos, conform hărților scara 1:25000 anexate registrului cadastral al comunei Ostrov și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-139-D-d.

Limita nordică: începe de la promontoriul stâncos din nord-vestul lacului (NRV 2149 - 1,0 ha), apoi se îndreaptă, pe malul lacului, spre nord-est, ajunge la punctul pescăresc Bugeac, continuă paralel cu intravilanul localității Bugeac, apoi se îndreaptă spre sud-est, ocolește spre nord-est promontoriul numit Piscul Bugeacului până când intersectează digul de compartimentare de la limita nord-estică a rezervației;

Limita nord-estică: este constituită din digul de compartimentare ce se îndreaptă spre sud-est până pe malul opus al lacului;

Limita estică și sud-estică: urmează malul sinuos al lacului, spre sud-vest, limitrof unei suprafețe de pășune, apoi se desfășoară pe limita nordică și nord-estică a intravilanului localității Gârlița;

Limita sudică și sud-vestică: pornește de la intravilanul localității Gârlița, spre vest și nord, ocolind terenul agricol (A) aflat pe malul lacului. După aceasta, limita părăsește malul lacului și urmărește, în direcția sud-vest, conturul sinuos al terenurilor neproductive Nr2252 (21,87 ha), Nr2417 (5,40 ha) și NR2419/1 (0,60 ha) incluse în rezervație, învecinându-se cu o suprafață de pășune. Limita ajunge ulterior pe malul lacului, într-o zonă cu depozite de nisip, de unde se îndreaptă spre sud-vest, pe malul lacului, până la Valea Ciamur, învecinându-se cu o zonă de pășune, apoi cu terenurile fostului IAS Bugeac, cu terenuri arabile, alte terenuri (Cc) și pășuni;

Limita vestică: se îndreaptă spre nord, pe malul lacului, învecinându-se cu o zonă de terenuri neproductive (NST), o pădure și pășuni situate la poalele estice ale dealului "La Veterani" (75,80 m);

Limita nord-vestică: începe în valea ce vine dinspre satul Almalău, continuă tot pe malul lacului, spre est, ocolește terenurile Cc și se îndreaptă spre nord, învecinându-se cu o pășune (P) și alte terenuri (Cc) după care se îndreaptă spre nord-est până întâlnește limita nordică, limitrof unei pășuni (Ps).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Bugeac cuprinde luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație mezofilă și palustră de jur împrejurul lacului și unele terenuri neproductive, limitrofe malurilor de sud-est și nord-vest ale lacului, cuprinzând parcelele și subparcelele: Lac (lacul Bugeac - 1304,84 ha), Nr2419/1, Nr2417, Nr2252, Nr2149. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Ostrov, din anul 1986.

IV.29. Rezervația naturală Lacul Dunăreni, 703 ha, comunele Aliman și Ion Corvin, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limitele rezervației reprezintă linia de contact dintre terenurile incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, conform

hărților sc. 1:25000 anexate registrelor cadastrale ale comunelor Aliman și Ion Corvin și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-140-D-a.

Limita nordică: începe de la punctul nordic extrem al parcelei P120 (= A120) - 30,06 ha, cu drumul De121, se îndreaptă spre sud-est, sud-vest, apoi urmează spre est, după care urmează spre est canalul CD25 (10,23 ha), apoi continuă spre sud-est până la intersecția cu canalul CCN44 (0,16 ha), învecinându-se cu canalul CCN26, toate acestea aparținând com. Aliman;

Limita nord estică: continuă spre sud-est, de-a lungul digului, trece pe la ferma piscicolă, ajunge până la intersecția digului CD25 cu canalul CCN33 (0,20 ha), învecinându-se cu canalul CCN26, toate acestea aparținând com. Aliman;

Limita estică și sud-estică: se îndreaptă inițial spre sud-vest, apoi spre sud-est, din nou spre sud-vest, fiind învecinată cu canalul CCN26 și cu terenurile NGL30 (2,10 ha) și NGL27 (8,75 ha), ajungând până la limita teritoriului com. Ion Corvin, toate acestea aparținând com. Aliman;

Limita sudică: continuă de-a lungul digului CD25 spre vest, învecinându-se cu canalul CCN26 și terenurile agricole A449 (19,60 ha) și A498 (16,75 ha);

Limita sud-vestică și vestică: părăsește malul lacului și digul CD25, înaintează spre sud-vest limitrof parcelei A498, apoi spre nord-vest după care continuă sinuos pe o direcție predominant nordică, conturând partea vestică a terenurilor neproductive Nr134 (26,66 ha), până la drumul De128 (1,96 ha) (învecinându-se cu terenurile agricole sau alte terenuri), toate acestea aparținând comunei Ion Corvin;

Limita nord-vestică: este constituită din drumul De128, în direcția nord-est și de drumul De121 (1,74 ha), învecinându-se cu terenurile agricole sau alte terenuri), toate acestea aparținând comunei Ion Corvin.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Dunăreni cuprinde luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație mezofilă și palustră de jur împrejurul lacului și unele pășuni și terenuri neproductive limitrofe malului vestic al lacului, cuprinzând parcelele și subparcelele: Nr134, Ps120 (= A120), De121 și De128 (aparținând comunei Ion Corvin) și HB21, HB24, HB491, CD23, CD25 (aparținând com. Aliman). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate

din Registrul cadastral al parcelelor comunei Aliman, anul 1983 și Registrul cadastral al parcelelor comunei Ion Corvin, anul 1975.

IV.30. Rezervația naturală Lacul Vederosa, 517 ha, comuna Aliman, județul Constanța

Descrierea limitelor

Limitele rezervației reprezintă linia de contact dintre terenurile incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Aliman, descrise în continuare conform hărții cadastrale sc. 1:25000 - anexată registrului sus menționat și/sau hărților topografice sc. 1:25000, L-35-140-B-c și L-35-140-D-b.

Limita nordică și nord-estică: încep de la promontoriul situat la poalele vestice ale dealului Musait (82,0 m), unde limita lacului se intersectează cu partea vestică a parcelei Ps2114 (51,17 ha). De aici limita se îndreaptă spre nord și nord-est, până la latura estică a parcelei menționate, după care continuă spre sud-est, până la privalul Vederosa;

Limita estică și sud-estică: traversează privalul Vederosa, apoi devin limitrofe pășunii Ps2120, până la limita sudică a acesteia, continuă pe marginea zonelor inundabile ale lacului până la drumul județean DJ2125, apoi se prelungesc, mai mult sau mai puțin paralel cu acesta, spre sud-vest și vest, până aproape de cotul acestei căi de transport. După aceasta limita se direcționează spre sud-est, aproape paralel cu drumul DJ2125, de care se îndepărtează în dreptul celei de-a doua curbe, până în apropiere de zona nordică a intravilanului localității Vlăhi. În continuare limita se îndepărtează de șosea spre sud-vest, apoi spre sud-est, redevenind aproape paralelă cu acesta din dreptul extremității sudice a intravilanului localității Vlăhii, până la ultima curbă la 90° a șoselei înainte de a ajunge în comuna Aliman;

Limita sudică: se îndreaptă spre nord-vest (limitrof terenului agricol A2119 - 4,0 ha) apoi spre est, până la capătul vestic al canalului CN2118 (0,67 ha), din vecinătatea extremității nordice a intravilanului comunei Aliman;

Limita sud-vestică și vestică: pornește spre nord-vest, pe malul lacului, ocolește pe la est terenul arabil A2116 (2,08h), apoi se prelungeste de-a lungul drumului, după care face un ocol spre sud, apoi spre nord, conturând spre vest terenul neproductiv NR78 (3,55 ha) și învecinându-se cu pășunea Ps1579

(23,66 ha). După aceasta, limita intersectează drumul De2106 (0,47 ha), de-a lungul căruia se prelungeste spre est pe lângă drumul De2108 (1,56 ha) după care conturează, pe latura vestică, terenul neproductiv NR1566 (5,54 ha) - inclus în rezervație, la început spre est, apoi spre nord-vest, până la extremitatea estică a văii Catiței, învecinându-se cu pășunea Ps1565.

Limita nord-vestică: din Valea Catiței limita se îndreaptă spre nord pe o scurtă distanță de-a lungul drumului De 2108 (1,56 ha) apoi conturează latura vestică a terenului neproductiv NR 1526 (2,85 ha) - inclus în rezervație (învecinându-se cu pășunea P 1537 - 29,37 ha), după care se îndreaptă spre est, de-a lungul laturii nordice a terenului neproductiv NR 1525 (5,80 ha) (învecinându-se cu pășunea Ps 1525/1 -2,60 ha) până când întâlnește limita nordică.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Vederoasa cuprinde luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație mezofilă și palustră de jur împrejurul lacului și unele pășuni și terenuri neproductive limitrofe acestuia, cuprinzând parcelele și subparcelele: Ps 2115, Nr 1525, Nr 1526, Nr 1566, Nr 1578, Ps 1525/1, De 2108, De 2106, Ps 2109, Ps 2107, HB 2121. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor, comunei Aliman, din anul 1983.

IV.31. Rezervația naturală Dealul Ciocaș - Dealul Vițelului, 977 ha, localitățile Ariușd, județul Covasna și Podu Oltului, județul Brașov

Descrierea limitelor

Limita nordică începe de la podețul de pe drumul Araci-Ariușd din apropierea gropii de deșeuri menajere și merge 1 km de la V la E pe drum de pământ, traversează pârâul cu curs intermitent de lângă dealul Beldie și urmează malul drept al pârâului spre amonte. Limita rezervației trece pe lângă dealul Beldie (pe care îl include) urmând cursul pârâului spre platou pe 1,5 km unde sunt prezente fenomene de eroziune. Apoi pe 500 m limita merge pe drumul de pământ cu orientare spre Dobolii de Jos până în dreptul trupului de pădure al O.S. Sugaș, UP II ua 63 D, borna amenajistică 151.

Limita estică. De la borna amenajistică 151 limita urcă spre vârful Foglau (638 m) pe direcția N-S până la borna amenajistică 152, după care urmează liziera pădurii până la borna amenajistică 148. Apoi limita se îndreaptă spre sud-est,

traversează drumul de pământ ce coboară în Dobolii de Jos și urmează liziera pădurii dealului Barabas ocolind pădurea spre sud spre valea Sălciilor și apoi se orientează spre vest la poalele versantului Barabas, urmărind liziera pădurii spre dealul Straja.

Limita sudică: În dreptul vârfului Straja în albia râului Olt funcționează o balastieră și de aici până la stația de apă industrială din dreptul dealului Vițelului limita rezervației este râul Olt și constituie limita sudică a rezervației.

Limita vestică: De la stația de apă industrială limita rezervației urmează cursul râului Olt, lasă în stânga primul braț mort al Oltului, îl include pe cel de-al doilea și urmează cursul Oltului pe 1,4 km după care limita drumului ce ajunge în Ariușd, ocolește și lasă în partea stângă intravilanul localității Ariușd, urmează de la ieșirea din Ariușd drumul pietruit spre Araci pe lângă dealul Ciocaș. La capătul dealului Beldie, în imediata apropiere a alunecării de teren se găsește ua 114 cu bornele 346 și 244. De aici mai sunt 500 m și se ajunge la punctul de pornire.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Dealul Ciocaș - Dealul Vițelului cuprinde parcela silvică 114 din UP I - Vîlcele, Ocolul Silvic Șugaș, Direcția Silvică Sf. Gheorghe, dealurile Beldie, Ciocaș și Vițelului precum și pășunile comunei Araci, satul Ariușd. Parcela silvică este preluată din amenajamentul silvic întocmit în anul 1995, fiind inclusă și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.32. Rezervația de narcise Valea Neajlovului, 15 ha, localitățile Vișina și Petrești, județul Dâmbovița

Descrierea limitelor

Limita sudică: pornește de la confluența a două brațe ale râului Neajlov, urmează în amonte malul stâng al râului Neajlov, până la hotarul dintre comunele Vișina și Petrești, traversează acest hotar și se menține pe malul stâng al râului Neajlov până întâlnește limita vestică;

Limita vestică: urmează în amonte malul stâng al râului Neajlov, până la cca. 230 m față de limita sudică, unde râul Neajlov părăsește limita rezervației;

Limita nord-vestică: de la malul stâng al râului Neajlov, limita traversează pășunea (parcels Ps 563) până la malul drept al pârâului Mierea, unde întâlnește limita nordică;

Limita nordică: urmează în aval malul drept al pârâului Mierea până la hotarul comunelor Vișina și Petrești;

Limita nord-estică: urmează malul drept al pârâului Mierea de la hotarul Vișina - Petrești până la limita dintre pășune și teren arabil (parcelele Ps 339 și A 338);

Limita sud-estică: urmează limita dintre pășune și terenul arabil (Ps 339 și A 338) de la malul drept al pârâului Mierea până la confluența celor două brațe ale Neajlovului.

Descrierea suprafeței

Rezervația de narcise din Valea Neajlovului cuprinde parcelele: Ps 339 (comuna Vișina) și % Ps 563 (comuna Petrești). Parcelele sunt preluate din hărțile cadastrale 1:10000 cadastrale întocmite în anul 1987.

IV.33. Rezervația naturală Pădurea Zăval, 351,3 ha, localitățile Gighera și Ostroveni, județul Dolj

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la borna silvică 38 și se continuă spre est trecând prin bornele silvice 37, 35, 32, 30, 28, 27 și 26 până la borna silvică 25;

Limita estică și sud-estică: din dreptul bornei silvice 25, limita estică se îndreaptă spre sud-vest, urmând bornele silvice 20, 7 și 2 până la borna silvică 1;

Limita vestică și sud-vestică: de la borna silvică 1, limita se îndreaptă spre nord-vest trecând prin bornele silvice 3, 5, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 31, 33, 34 și 36 până în dreptul bornei silvice 38.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Zăval cuprinde parcelele 1-17 din U.P. III Lunca Jiului ale Ocolului Silvic Sadova. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit de ICAS în anul 1994, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.34. Rezervația naturală Pădurea Canton Hățiș, 6,4 ha, localitatea Stelnica, județul Ialomița

Descrierea limitelor

Zona aflată în fond forestier aparținând Ocolului Silvic Fetești este limitată la nord, nord-est și sud de fluviul Dunărea, iar la vest de digul de apărare vestic al Bălții Borcea.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Canton Hățiș face parte din parcela 1 din UP11, incinta Borcea. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1997, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.35. Rezervația naturală cu profil paleontologică Șcheia, 1 ha, localitatea Șcheia, județul Iași

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la baza cornișei (abruptului) și urmărește baza abruptului fostei cariere de calcar pe o lățime de aproximativ 50 de m, pe o lungime de 200 m dinspre E spre V-SV, care desparte rezervația de parcela topografică P 417/1, până la nișa din abruptul fostei cariere;

Limita estică: este reprezentată de un punct din care pleacă sub un unghi ascuțit abruptul, localizat unde începe abruptul fostei cariere și se întâlnesc limitele parcelei topografice P 417/1 cu parcela topografică P 535/1 (pășuni);

Limita sudică: pornește din punctul de intersecție a parcelelor P 417/1 și P 535/1, urmând linia de contact dintre rezervație și parcela topografică P 535/1 200 de m spre V, până la nișa din abrupt;

Limita vestică: pornește din punctul reprezentat în teren printr-un cub masiv de calcar oolitic trecând printr-o nișă în abrupt până în partea superioară a fostei cariere închizând limitele rezervației.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Șcheia cuprinde o suprafață de teren situată în partea superioară a versantului nordic din Dealul Fundul Muncelului, pe

amplasamentul fostei cariere de calcar oolitic și fosilifer și este reprezentată de teren neproductiv, care face parte din parcela topografică NR 535 inclusă/din Tarlaua 28, la nord de localitatea Șcheia. Parcela topografică este preluată din harta cadastrală scara 1:10000 din 1991 și reactualizată în 2000.

IV.36. Rezervația naturală cu profil geologic și paleontologic Pârâul Pietrei - Bazga Răducăneni, 0,5 ha, localitatea Răducăneni, județul Iași

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la marginea pășunii împădurite (care apare în harta cadastrală sub denumirea de P 99) și se continuă spre est până în albia ravenată a Pârâului Pietrei care desparte parcela topografică NR 98 din tarlaua 3 în două;

Limita estică: începe de la salcia de aproximativ 70 de ani din albia pârâului și urmărește firul albiei ravenate a Pârâului Pietrei pe o lungime de 100 de m până în punctul reprezentat în teren prin apariția calcarului masiv oolitic;

Limita sudică: se întinde din punctul reprezentat în teren prin apariția calcarului masiv oolitic până în marginea pășunii împădurite pe o lățime de aproximativ 50 de m începând din firul văii spre vest urmând linia de contact dintre rezervație și parcela topografică P 99 din tarlaua T3;

Limita vestică: pornește din firul văii urmărind limita dintre pășunea împădurită (P 99) din tarlaua T3, și terenul neproductiv, închizând limitele rezervației în punctul din albia pârâului unde există o salcie de aproximativ 70 de ani.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pârâul Pietrei - Bazga Răducăneni cuprinde o suprafață de 0,5 ha teren situată pe stânga Pârâului Pietrei pe versantul nordic al Dealului Gorgu (altitudine maximă 269 m), pe o zonă din amplasamentul a fostei cariere de calcar și nisipuri și este reprezentată de teren neproductiv, parcela topografică NR 98 inclusă/din Tarlaua 3, la sud-vest de localitatea Răducăneni. Parcela topografică este preluată din harta cadastrală scara 1:10000 din 1991. Rezervația naturală geologică și paleontologică "Pârâul Pietrei - Bazga Răducăneni", 0,5 ha, la sud vest de localitatea Răducăneni, la cca. 900 de m de limita intravilanului localității pe drumul DE 164, jud. Iași.

IV.37. Rezervația naturală Peștera Izverna, 2 ha, localitatea Izverna, județul Mehedinți

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Peștera Izverna cuprinde peștera (golul subteran) precum și o suprafață de teren de 2 ha, situată la exterior, pe teritoriul ariei naturale protejate Tufărișurile mediteraneene de la Izverna, care face parte din UP V Coșuștea a Ocolului Silvic Tarnița.

IV.38. Rezervația naturală Scaunul Domnului, 50 ha, comuna Deda, județul Mureș

Descrierea limitelor

Limita nordică: Începe de la borna silvică 174 și urmărește spre NE, limitele din aval a subparcelelor 84B, 85B, UP II Bistra, până la cota 1394 m; în continuare limita cotește spre nord-est până la borna silvică 171;

Limita estică: de la borna silvică 171 limita urmărește spre sud linia de creastă secundară până la cea de a doua cotă de 1394,0 m și coboară până la borna silvică 40. Din acest punct limita traversează spre sud partea superioară a u.a. 21, 20, 19 la o distanță de 100 m de baza formațiunilor stâncoase ale Scaunului, ajungând până la borna silvică 36;

Limita sudică: de la borna silvică 36, limita rezervației urmărește limita fondului forestier spre vest, pe la baza stâncilor, până la borna silvică 207 și traversează pe la nord partea superioară a parcelei 109, până la borna silvică 209, U.P. II Bistra;

Limita vestică de la borna silvică 209 limita continuă spre NV pe limita din aval a subparcelelor 108D, iar în continuare spre nord pe limitele din aval a subparcelelor 102B, 96B, 85D, 84B până la borna silvică 174.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Scaunul Domnului cuprinde parcelele și subparcelele % 19-21 din UP III. Gălăoaia, ocolul silvic Răstolița, și % 84, 85, 96, 102, 108, 109 din UP II Bistra, Ocolul Silvic particular Dedeanca, precum și enclavele din interiorul acestor grupuri de parcele. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din

amenajamentul silvic întocmit în anul 2000, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.39. Rezervația naturală Seaca, 815 ha, localitatea Ibănești-Sovata (munții Gurghiu), județul Mureș

Descrierea limitelor

Limita nordică pornește de pe culmea calderii vulcanice, din apropierea vf. Seaca Mică (1732 m), de la borna 118 din U.P. VII Secuieu în direcția nord-est, urmărind limita inferioară a subparcelelor 69B, 68E, până pe culmea Carelor.

Limita estică este reprezentată de partea superioară a limitei ariei protejate ce urmărește culmea principală și care reprezintă marginea calderii spre est, pornind din vf. Tătarca (1655 m, borna 32), trecând prin bornele 53, 54, 56, 57, 65 (vf. Găineasa), borna 66 (vf. Frăsileasa). Partea inferioară a limitei estice urmărește marginea calderii vulcanice, fiind reprezentată prin marginea inferioară a arboretelor bătrâne din u.a. 19B, 25D, C, 30D, 31C, D, 32C, 33B, C, D, 33C, 36E, 37B, C, D, 38B.

Limita sudică din vf. Frăsileasa limita urmărește în continuare culmea principală, prin bornele 68, 69, 72, 73, 75, 76 din U.P. VII Secuieu până la borna 116 din U.P. VII Sebeș, O.S. Sovata. Din acest punct limita se îndreaptă spre sud, pe o culme secundară, până la borna 117, coboară spre vest până la pârâul Sebeș (borna 118) și pe firul apei până la borna 111, în final limita urcă până la vf. Piatra Mare (1650 m).

Limita vestică pornește din vf. Piatra Mare (1650 m), coboară pe culmea Țiglei până la borna 183, U.P. VI Sebeș și pe limita inferioară a arboretelor bătrâne din u.a. 73C, 69, 65, 64, (bornele 176, 263 bis, 167, 163, 162 U.P. VI Sebeș) pe culmea Seaca (borna 162) vf. Seaca Mică (1732 m).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Seaca cuprinde parcelele și subparcelele 19B, 25D, C, 30D, 31 C, D, 32C, 33B-D, 36E, 37B-D, 38B, 40C-V, 41D, E, 43B-F, 43C, 44D-F, 48D, 49C-I, 50D-F, 51D-E, 52C-F, 53C, 54C, 56D, 57C, 58B, 61C, 64B-D, 65I, 68E, 69B din U.P. VII Secuieu, Ocolul silvic Gurghiu, 64-65, 69, 73, din U.P. VI Valea Soveții, 45-47, din U.P. VII Sebeș, ocolul silvic Sovata, precum și enclavele din interiorul acestor grupuri de parcele.

IV.40. Rezervația naturală Lacul Cuejdel, 114 ha, localitatea Cuejdiu, comuna Gârcina, județul Neamț

Descrierea limitelor

Limita nordică: este dată de linia de țărm a Lacului Cuejdel și începe de la gura de vărsare a pârâului Glodu, trece prin borna parcelară 60 și se continuă până în dreptul gurii de vărsare a pârâului Cuejdel; este reprezentată de limitele de sud-est ale subparcelei 28A și de sud ale subparcelei 29A, demarcate de borna parcelară 60;

Limita estică: pornește de la gura de vărsare a pârâului Cuejdel și are direcția generală nord vest-sud est. Trece prin bornele parcelare 84 și 86 și se continuă spre sud până la barajul natural care închide în aval cuveta lacustră. Acest sector corespunde cu limitele de vest ale parcelelor silvice: 38 - până la borna 84; 40 - între bornele parcelare 84 și 86 și subparcelei 41A - între borna parcelară 86 și barajul lacului, nemarcat cu bornă). Din dreptul bornei 86, limita estică include și corpul alunecării de teren și coincide cu limita de nord a parcelei 41 (subparcelele 41A și 41B), cuprinsă între bornele parcelare 86 și 85. În continuare limita corespunde cu limitele de est ale subparcelelor silvice 41 B și 42 B marcate de bornele parcelare: 85, 87, 122 și 89;

Limita sudică: traversează corpul alunecării de teren între borna parcelară 89 și pârâul Cuejdel (borna 91) trecând prin borna parcelară 90;

Limita vestică: între bornele parcelare 91 și 46 este reprezentată de albia pârâului Cuejdel și, pe o mică porțiune, de corpul barajului care închide luciul de apă; trece prin bornele parcelare 45 și 88. De la borna 46 către nord vest, trecând prin borna 48, și până la gura pârâului Glodu limita coincide cu linia țărmului lacului până la gura de vărsare a pârâului unde se conectează la limita de nord a rezervației (se identifică cu limitele de est ale subparcelei 22 B și parcelei 23, separate de borna 48).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Cuejdel cuprinde luciul de apă al Lacului Cuejdel și suprafața alunecării de teren care formează barajul natural al lacului, situate aval de lac; include parcelele și subparcelele forestiere: 113T (Lacul Cuejdel) și 41A, 41B, 42A și 42B (zona alunecării de teren) din cadrul UP II Mijlocii situată în raza Ocolului Silvic Gârcina. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din

amenajamentul silvic întocmit în anul 1994, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

V.41. Rezervația naturală Codrul Secular Runc, 58 ha, localitatea Bahna, județul Neamț

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de linia care leagă bornele silvice 137 și 132, linie ce separă rezervația de parcelele silvice 42 și 43 (din afara rezervației);

Limita estică: se suprapune liniei care unește bornele silvice 132 și 180 și care separă parcela silvică 53 (din rezervație) de parcelele silvice 51 și 52 (din afara rezervației);

Limita sudică: începe de la borna silvică 180 până la borna silvică 135, având următoarele vecinătăți: între bornele silvice 180 și 645 sunt terenuri agricole proprietate a unor locuitori din localitatea Izvoare, între bornele silvice 645 și 635 sunt terenuri forestiere proprietate a unor locuitori din localitățile Izvoare și Cârligi iar între bornele silvice 635 și 135 este islazul comunei Bahna - județul Neamț;

Limita vestică: începe de la borna silvică 135 și se continuă pe limita parcelară care desparte rezervația de parcelele silvice 55 și 56 (din afara rezervației), până la borna silvică 137.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Codrul Secular Runc cuprinde parcelele silvice 53 și 54 din UP VI Racova - OS Fântânele, Direcția Silvică Bacău. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1998, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.42. Rezervația naturală Secu, 776,7 ha, localitatea Secu, județul Neamț

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Secu cuprinde unitățile amenajistice 1-31 din UP I Izvorul Alb a Ocolului Silvic Ceahlău. Unitățile amenajistice au fost preluate din amenajamentul silvic al OS Ceahlău din anul 1990.

IV.43. Rezervația naturală Valea Oltețului, 900 ha, localitățile Balș, Bîrza, Voineasa, Pîrșcoveni, Osica de Sus, Dobrun, Fălcoiu, județul Olt

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la podul CFR peste râul Olteț situat pe teritoriul localității Balș și se continuă spre est urmărind limitele sudice ale parcelor cadastrale Pd 42, A 39, Pd 18 (localitatea Balș), N 37, A 38, Pd Zăvoiul Bîrzei, A 46, Pd 48, Pd 50, Pd 45, A 52, Pd 54, N 81 Pd 81, N 81, Pd 82 (comuna Barza), P 21, N 21, A 21, intravilan Pîrșcoveni, A 40, Pd 50, N 50, Pd 49, Pd 52 (comuna Pîșcoveni), A 44, N 47, Pd 47, P 48, A 54 (comuna Osica de Sus) și se continuă cu limita stabilită la baza interioară a digului de protecție până la vărsare în râul Olt (Iacul de acumulare Drăgănești), învecinată cu limita sudică a parcelor cadastrale Pd 34, A 34, Pd 29, A 29;

Limita estică: pornește de la punctul de contact dintre digul de apărare de pe partea stângă al râului Olteț cu digul lacului de acumulare Drăgănești, traversează râul Olteț în zona de vărsare a acestuia în râul Olt, până în zona de contact dintre digul de apărare de pe partea dreaptă al râului Olteț cu digul lacului de acumulare Drăgănești;

Limita sudică: pornește de la zona de contact dintre digul de apărare de pe partea dreaptă al râului Olteț cu digul lacului de acumulare Drăgănești și se continuă spre vest, urmărind baza interioară a digului de protecție până la vărsare, care este reprezentată de limitele nordice ale parcelor cadastrale N 126, A 45, A 44, Pd 43. În continuare limita urmărește limitele nordice ale parcelor cadastrale Pd 49, intravilanul localității Bobu, limitele nordice ale parcelor cadastrale N 47, Pd 45 (comuna Osica de Sus), A 51, P 21, N 21 (comuna Pîrșcoveni), Pd 1, A 2, Pd 5, A 7 Pd 13, Pd 14, Pd 83 (pădurea Ulmet) (comuna Dobrun), limita intravilanului satului Chiliz și limitele nordice ale parcelor cadastrale N 77, N 50, N 59, Pd 57, P 56, Pd 36, Pd 37, Pd 38, Pd 39, A 44, Pd 21, Pd 20, Pd 17, Pd 16 (comuna Voineasa) și Pd 42, N 45, Pd 45 (orașul Balș) până la podul CFR peste râul Olteț;

Limita vestică: este reprezentată de podul CFR peste râul Olteț situat pe teritoriul localității Balș.

Parcelle cadastrale sunt preluate din hărțile cadastrale ediția 1970 scara 1:25000

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Valea Oltețului cuprinde albia râului Olteț între digiurile de apărare pe o distanță de circa 38 km.

IV.44. Rezervația naturală Pădurea Reșca, 50 ha, localitatea Dobrosloveni, județul Olt

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește din dreptul bornei silvice 87 și urmează DC 86 (Reșcuța - Chili) pe o distanță de 500 m până în dreptul bornei amenajistice 88;

Limita estică: din dreptul bornei silvice 88, limita se continuă spre sud pe o distanță de circa 1000 m, până la borna silvică 102, trecând prin borna silvică 99;

Limita sudică: pornește de la borna silvică 102 și urmează linia parcelară până la borna silvică 107, pe o distanță de 500 m;

Limita vestică: de la borna silvică 107, limita urmează drumul forestier D 101, pe o distanță de 1000 m, trecând prin borna silvică 98, până la borna silvică 87.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Reșca, cuprinde unitățile amenajistică UA 51 și U A 58 care se află în trupul de pădure Reșca, din UP (unitatea de producție) X Reșca, a Ocolului Silvic Caracal. Parcelele au fost preluate din harta amenajistică, a Ocolului Silvic Caracal, realizată în anul 2000.

* Se permite realizarea unui management forestier activ.

IV.45. Rezervația naturală Pădurea Lapiș, 430,4 ha, localitatea Nușfalău, județul Sălaj

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la borna silvică 112 și continuă pe linia parcelară 90 până la borna silvică 114, de unde continuă pe limita de parcelă dintre u.a 57 și u.a. 56 până la Pârâul Zăuanului și continua pe Pârâul Zăuanului până la borna silvică 116;

Limita estică: pornește de la borna 116, continuă pe limita de pădure (cu pășunea Nușfalău) trecând prin bornele silvice 109, 90, 89 și 72. De la borna silvică 72, limita urmează pe linia parcelară L 85 până la borna silvică 71;

Limita sudică: începe de la borna silvică 71 și continuă pe linia de parcelă L93 până la borna 64, iar de aici pe linia parcelara L 84 până la borna 68, continua pe limita de subparcela între U.a. 26A și 26B și limita de subparcela între U.a. 31A și 31B până la Linia parcelara L 86. Limita continuă pe linia parcelară L86 urmând la bornele silvice 76, 79 și 80, apoi pe linia parcelară L98 până la borna 84. Limita sudică continuă pe drumul auto forestier, trecând prin bornele silvice 97, 83 și 98, până la linia parcelară dintre U.a. 48D și 48 A și continuă pe limita pădurii până la borna silvică 101;

Limita vestică: începe de la borna silvică 101 și continuă pe limita pădurii, trecând prin bornele silvice 102, 103, 104, 105, 110, 111, 112.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Lapiș cuprinde parcelele și subparcelele forestiere 26B, 27, 31 B, 31T, 32, 33, 35-39, 41-46,47,48A, 48B, 48C, 48E,48A1,48V1,48V2, 49-56,57B, 57C, 58 A, 58B; și liniile parcelare L84-89, L93-94, L97, L98 din UP VIII Lapiș a Ocolului Silvic Șimlcu Silvanici. Parcelele și subparcelele sunt preluate din Amenajamentul silvic al O.S. Șimleu Silvaniei, UP VIII Lapiș ICAS Oradea 1991, fiind incluse și pe harta silvică care face parte integrantă din amenajament.

IV.46. Rezervația naturală mixtă Lacul Tătarilor, 6 ha, localitățile: Comuna Arpașu de Jos, Sat Arpașu de Sus, Județul Sibiu

Descrierea limitelor

Limita nord, nord-est începe în punctul în care De 3752 (drumul de exploatare Arpașu de Sus - Cabana Arpaș) se intersectează cu De 3816 (drum de exploatare agricol), se merge apoi pe De 3716 până când în partea dreaptă a drumului începe parcela de arabil A 3829.

Limita sudică pornește din punctul în care De 3716 ajunge în dreptul parcelei A 3829 (în partea dreaptă) apoi se merge pe limita dintre folosințele Fn 3820 (fâneață) și A 3829 (arabil) până la intersecția cu drumul de exploatare De 3752.

Limita vestică pornește din punctul în care limita dintre folosințele Fn 3820 (fâneată) și A 3829 (arabil) se intersectează cu drumul de exploatare De 3752 (Arpașu de Sus - Cabana Arpaș), se merge apoi pe De 3752 (drum de exploatare agricol) până la intersecția cu De 3816 (drum de exploatare agricol).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală cuprinde următoarele parcele: A 3817 (arabil), Tf 3818 (tufăriș), Tf 3819 (tufăriș), Fn 3820 (fâneată), aflate parte în proprietatea primăriei, parte la proprietari particulari.

IV.47. Rezervația naturală Ostrovul Gâscă, 58 ha localitatea Năsturelu, județul Teleorman

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la borna silvică 141, delimitată de canalul navigabil al Dunării ce desparte Ostrovul Gâscă de liziera de protecție din partea de sud a teritoriului cadastral al comunei Năsturelu și se continuă prin borna silvică 142 până la borna silvică 144;

Limita estică: pornește din dreptul bornei silvice 144 delimitată de canalul navigabil al Dunării până la borna silvică 146;

Limita sudică: pornește de la borna silvică 146, se continuă până la borna silvică 145, delimitată de canalul navigabil al Dunării dinspre granița cu Bulgaria.

Limita vestică: pornește din dreptul bornei silvice 145, se continuă prin borna silvică 143 până la borna silvică 141, fiind delimitată de canalul navigabil al Dunării dinspre granița cu Bulgaria.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Ostrovul Gâscă cuprinde insula Ostrov Gâscă, reprezentată de parcelele și subparcelele forestiere 65, 66, 67A și 67N din U.P. I Năsturelu a Ocolului Silvic Alexandria. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1997, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anul 1988.

IV.48. Rezervația naturală Pădurea Troianu, 71 ha, localitatea Troianu, județul Teleorman

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la borna silvică 28, se continuă pe drumul de exploatare De209 prin borna silvică 27 până la borna silvică 33 situată la intersecția drumului de exploatare De 209 cu drumul județean DJ 658 B;

Limita estică: pornește de la borna silvică 33, se continuă prin bornele 32 și 31, delimitată de DJ 658 B, după care coboară prin borna 30 până la borna 29 delimitată de limita fondului forestier din vecinătatea construcțiilor asociației agricole;

Limita sudică: pornește de la borna silvică 29, se continuă până la borna silvică 22 fiind delimitată de limita fondului forestier din vecinătatea extravilanului comunei Troianu;

Limita vestică: pornește de la borna 22, se continuă prin borna 23 până la borna silvică 24 delimitată de limita fondului forestier, după care urcă prin borna silvică 25 până la borna silvică 28 delimitată de drumul de exploatare De 208 din vecinătatea intravilanului satului Vatra.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Pădurea Troianu cuprinde parcelele și subparcelele forestiere 13A-G, 14A-F, 14V, 15AF, 15V, 16A-E, 16A|, 16A2 și 16Z din U.P.I Lunca Vezii a Ocolului Silvic Roșiorii de Vede. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1995, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anul 1988.

IV.49. Rezervația naturală Pădurea Babadag - Codru, 524,60 ha, localitatea Babadag, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, conform hărților anexate amenajamentelor ICAS - Stațiunea Tulcea, sc. 1:10000, precum și hărților topografice sc. 1:25000, L-35-118-A-d și L-35-118-C-d.

Limita nordică, începe de la calea ferată Medgidia - Tulcea, urmează spre nord șoseaua Tulcea-Constanța până la borna 57, de unde intră, spre est, în fondul forestier al UP I Gara Codru ajungând la bornele 58 și 59 în Culmea Șeremetului. De aici spre est, rezervația se învecinează cu fondul forestier al Ocolului Silvic Babadag, limita fiind reprezentată de Culmea Șeremetului, cu excepția zonei unității amenajistice (u.a.) 9B și 10B unde limita trece pe conturul sudic al acestora. Limita nordică este marcată prin bornele 59, 87, 89, 86, 91, 105, ultima dintre acestea fiind în apropiere de vârful dealului Dadovar.

Limita estică se continuă spre sud pe teritoriul UP I Gara Codru, învecinându-se cu fondul forestier al O.S. Babadag, pe traseul bornelor 108, 109, 110, (pe dealurile Chiuciuc Bair și Hiucliuc Bair), continuă aproximativ până la borna 48, după care trece prin interiorul terenurilor I.C.A.S., parcurgând bornele 46 și 49, pe dealul Lupilor, până la borna 43 de unde urcă spre nord până intersectează calea ferată. De aici, limita se continuă pe terenurile aparținând O.S. Babadag, U.P.VI Codru, în continuare limita coboară spre sud, fiind relativ apropiată de calea ferată și parcurge bornele 26, 28, apoi se îndreaptă spre sud-vest până la borna 24, de unde continuă pe un traseu sinuos spre sud, nord, est, nord și din nou est, până intersectează un drum de pământ în colțul nord-estic extrem al parcelei 13 B, continuă apoi de-a lungul acestuia spre sud-est, până ajunge la intersecția dintre drumul respectiv și linia parcelară ce pornește din borna 32. Limita continuă de-a lungul acestei linii parcelare spre sud-vest, până când ajunge în punctul extrem sudic al parcelei 14 D, după care se îndreaptă pe un traseu meandrat spre nord-vest, de-a lungul liniei ce separă u.a. 14 A de u.a. 14 D. De la intersecția acesteia cu linia parcelară dintre 13 D și 14 A, aceasta se îndreaptă spre sud-vest până la borna 29. De aici continuă spre sud, trece prin borna 21, se îndreaptă spre sud-est, nord-est, apoi sud-est, intersectând linia parcelară dintre u.a.15 A și 14 A, după care se îndreaptă spre est și nord-est, ocolind apoi spre sud neproductivul 16 N1 (inclus în rezervație). Linia parcelară se îndreaptă în continuare pe un traseu meandrat aproximativ spre sud-est, pe limita dintre u.a. 17 C, respectiv 17 D și E, apoi spre sud-vest, până ajunge în borna 37. De aici trece spre sud, ajungând la borna 36.

Limita sudică se învecinează cu fondul forestier al Ocolului Silvic Babadag, începe la borna 36, în apropierea vârfului Acairac Bair (142,0 m), se îndreaptă spre vest, apoi ocolește spre nord, sud și vest u.a. 16 B și 16 C. În continuare limita se învecinează cu terenurile agricole și pășunile aparținând comunei

Ceamurlia de Jos, fiind marcată prin bornele 35, 22 și 19. Toate suprafețele menționate în cadrul limitei sudice aparțin O.S. Babadag, U.P.VI Codru.

Limita vestică, cu direcție generală nord - sud, este marcată de șoseaua Tulcea - Constanța, între bornele 19, 20, 15, 23, 13, situate pe versanții vestici ai dealului Caracuş, după care se îndepărtează la mică distanță de această cale de transport, pe care o întâlnește din nou începând cu borna 27, până la intersecția cu calea ferată. Toate suprafețele din rezervație menționate la limita vestică aparțin O.S. Babadag, U.P.VI Codru.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Babadag - Codru, cuprinde parcelele și subparcelele silvice 10A, 10 B, 10 D, 10 N, 14 C, 9 A, 9 N, 9 F, 9 J, 9 L, 15 N1, 15 N2, 15 F, 15 H, 16 A, 16 G, 16 H, 11, 12 F, 12 A, 10C, 13 B, 14 D, 9 B, 9 C, 9 D, 9 E, 9 G, 9 H, 9I, 9 K, 9 M, 15 E, 15 G, 16 D, 16 E, 16 F, 16G, 17 D, 17 E din UP VI Codru Ocolul Silvic Babadag și parcelele și subparcelele silvice 1 A, 2 A, 4, 6 A, 6 B, 7 A, 8 A, 9 A, 10 A, 11 ale UP I Gara Codru, conform: Amenajamentului silvic al O.S. Babadag, U.P.VI Codru, ICAS București, 1995 și Amenajamentului silvic ICAS - Stațiunea Tulcea, U.P. I Gara Codru, ICAS București, 1995.

IV.50. Rezervația naturală Lacul Traian, 326 ha, localitatea Cerna, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, ce aparțin în totalitate comunei Cerna, conform hărților sc. 1:10000 anexate registrului cadastral ale comunei Cerna, precum și hărții topografice sc. 1:25000, L-35-105-C-d.

Limita nordică: pornește de la extremitatea nordică a digului Cd649, se îndreaptă spre est, (limitrof parcelelor Cc669 și A668), continuă spre sud-est (fiind învecinată cu terenurile arabile A666 și A662) până în dreptul digului Cd1301, după care conturează malul lacului spre nord-est, apoi est, până intersectează valea Cerna (pe acest traseu învecinându-se cu pășunea P1299, parcela Cc1298, pășunea P1294);

Limita estică: se îndreaptă spre sud, limitrof intravilanului localității Traian, până la intersecția cu valea Iaila, învecinându-se apoi cu văile Hr1304/1, Hr1306 și terenul Nm1307 precum și cu intravilanul localității Traian, după care se îndreaptă spre sud-vest, limitrof terenurilor agricole A1326 și viilor localității Traian (Vn1317, Vn1321);

Limita sudică: este orientată inițial spre sud-vest, pe la marginea terenurilor agricole A1327, apoi continuă spre nord-vest pe limita teritorial-administrativă a comunei Peceneaga, după care se prelungeste de-a lungul drumului De 650 (traversând extremitatea nordică a văii Toloșmanului) până când intersectează digul Cd649, ce marchează limita vestică a lacului Traian;

Limita vestică: este dată de digul Cd649 orientat spre nord-vest.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Traian este reprezentată de luciul de apă (lacul propriu-zis), zona de stufăriș și vegetație palustră de jur împrejurul lacului, unele pășuni și terenuri neproductive, cuprinzând parcelele și subparcelele: Nm 1302, P662/1, P666/1, P669/1, Hp656, Hp1300, Hp660, Hc660/1, P660/2, Hp652, P651, Hp1311/1, P1311, Nm1309. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale comunei Cerna, județul Tulcea întocmite în anul 1990.

IV.51. Rezervația naturală Muchiile Cernei-Iaila, 1.891 ha, comunele Cerna și Dorobanții, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, ce aparțin în totalitate comunelor Cerna și/sau Dorobanții, conform hărților 1:10.000, anexate registrelor cadastrale ale comunei Dorobanții și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-105-D-C, L-35-105-D-d, L-35-117-B-a, L-35-117-B-b.

Limita nordică: se încadrează în totalitate în teritoriul comunei Cerna. Aceasta începe de la drumul De1444 (din vecinătatea intersecției acestuia cu canalul de irigații Hc1343) și se îndreaptă sinuos spre nord-est (limitrof terenurilor arabile A1415, P1417, A1411), orientându-se apoi spre est, pe un contur meandrat, pe

la poalele nordice ale dealului Muchiile Cernei (limitrof terenului arabil A1411), ocolește în direcția sud terenul arabil A1402 iar după ce întâlnește drumul De 1401 se îndreaptă de-a lungul acestuia spre sud-est și est, apoi din nou spre nord și est până ce intersectează drumul De 13 99 (învecinându-se pe acest traseu cu terenul agricol A1400). De aici, drumul face două meandre spre sud (ocolind terenul agricol A1398), apoi continuă spre sud-est (paralel cu valea laila) până la drumul De 1181, de-a lungul căruia avansează spre nord-est (învecinându-se pe acest traseu cu terenurile arabile A1193, A1192, A1190, A1182). Ulterior limita ocolește spre est, apoi spre nord-est terenul arabil A1144, pe la poalele nordice ale dealului Muchea Lungă, până când întâlnește intravilanul localității General Praporgescu. În continuare, limita rezervației parcurge spre nord-est marginea intravilanului acestei localități, apoi continuă spre sud-est, de-a lungul drumurilor De1122, De1123;

Limita estică: ce aparține în totalitate comunei Cerna, trece spre sud, limitrof terenului agricol A1132, paralel cu capătul sudic al văii laila, continuând de-a lungul drumului De 1123, până la intersecția sa cu drumul De1174;

Limita sudică: se îndreaptă, pe teritoriul comunei Cerna, predominant spre vest de-a lungul drumurilor De1174, De1159, până întâlnește limita teritorială a comunei Dorobanții. De aici, limita continuă spre nord-vest, pe teritoriul comunei Dorobanții (limitrof terenului arabil A110, pășunii P103) și se îndreaptă spre sud-vest, de-a lungul drumurilor De108, De106. Ulterior limita se îndreaptă spre sud-vest, apoi spre sud, de-a lungul drumurilor De84 și De112 (învecinându-se cu terenul agricol A93). După ce conturează spre sud-est terenul arabil A81, limita ocolește în direcția nord-vest și sud-vest terenul agricol A75, apoi continuă spre sud-vest, de-a lungul canalului de irigații Hc73, pe care îl părăsește ulterior, prelungindu-se pe un traseu sinuos, predominant spre nord (învecinându-se cu terenurile arabile A123, A70). Limita face apoi un mare ocol spre sud-est și apoi nord-est, până când ajunge aproape paralelă cu limita administrativ-teritorială a comunei Cerna, ce se apropie de vârful Muchiile Cernei (306,4 m). Limita face o nouă buclă în jurul Muchiei Bodanu, inițial orientându-se spre sud-vest (limitrof terenului arabil A68), până la intersecția cu un canal de irigații și cu drumul De59, după care continuă spre nord-vest, în lungul drumului De60, apoi se prelungeste pe un traseu sinuos, predominant spre nord-vest, până când întâlnește limita teritorială a comunei Cerna (învecinându-se pe acest traseu cu terenul arabil A64, A66/1, A66/2,

A66). De aici, limita continuă de-a lungul limitei teritoriale a comunei Cema, spre vest, apoi spre sud-vest, până la intersecția cu drumul De61, situat la extremitatea sudică a terenului arabil A1422;

Limita vestică: continuă exclusiv pe teritoriul comunei Cerna, face un ocol spre sud-vest, apoi spre nord-est, înconjoară în direcția vest și sud-vest terenul arabil A1423, intersectează drumul De 1427, pe care îl părăsește pentru a ocoli spre nord-vest și sud-est terenul arabil A1426, după care revine la acest drum pe care îl urmează spre nord-vest (cu un ocol în dreptul terenului arabil A1419), până ce întâlnește limita nordică.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Muchiile Cernei-laila cuprinde parcelele și subparcelele Pp1146, Pdl 147, P1155, P1157, PD1148, PD1149, PD1150, PD1151, PD1152, PD1153, PD1154, P1404, Nb1403, Nb1405, Nb1406, NM409, Nr1407, P1408, Nb1414, P1421, Nb1420, P1420/1, P1425, P1424, Nb1430, P1431/1, enclavele NG 1138, A 1139, A 1141, A 1142, A 1143, A 1422 aparținând comunei Cerna și parcelele și subparcelele P67, P69, Pt69/1, P72, Pt76, Pt77, Pt80, Pp87, P89, Pt92, PU05, P86, PD185, Pp90, P100, P101, P99, P98, P97, Pp96, Pp91, Nr63, Nr62 aparținând comunei Dorobanțu. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor, comunei Cerna, 1990 și Registrul cadastral al parcelelor comunei Dorobanțu, 1990.

IV.52. Rezervația naturală Beidaud, 1.121 ha, comuna Beidaud, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Beidaud, descrise mai jos, conform hărților 1:10.000, anexate registrului cadastral al comunei Beidaud și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-118-C-c.

Limita nordică: începe din apropierea extremității sudice a intravilanului localității Neatârnea, pe care îl urmează în direcția nord-est până la marginea sa estică, după care se îndreaptă spre vest, pe versanții nordici ai dealului Giurgea, limitrof fondului forestier al Ocolului Silvic Casimcea. Pe culmea acestui deal, limita se îndreaptă spre est, de-a lungul drumului De56, apoi continuă spre nord-est, pe marginea fondului forestier, până la intersecția

acestua cu limita teritorială a comunei Stejarii, situată pe valea pârâului Hamangia (pârâul Giurmeș, conform hărții topografice). De aici, limita urmează în direcția sud-est limita teritorială a comunei Stejaru până în zona terenului arabil A53, respectiv în punctul în care pârâul Giurmeș (Hr52) intersectează această limită teritorială;

Limita estică: urmează cursul meandrat al pârâului Giurmeș (Hr52) în direcția sud și intersectează confluența sa cu valea Carabalâc. Ulterior, continuă spre sud, pe la poalele dealului Carabalâc, până la confluența sa cu valea de la sud de acesta. De aici, limita descrie o curbă largă, predominant spre est, până la confluența sa cu un pârâu ce vine dinspre nord (Hr70). Ulterior, limita urmează în aval, spre sud, valea pârâului Giurmeș, ocolește spre vest și sud-vest terenul arabil A88, apoi, urmează limita intravilanului comunei Beidaud, până când îl părăsește în direcție vestică, în apropiere de firul văii Valea Adâncă;

Limita sudică: este orientată spre vest (limitrof terenului arabil A90), ocolește apoi spre nord și vest fondul forestier al O.S. Casimcea și terenurile arabile A109, A109/1, A151, continuând aproximativ pe culmea dealului Dulghea (271,7 m), de-a lungul drumului De149 și a terenului arabil A173 până în apropiere de drumul comunal Sarighiol-Neatârnaea;

Limita vestică: se îndreaptă spre sud-est, apoi spre nord, de-a lungul drumurilor De 176, De44, ocolește spre nord-est terenul arabil A111/1, până la intersecția cu drumul D44 și pășunea P181. Ulterior ocolește spre est, nord și vest terenurile arabile A173, A113/1, continuă spre vest în lungul drumului De38, conturează terenul arabil A39, apoi se îndreaptă spre vest în lungul drumului comunal Sarighiol - Neatârnaea, conturând spre nord-est, nord și est terenul arabil A42, unde întâlnește intravilanul localității Neatârnaea.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Beidaud cuprinde parcelele și subparcelele Hr70, P89, Nb111, Pt119, P120, P122, Pp123, P126, Pp55, P45, P127, P128, P40, PDt112/1, Nr110/1, P100, P175, P150, Hr124, PDt125, A101/1. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelor comunei Beidaud, din anul 1990.

IV.53. Rezervația naturală Valea Mahomencea, 1.029 ha, comuna Casimcea, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Casimcea, descrise mai jos, conform hărților 1:10.000 anexate registrului cadastral al comunei Casimcea și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-117-D-a, L-35-117-D-c.

Limita nordică: începe de la firul văii Haidarului (numită și Valea Topologului), din apropierea limitei sudice a intravilanului localității Haidar și se îndreaptă spre est, de-a lungul drumului De324. Limita continuă spre sud până când intersectează valea de la poalele nordice ale dealului Haidarului (176,3 m) Nr 325, pe care o urmează ulterior spre nord-est până când întâlnește terenul arabil A326, pe care îl ocolește în direcția sud-vest, apoi nord-est. De aici, limita se îndreaptă spre sud-vest, pe la poalele sud-estice ale dealului Haidarului, până când intersectează drumul De 332. Ulterior, limita continuă pe un traseu sinuos spre nord-est, apoi spre sud-est, până în apropiere de obârșia ravenei de la est de localitatea abandonată Mahomencea. În continuare, limita se orientează predominant spre nord-est, până în apropierea șoselei Rahman-Corugea, unde întâlnește canalul de irigații Hc406, de-a lungul căruia se îndreaptă spre sud-vest, ocolind terenurile arabile A382 și A384, pentru a reveni de-a lungul canalului respectiv. Limita se prelungeste spre sud-est, apoi spre sud-vest, până în apropierea firului văii Mahomencea (învecmându-se cu terenurile arabile A405, P403, A404), ocolește spre nord-est și sud-est obârșiile unor ravene (limitrof terenurilor agricole A401, A397, terenului Cc392). În continuare limita face un ocol spre sud-vest și sud-est în jurul terenului Cc391 și se îndreaptă spre nord, de-a lungul drumului De394, până la intersecția acestuia cu firul văii Mahomencea (Hr380).

Limita estică: se îndreaptă spre sud-vest, pe firul văii Mahomencea, limitrof terenului Hr380, pășunii P390 și intravilanului localității Corugea;

Limita sudică: cu orientare generală vestică, este dată de drumul De 1153, ocolește spre sud-vest și nord pășunile P1151 și P1154 (incluse în rezervație), revine la drumul respectiv și continuă limitrof terenului arabil A1158, se prelungeste în lungul drumului De1152, ocolește pe la nord terenul arabil A1160, după care se îndreaptă spre sud-vest, conturând terenurile arabile

A361 și A362, până la obârșia văii de la poalele estice ale dealului movila Mahomencea (164,5 m);

Limita vestică: orientată inițial spre nord-vest, străbate pe un traseu sinuos versanții estici și nordici ai dealului movila Mahomencea, apoi se înscrie pe o direcție aproape paralelă cu pârâul Mahomencea, pe la marginea terenurilor agricole A340, A343, ajunge spre nord la confluența pârâului Mahomencea cu râul Topolog (valea Haidarului), de unde se îndreaptă spre sud-est, relativ paralel cu pârâul Mahomencea, limitrof terenului arabil A334 și terenului Cc335. Limita continuă sinuos spre nord și vest, pe la marginea terenurilor agricole A331, L329, pășunii P330, terenului arabil A327, după care se prelungește spre nord de-a lungul drumului De 225, relativ paralel cu pârâul Topolog.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Valea Mahomencea cuprinde parcelele și subparcelele P324/1, Nr325, P330, P358, P347, Nr354, Nr350, P348, P351, Hr406/1, P334/1, P338/1, P338, P359, Nr377, Nr378, P376, P1157, P380, Nr381, P382, P387, P389, PI 154, PI 151, Nr375, Nr337 și A386, A385, A357, PDt 356, A355, A353, A 343, A 352. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Casimcea, anul 1990.

.54. Rezervația naturală Dealul Ghiunghiurmez, 1.421 ha, comuna Dorobanții, județul Tulcea

Descrierea, limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau puncte de reper, toate aparținând comunei Dorobanții, descrise mai jos, conform hărților 1:10.000, anexate registrului cadastral al comunei Dorobanții și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-117A-b și L-35-117-B-a.

Limita nordică: începe de la intersecția acesteia cu limita teritorială a comunei Peceneaga, situată în punctul sud-estic extrem al terenului arabil A347 și se prelungește spre est, apoi spre sud-est (limitrof terenul arabil A347) până la drumul De346, pe care îl urmează spre nord-est și ocolește livada L456 spre sud-vest, apoi spre sud-est. De aici, se orientează spre sud-est și est de-a lungul viilor Vh341, Vh339, Vh337, Vh335, Vh333, după care continuă pe drumul

De345 și de-a lungul părții sudice a livezii L309, până când întâlnește intravilanul comunei Dorobanții. Pe acesta îl urmărește în continuare, apoi face un ocol spre sud-vest, sud-est și nord-est în jurul terenului arabil A467, revine pe limita intravilanului, după care ocolește spre nord-est terenul arabil A470, viile Vn472, Vn473, Vn475, Vn 477, Vn479 și revine pe marginea intravilanului, pe care îl urmează spre nord-est;

Limita estică: începe de la marginea intravilanului comunei Dorobanții și se îndreaptă spre sud pe versanții nord-estici ai dealului La Pandela (321,9 m), de-a lungul drumurilor De454, DeSOI (Dorobanțu-Fântâna Oilor), apoi spre sud-vest, pe traseul drumurilor De454 și De 6 m 454, până la intersecția acestuia din urmă cu drumul De 6 m Dc453 (Fântâna Oilor-Meșteru);

Limita sudică: pornește spre vest, pe drumul De 6 m Dc453, ocolește în direcția nord terenurile arabile A448, A446, apoi revine spre vest, pe marginea terenurilor arabile A446, A445, livezii L444 și intravilanului localității Fântâna Oilor. De aici, se orientează spre nord-vest, limitrof drumului De438, terenului neproductiv Nr435, drumului De433, pășunilor P425 după care face un ocol spre sud-vest și apoi sud-est, învecinându-se cu pășunile P423, P421 și viile Vh419, până ce intersectează drumul De375;

Limita vestică: are o orientare generală nord-vestică în lungul drumului De375, pe care îl părăsește pentru a traversa o ravenă (Nr371) și pășunea P372 (fiind învecinată, pe un traseu sinuos cu terenurile arabile A358, A355, A360). Limita continuă apoi spre nord-vest pe drumul De376, apoi pe o direcție generală nordică, limitrof terenului arabil A381, întâlnește limita teritorială a comunei Peceneaga, pe care o urmează spre nord-vest. Limita ocolește ulterior spre est și nord-vest terenul arabil A349, întâlnește din nou limita teritorială a comunei Peceneaga de-a lungul căreia se prelungeste apoi până intersectează limita nordică.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Dealul Gbiunghiurmez cuprinde parcelele și subparcelele P348, P455, N465, N464, N462, N463, Stână460, N461, N459, N458, N457, P504, Nr466, Pd348/1, P348/2, Nr441, Pd424/1, Pd424/2, P424, Nr442, Nr447, Ce 468, P352, A351, P452, A450, Nr435, A350. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Dorobanții, din anul 1990.

IV.55. Rezervația naturală Chervant- Priopcea, 568 ha, comuna Cerna, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Cerna, descrise mai jos, conform hărților 1:10.000, anexate registrului cadastral al comunei Cerna și hărților topografice, sc. 1:25000, L-35-105-C-b și L-35-105-D-a.

Limita nordică: începe din apropierea intersecției cu șoseaua DN26 (Cerna-Măcin) pe care o traversează apoi spre nord-est și urmează limita administrativ - teritorială a comunei Turcoaia, urcând spre nord-est versanții vestici ai dealului Priopcea (409,9 m), coborând apoi spre nord pe versanții opuși ai acestui deal. Ulterior părăsește limita teritorială a comunei Turcoaia și continuă spre SE, pe la poalele dealului Priopcea, limitrof terenului neproductiv Nb40, terenurilor arabile A43, A50, terenului neproductiv Nb49, viilor Vn83, Vn85, Vn87, Vn89, Vn91, Vn93, Vn94 și neproductivului Nb70, până ce intersectează drumul De95;

Limita estică: se îndreaptă pe un traseu sinuos predominant spre sud-est, pe versanții nord-estici ai crestei Peiopcea (Priopcea), fiind învecinată cu pășunea Pili, viile Vn122, Vn124, Vn126, Vn128, Vn130, Vn132, Vn134, Vn136, Vn138, Vn158, pășunea P160, viile Vn161, Vn163, Vn165, Vn169, Vn170, Vn203, Vn241, pășunea P237, terenul arabil A240, pășunea P239, drumul De502. Părăsind acest drum spre sud-vest limita se învecinează cu pășunea P511, terenurile neproductive Nb512, Nb 513 și terenul arabil A518;

Limita sudică: orientată predominant spre nord-vest, are un traseu sinuos, fiind conturată de terenurile arabile A517/1, A518, A518/1, drumul național DN26 Măcin-Constanța, terenul arabil A34, pășunea P32, terenul neproductiv Nr33. În continuare, limita se îndreaptă spre sud-est, pe la marginea terenului arabil A29, de-a lungul șoselei DN26, pe care o părăsește spre sud-est, ocolind versanții nord-estici ai dealului Muchea Lungă, până la intersecția a două drumuri. Ulterior, limita face două meandre apoi intersectează ravenă Nr529, continuă spre nord și nord-est până ce intersectează drumul De27;

Limita vestică: are un traseu sinuos și se îndreaptă predominant spre nord-vest, fiind mărginită de terenul arabil A18, pe care îl urmează până la intersecția cu limita teritorială a comunei Turcoaia.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Chervant - Priopcea cuprinde parcelele și subparcelele P39, P28, Nr30, P30/1, Nb31, Pd38, Nb528, Nb19, P21/1, Nb21, Nb22, Nb23, Nb24, Nr25. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelor comunei Cerna, din anul 1990.

IV.56. Rezervația naturală Călugăru-Tancina, 130 ha, comuna Jurilovca, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Jurilovca, descrise mai jos, conform hărților 1:10.000 anexate registrului cadastral al comunei Jurilovca și hărțile topografice sc. 1:25000, L-35-118-B-d și L-35-118-D-b.

Limitele nordice și estice: sunt reprezentate de Lacul Razim și încep la intersecția între drumul De74, pășunea P64 și malul lacului Razim;

Limita sudică: este dată de drumul De127 ce se îndreaptă de la malul lacului spre vest, până la intersecția cu drumul De124, învecinându-se cu via Vn154, pășunea P136, via Vn132, terenul arabil A126;

Limita vestică: prezintă un traseu sinuos cu orientare generală nord-vestică și pornește de-a lungul drumului De 92, pe care îl părăsește devenind învecinată cu terenul arabil A90, până la intersecția cu drumul De75. Limita urmează acest drum spre nord-vest, apoi îl părăsește în direcția nord, continuând pe un traseu meandrat, pe marginea nordică a terenului arabil A69, până când întâlnește limita nordică a rezervației, la malul lacului Razim.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Călugăru-Tancina cuprinde parcelele P71, P87, P130 și A88. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelor comunei Jurilovca, 1988.

IV.57. Rezervația naturală Muntele Consul, 328 ha, comunele Izvoarele și Horia, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, conform hărților 1:10.000 anexate registrelor cadastrale ale comunelor Horia și Izvoarele și hărților topografice sc. 1:25000, L-35-106-C-c și L-35-105-D-d. Limita nordică: (comuna Izvoarele) pornește de la intersecția punctului nord-vestic extrem al parcelei Pp1938 cu pârâul Taița. Limita are inițial o orientare estică, de-a lungul cursului râului Taița (Hc1791), pe care îl părăsește apoi, conturând pe la sud terenul arabil A1937. În continuare, limita se îndreaptă spre sud-est, pe la poalele nord-estice ale dealului Consul (333,4 m), fiind mărginită de pășunea P1936, drumul De1932, pășunea P1930, până la intersecția cu drumul De1920;

Limita estică: (comuna Izvoarele) străbate versanții estici ai dealului Consul, ocolind spre sud-vest, apoi spre sud pășunea P1929 și terenul arabil A1923. De la punctul sudic extrem al terenului arabil A1923, limita traversează spre sud parcela Pp 1938 (inclusă parțial în rezervație) până intersectează terenul arabil A1925, apoi continuă pe marginea acestuia spre vest și ulterior spre sud, traversează din nou parcela Pp1938, până când intersectează terenul arabil A1916. Ulterior, limita se orientează spre vest, sud, apoi pe un traseu sinuos spre sud-est (învecinându-se cu terenurile arabile A1916, A1918 și pășunea P1917, terenul neproductiv Nr1919, terenul arabil A1920), după care traversează din nou, spre est, parcela Pp1938 (inclusă parțial în rezervație) până când intersectează drumul De 1921. De aici, limita se prelungeste pe un traseu sinuos, orientat predominant spre sud, până când intersectează colțul nord - estic al pășunii P1313/1;

Limita sudică: (comuna Izvoarele) se îndreaptă spre nord-vest, limitrof pășunii P1313/1, terenurile arabile A1913, A1915, apoi spre nord de-a lungul drumului De1940 (învecinat cu pășunea Pp1941), până când intersectează limita teritorială a comunei Horia și drumul De292;

Limita vestică: (comuna Horia) este dată de drumurile De292 (ce se îndreaptă spre nord-vest) și De289 (pe direcție nordică).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Muntele Consul cuprinde o parte din parcela Pp 1938 (254,5 ha din totalul de 263,48 ha) din comuna Izvoarele și P290 din comuna Horia. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Horia, anul 1986 și comunei Izvoarele, anul 1988.

IV.58. Rezervația naturală Dealul Sarica, 100,10 ha, comunele Frecăței și Niculițel Județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând Ocolului Silvic Niculițel, U.P.VI Niculițel și comunelor Niculițel și Frecăței, descrise în continuare conform amenajamentului silvic al Ocolului Silvic Niculițel.

Limita nordică, cu orientare estică, începe de la borna 69 și străbate poalele nordice ale dealului Sarica (294,1 m), învecinându-se cu terenurile agricole, pășunile și viile comunei Niculițel, limita fiind marcată în continuare de bornele 76, 68 și 66.

Limita estică se îndreaptă spre sud-est și este mărginită de terenurile agricole și viile comunei Frecăței, limita fiind marcată de bornele 63, 64, 60.

Limita sudică pornește de la borna 60 spre nord-vest, prin fondul forestier (limitrof u.a. 17h), apoi ocolește spre nord și vest u.a. 17 A (situată în afara rezervației), continuă limitrof terenurilor arabile ale comunei Frecăței și fondului forestier (u.a. 17 E), ajunge la borna 62, trecând prin apropierea vârfului Sarica (294, 1 m), apoi intră în fondul forestier, învecinându-se cu u.a. 21 B, după care se îndreaptă spre sud-est, până la pârâul Cârâu, de unde cotește spre vest până la borna 70 (pe acest traseu învecinându-se cu u.a. 22 A și 22 C).

Limita vestică este dată de terenurile agricole ale comunei Niculițel, fiind marcată de bornele 70 și 69.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Dealul Sarica cuprinde 17N1, 17N2, 17N3, 18N1, 18N2, 19N1, 19N2, 20N, 21N1, 21N2, 17B, 17C, 17D, 18A, 19A, 19B, 19C, 20A, 20B, 21A, din UP VI Sarica a Ocolului Silvic Niculițel, conform Amenajamentului Silvic al Ocolului Silvic Niculițel, U.P.VI Sarica, ICAS București, anul 2002.

IV.59. Rezervația naturală Dealurile Beștepe, 415 ha, comuna Mahmudia, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Mahmudia, conform hărților 1:10.000 anexate registrului cadastral al parcelelor comunei Mahmudia și hărților topografice, sc. 1:25000, L35-107-C-a și L-35-107-C-C.

Limita nordică: se desfășoară pe la poalele dealurilor Beștepe, începe de la drumul De687/1, se îndreaptă pe un traseu sinuos spre sud-est (limitrof terenurilor arabile A685, A670) apoi continuă spre est în lungul drumului De667, ocolește spre sud pășunea Pp664, apoi continuă meandrat spre est, învecinându-se cu terenul arabil A528, pășunile P581/2, P527, terenurile arabile A532, A537, A560, pășunea P561/1, terenul arabil A562, de unde se îndreaptă predominant spre nord-est, de-a lungul drumului De563, până întâlnește intravilanul comunei Mahmudia;

Limita estică: urmărește conturul sinuos al terenului arabil A568 și al intravilanului comunei Mahmudia;

Limita sudică: pornește de la intravilanul comunei Mahmudia, are o orientare generală vestică, și traversează pe la poale versanții sudici ai dealurilor Beștepe. Limita este învecinată cu terenul Cat574, urmează curbele drumului De 573, ocolește pe la nord pășunea P577, se prelungește pe drumul De573, conturează pe la nord pășunea Pdp578, și ravena Nr585, până intersectează drumul De586 ce separă rezervația de viile comunei Mahmudia. Limita continuă apoi spre vest, până când intersectează drumul De693 (pe acest traseu învecinându-se cu terenurile arabile A659 și pășunea P694);

Limita vestică este reprezentată de drumul De687/1, ce se prelungește pe direcție nordică, apoi nord-estică, până întâlnește limita nordică a rezervației.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Dealurile Beștepe cuprinde următoarele parcele și subparcele cadastrale: P684, Nr689, P668, Ni-661, P660, Nr662, Pd663, P666, Pp665, Pp668, Pp581/1, P530, Pd581, P582, PDp583, PDp584, PDp578, P579, P572, Nb570, Nr569, PDt564, PDt565, Nr566, P582 și A686. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Mahmudia, anul 1986.

IV.60. Rezervația naturală Enisala, 57 ha, comuna Sarichioi, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Sarichioi, conform hărților 1:10.000 anexate registrului cadastral al parcelelor comunei Sarichioi, precum și hărților topografice, sc. 1:25.000, L-35-118-B-c.

Limita nordică: începe de la intersecția drumului De1192 cu malul lacului Razim și străbate pe la poalele nordice dealul cetății Heracleea, respectiv dealul Sinis Petcu. Din punctul de origine, limita continuă pe malul lacului spre sud-est, fiind învecinată cu zonele mlăștinoase Hp1203, ocolește pe la sud terenul arabil A1204 și revine pe malul lacului, spre sud-est, până când intersectează canalul ce o desparte de terenurile mlăștinoase Hp1Hs1203;

Limita estică: urmează malul lacului spre sud-est (învecinându-se cu terenurile mlăștinoase Hp1Hs1203), până la intersecția cu un dig, apoi continuă spre sud-vest, pe marginea mlaștinilor Hp1Hs1271;

Limita sudică: cu un traseu sinuos pe versanții sudici ai dealului Sinis Petcu și cei ai dealului cetății Heracleea, este orientată predominant spre nord-vest, fiind reprezentată de pășunea P1273, via V1213, terenul arabil A1211, pășunea P1212, via V1297, pășunea P1298, via V1300, pășunea P1206, terenul arabil A1175, prelungindu-se spre nord-vest până la intersecția cu drumul De1192;

Limita vestică: este reprezentată de drumul De1192, ce se îndreaptă spre nord până la malul lacului Razim (învecinat cu terenul arabil A1188).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Enisala este amplasată pe dealul Cetății Heracleea (Enisala)-110,01 m și pe dealul Sinis Petcu (92,14 m) și cuprinde parcelele și subparcelele Nb1201, PDt1202, P1208, P1210, PDt1205, P1215, Nb1214. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Sarichioi, anul 1987.

IV.61. Rezervația naturală Carasan-Teke, 244 ha, comuna Izvoarele, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limita rezervației este reprezentată de linia de contact între unitățile amenajistice cuprinse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând Ocolului Silvic Niculițel, UP IV Alba și/sau comunei Izvoarele, descrise în continuare, conform hărților sc. 20.000, anexate amenajamentului silvic al Ocolului Silvic Niculițel și hărților topografice, sc. 1:25.000, L-35-106-C-a și L-35-106-C-c.

Limita nordică: situată pe culmea Celicului, se învecinează cu fondul forestier al O.S. Niculițel, U.P. V Telița și începe de la borna 132, se îndreaptă spre sud-est, trece pe la bornele 133, 207, apoi se orientează spre est până la borna 224;

Limita nord-estică: se îndreaptă spre sud-est, spre borna 223 (învecinându-se cu u.a. 99), apoi se direcționează spre vest, conturând terenurile neproductive din u.a. 97A (de pe muntele Techeaua), până la borna 220 (învecinându-se cu u.a. 97A și C);

Limita estică: ocolește spre nord-est terenul neproductiv din 96N, de pe muntele Techeaua, ocolește u.a. 96D, trece prin bornele 216, 208, 209 (învecinându-se cu u.a. 96A, 95, 94);

Limita sud-estică: orientată spre sud-vest, este cuprinsă între bornele 209, 205 (situată pe Valea Nucului), se învecinează cu pășunile împădurite ale comunei Nalbant apoi intră în pădure, unde se învecinează cu u.a. 92C și 90A, intersectând linia parcellară de la sud de borna 177;

Limita sudică: se îndreaptă spre sud până la borna 177 (limitrof cu u.a. 90 și 79), apoi spre vest (limitrof u.a. 77) spre borna 173, de unde revine spre sud și respectiv vest, parcurgând bornele 174, 175, 168 (unde se învecinează cu u.a.

73), apoi se direcționează spre nord până la borna 157, fiind limitrofă cu u.a. 70 și cu terenurile agricole ale comunei Izvoarele;

Limita sud-vestică: se desfășoară spre nord-vest, intersectează Valea Gheosarlicul Mic, la borna 153, continuând până la borna 154, limitrof terenurilor agricole ale com. Izvoarele.

Limita vestică: trece spre nord, pe marginea terenurilor agricole ale com. Izvoarele până la borna 148, apoi intră în pădure până la borna 135 (învecinându-se cu u.a. 65 și 59);

Limita nord-vestică: pornește spre nord-est și ajunge în culmea Celicului la borna 132 (învecinându-se cu u.a. 57).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Carasan-Teke cuprinde parcelele și subparcelele: 58B, 58N, 59C, 59D, 65D, 65G, 66C, 66A, 66N1, 66N2, 67N, 67B, 68B, 68D, 68N1, 68N2, 69A, 69N, 70D, 70N, 74D, 74N1, 74N2, 75N1, 75N2, 76N1, 76N2, 90N2, 90N3, 92N1, 92N2, 92N3, 93A, 93D, 93E, 93N1, 93N2, 96D, 96N, 97N, 98N, 67A, 68A, 68C, 69B, 74E, 75A, 75B, 76A, 76B, 92A, 92B, 92D, 92E, 93C, 98A. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din Amenajamentul Silvic al Ocolului Silvic Niculișel, UP IV Alba, ICAS București, 2002.

IV.62. Rezervația naturală Valea Ostrovului, 61,80 ha, comuna Dorobanțu, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limita rezervației este reprezentată de linia de contact între unitățile amenajistice cuprinse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând OS Cerna, UP I Cârjelari, conform hărților sc. 1:20.000 anexate amenajamentului silvic al O.S. Cerna.

Limita nordică începe la borna 93 și continuă, aproximativ spre est, până la borna 94 (învecinându-se cu u.a. 49B, N și 53D)

Limita nord-estică se îndreaptă spre sud-est până la borna 100 (învecinându-se cu u.a. 51).

Limita estică direcționată spre sud-est, ia sfârșit în dreptul bornei 109, fiind limitrofă u.a. 52.

Limita sudică se înscrie pe o direcție nord-vestică, până la borna 108, învecinându-se cu u.a. 55.

Limitele vestice și nord-vestice pornesc din borna 108 și se îndreaptă spre nord, de-a lungul liniei parcelare dintre 54B și A (ultima subparcelă fiind în afara rezervației) apoi spre vest, până la borna 107, învecinându-se cu u.a. 57A. De aici se îndreaptă inițial spre nord-vest, până la borna 112, apoi spre nord-est și sud-est, până ajung la terenurile neproductive din u.a. 53C, învecinându-se cu u.a. 57A, 58A, 59B, 53H, V, E. În continuare urmează marginea neproductivului din u.a. 53C, continuă spre est, apoi spre nord-vest, învecinându-se cu u.a. 53A, după care se orientează spre nord, până la borna 93.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Valea Ostrovului cuprinde parcelele și subparcelele 54B, 54N, 53J, 53N, 53C, din U.P. I Cârjelari - Ocolul Silvic Cerna, conform Amenajamentului Silvic al O.S. Cerna, U.P. I Cârjelari, ICAS București, anul 2002.

IV.63. Rezervația naturală Uspenia, 22 ha, comuna Slava Cercheză, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând OS Ciucurova, UP I și/sau comunei Slava Cercheză, descrise mai jos, conform hărții silvice, sc. 1:20.000, anexată amenajamentului Ocolului Silvic Ciucurova și hărții topografice L35-118-A-c:

Limita nordică: începe de la borna 37 (situată la extremitatea vestică a culmii dealului Hliboca) și se îndreaptă spre est, de-a lungul culmii menționate, până la intersecția cu u.a. 19A (învecinându-se cu u.a. 18).

Limita nord-estică: orientată spre sud-est, parcurge linia parcelară dintre u.a. 19A și u.a. 19C, până la intersecția cu linia parcelară dintre u.a. 19C și u.a. 19B;

Limita estică: pornește spre sud-est, apoi spre nord-vest, până la punctul extrem sudic al liniei parcelare dintre u.a. 19C și u.a. 19B (învecinându-se cu u.a. 19B);

Limitele sudice și sud-vestice: au o direcție predominant vestică și se sfârșesc la borna 39, pe acest traseu învecinându-se cu terenurile arabile ale satului Slava Rusă, com. Slava Cercheză, apoi cu u.a. 19D, urmată de 20B;

Limitele vestice și nord-vestice: cu orientare nordică, urmăresc culmea principală a dealului fiind cuprinse între bornele 39 și 37, învecinându-se cu fondul forestier al O.S. Ciucurova, UP I.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Uspenia este formată din parcela silvică 19C din UP I Dumbrava - Ocolul Silvic Ciucurova. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din Amenajamentul Silvic al Ocolului Silvic Ciucurova, UP I, anul 1994/1995.

IV.64. Rezervația naturală Edirlen, 25,50 ha, comunele Frecăței și Izvoarele, județul Tulcea.

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând OS Niculițel, UP V Telița și UP IV Alba și/sau comunelor Frecăței și Izvoarele, descrise mai jos, conform hărților silvice anexate amenajamentelor ale OS Niculițel. Bornele menționate în descriere corespund hărții anexate Amenajamentului silvic al UP V Telița.

Limitele nordice și nord-estice încep la borna 28, (situată în apropierea vârfului Edirlen - 340,7 m - spre nord), ocolesc în direcția nord-est u.a. 7E, apoi se îndreaptă din nou spre nord-est de-a lungul unei văi, pe marginea vestică a u.a. 7D și 7B, după care se orientează spre sud-est (limitrof u.a. 7C) până ajung la borna 3 din apropierea unei cariere părăsite (învecinându-se cu fondul forestier al O.S. Niculițel, UP V Telița).

Limita estică conturează u.a. 1N, inclusă în rezervație apoi revine în punctul de plecare, în borna 3 (învecinându-se cu fondul forestier al UP V Telița).

Limita sudică începe în borna 3, apoi continuă spre vest, conturând partea sudică a u.a. 7C și apoi 7B, după care se îndreaptă spre sud, de-a lungul liniei parcelare u.a. 77, ocolește extremitatea estică a u.a. 7E, orientându-se ulterior spre sud-est, ajunge pe culmea principală a dealului Edirlen (învecinându-se cu

fondul forestier al OS Niculițel, UP V Telița), după care continuă pe versantul opus spre est, pe la marginea u.a. 102E (UP IV Alba), învecinându-se cu fondul forestier al OS Niculițel - UP IV Alba.

Limita sud-vestică se prelungește spre nord-est până ajunge pe culmea principală a dealului Edirlen, continuă pe aceasta trecând pe la borna 2 până intersectează linia parcelară a u.a. 102E (UP IV Alba). Ulterior se orientează spre est, până ajunge la limita u.a. 14I, continuă spre sud-vest, până la borna 33 (învecinându-se cu fondul forestier al OS Niculițel UP IV Alba).

Limitele vestice și nord-vestice se îndreaptă predominant spre nord, apoi spre est, pe marginea u.a. 14I, până la borna 22 (învecinându-se cu fondul forestier al OS Niculițel UP V Telița).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Edirlen cuprinde parcelele silvice 1N, 1F, 1E, 7B, 7C, 7D, 7E, 14I din UP V Telița și 102E, 104B din UP IV Alba, Ocolul Silvic Niculițel, conform Amenajamentelor silvice ale OS Niculițel UP V Telița, UP IV Alba, anul 1993.

V.65. Rezervația naturală Casimcea, 137 ha, comuna Casimcea, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Casimcea, descrise în continuare, conform hărții sc. 1:10.000 anexate registrului cadastral al parcelelor comunei Casimcea și hărții topografice, sc. 1:25.000, L-35-117-D-d.

Limita nordică: începe de la confluența pârâului Casimcea cu pârâul situat la poalele nordice ale dealului Colțanii Saxanului. De aici, limita se îndreaptă spre nord-vest, apoi spre sud-est, de-a lungul celui de-al doilea pârâu, conturând parcela Hr927 (versanții de la nord de pârâu), până la extremitatea estică a respectivei parcele;

Limita estică: continuă spre sud, de-a lungul drumului De1011, ajungând în apropierea culmii dintre dealul Colțanii Saxanului și dealul Saxanului (290,4 m). De aici, continuă pe un traseu sinuos spre nord-est după care se îndreaptă spre sud, înconjurând astfel versanții nordici ai culmii dealului Saxanului. Pe tot acest traseu limita se învecinează cu terenurile arabile A1010 și A998;

Limita sudică: străbate spre vest versanții sudici ai culmii dealului Saxanului, face un ocol spre nord, revine la direcția vestică (învecinându-se pe tot acest traseu cu terenurile arabile A1050, drumul De1023, terenul arabil A1018) după care se îndreaptă spre nord-vest până întâlnește limita intravilanului comunei Casimcea;

Limita vestică: descrie pe marginea intravilanului Casimcea un traseu sinuos, pe direcția generală nord-vest, apoi spre nord-est, după care urmează meandrele pârâului Casimcea, până la confluența acestuia cu primul pârâu dinspre est, unde întâlnește limita nordică.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală cuprinde parcelele și subparcelele cadastrale P1012, Hr927, A1012. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Casimcea, anul 1990.

IV.66. Rezervația naturală Colțanii Mari, 53 ha, comuna Casimcea, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Casimcea, descrise în continuare, conform hărții, sc. 1:10.000 anexate registrului cadastral al parcelelor comunei Casimcea.

Limita nordică: începe de la intersecția extremității nordice a parcelei P1191 cu râul Casimcea, pe care-l urmează spre sud, după care se îndepărtează de acesta pentru a ocoli în direcția sud-est terenul arabil A1192, apoi revine la cursul râului urmărind meandrele acestuia spre est (învecinându-se peste râu cu pășunea P1221). Rezervația este situată pe dealul Colțanii Mari;

Limita estică: este descrisă de un meandru larg al pârâului Casimcea, după care prezintă un traseu sinuos, cu orientare generală spre sud, până când intersectează limita teritorial-administrativă a județului Constanța (învecinându-se, peste râu, cu pășunea P1221 și terenul arabil A1220);

Limita sudică: se îndreaptă spre nord și nord-vest, pe limita teritorială a județului Constanța, respectiv pe drumul De1188, în direcția vest, apoi spre

nord și nord-vest, până când această din urmă limită se îndepărtează spre vest de rezervație;

Limita vestică: urmează în continuare De1188 spre nord-vest, limitrof terenului arabil A1186, pășunii P1187, după care face un ocol și se îndreaptă spre nord, mărginind terenul arabil A1190, se orientează spre vest, apoi spre nord, de-a lungul terenului neproductiv Nb1185 și pășunii P1171, făcând un cot spre est, unde întâlnește râul Casimcea.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală este formată din parcela cadastrală P1191. Parcela cadastrală este preluată din Registrul cadastral al parcelelor comunei Casimcea, 1990.

IV.67. Rezervația naturală Peceneaga, 132 ha, comuna Peceneaga, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele și subparcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Peceneaga, descrise în continuare, conform hărții, sc. 1:10.000 anexate registrului cadastral al parcelelor comunei Peceneaga.

Limita nordică: începe de la malul Dunării, de la extremitatea sudică a intravilanului comuna Peceneaga. De aici se îndreaptă pe un traseu sinuos, pe o direcție generală nord-estică, pe la marginea sudică a intravilanului comunei Peceneaga (inclusiv a terenului arabil A241) pe care îl părăsește în direcția nord-est, urmărind conturul meandrat al ravenelor Nr234 (învecinându-se cu pășunea P230, terenurile arabile A229 și A224), până ajunge la obârșia ravenei Nr234, la intersecția acesteia cu drumul De225;

Limita estică: se prelungeste spre sud până la drumul De307 de unde se îndreaptă spre vest, de-a lungul drumului De307 (limitrof viilor Vn350, Vn349, Vn347) apoi se orientează spre sud (învecinându-se cu via Vn345, pășunile P308, P309). În continuare, limita se îndreaptă spre sud-vest (limitrof terenului arabil A248), după care face un ocol important spre est (învecinându-se cu viile Vn313, Vn270), revine apoi spre sud-est (învecinându-se cu pășunea P250). În continuare, se orientează spre sud-est, limitrof pășunii P268 și terenului arabil

A271. Ulterior, continuă spre sud și apoi est, mărginind terenul arabil A263, până când intersectează un canal de irigații;

Limita sudică: se îndreaptă spre sud-vest până ajunge la malul Dunării, la un promontoriu stâncos, la extremitatea sudică a terenului neproductiv Nb259;

Limita vestică: pornește spre nord-vest, pe malul Dunării pe care-l părăsește ulterior, prelungindu-se de-a lungul drumului De258, limitrof pășunii P255 și terenului agricol A254, face un ocol apoi continuă în direcția nord până la intersecția cu drumul De252, de unde se orientează spre nord-vest. În apropierea malului Dunării, în punctul în care drumul De252 întâlnește terenul neproductiv Nn253, limita se îndreaptă spre sud, apoi de-a lungul malului Dunării spre nord-vest, ocolind partea sudică a parcelei Nn253, până întâlnește intravilanul comunei Peceneaga.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală cuprinde parcelele și subparcelele P239, Nr240, Nr235, Nr234, Nr246, Nr244, Nr260, Nr259, Nn253, Nr243, Ca242, A236, A237, A245. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Peceneaga, 1989.

IV.68. Rezervația naturală Măgurele, 292 ha, comuna Topolog, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcela inclusă în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Topolog și/sau Ocolului Silvic Ciucurova, descrise în continuare, conform hărții, sc. 1:10.000, anexate registrului cadastral parcelelor comunei Topolog, anul 1990 și hărților silvice ale OS Ciucurova, UP III Secaru - Trei Derele.

Limita nordică: începe de la borna 203, situată pe firul văii, în apropiere de confluența acesteia cu pârâul Valea Roștilor, îndreptându-se predominant spre vest, până la borna 180 (traseul acesteia fiind marcat cu bornele 201, 198). În continuare, limita se orientează spre sud, până la bornele 188 și 179, de unde se prelungește spre nord-vest (trecând prin bornele 173, 177, 176) până la borna 175, apoi ocolește spre sud-est, pe la borna 174, iar ulterior spre nord-est, până la borna 173. De aici, limita continuă spre vest prin bornele 168, 170, 171, 172, până la borna 165.

Limita estică: se prelungește spre sud, până la borna 166, unde întâlnește culmea principală;

Limita sudică: se îndreaptă spre vest parcurgând bornele 167, 187, 186, de unde ocolește spre sud, spre borna 185, apoi spre vest, pe la borna 184 și din nou spre sud până la borna 183. Limita continuă spre nord, parcurgând bornele 182 și 181, apoi se îndreaptă spre vest, pe la bornele 180, 112, ocolește spre sud prin bornele 193, 195. De aici, se înscrie, cu unele abateri, spre vest, pe la bornele 196, 197, 198, 199, 200, 211, 210, 209, până la borna 208;

Limita vestică: se prelungește spre nord-est, pe la bornele 207, 206, 205, 204, apoi continuă pe firul văii, până întâlnește limita nordică la borna 203.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală este formată din parcela cadastrală Pd102. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Topolog, anul 1990, această parcelă aparținând Ocolului Silvic Ciucurova. Parcela silvică este preluată din Amenajamentului Silvic al OS Ciucurova, UP III Secaru - Trei Derele, Silvaproiect, anul 1994.

IV.69. Rezervația naturală Războieni, 41 ha, comuna Casimcea, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcela inclusă în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Casimcea, descrise în continuare, conform hărții, sc. 1:10.000, anexate registrului cadastral al parcelelor, comunei Casimcea, 1990.

Limita nordică: începe de la extremitatea de nord a intravilanului localității Războieni, se îndreaptă pe un traseu sinuos spre est, apoi spre nord-est (învecinându-se cu parcela A382 și cu pășunea P569) până intersectează drumul De575;

Limita estică: este orientată, cu mici excepții, spre sud-est, de-a lungul drumului De575, până când aceasta ajunge la limita intravilanului localității Războieni, fiind învecinat cu pășunile Pp576, P578, P626;

Limita sudică: se prelungește pe direcție vestică, și în final sud-vestică, pe marginea intravilanului localității Războieni;

Limita vestică: se îndreaptă sinuos spre nord-est, pe marginea intravilanului localității Războieni, până la punctul extrem nordic al acesteia.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Războieni este formată din parcela cadastrală P573. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei Casimcea, 1990.

IV.70. Rezervația naturală Dealul Denistepe, 305 ha, comuna Mihail Kogălniceanu, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele și subparcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, toate aparținând comunei Mihail Kogălniceanu, descrise în continuare, conform hărții sc. 1:10.000 anexate registrului cadastral al parcelelor comunei Mihail Kogălniceanu, anul 1986 și hărților topografice, sc. 1:25.000, L-35-106-C-d și L-35-118-A-b.

Limita nordică: începe de la intersecția drumului De512 cu partea nordică a pășunii P625 de pe dealul Denia (inclusă în rezervație), situată la sud de canalul de irigații HC27. Limita pornește spre est, apoi spre sud, pe marginea terenului arabil A627, continuând spre vest și apoi sud-est, pe un traseu sinuos, pe marginea terenului neproductiv Nb626, face un ocol spre nord, nord-est apoi sud-vest și revine spre nord-est pe marginea ravenei Nr. ..., până la intersecția acesteia cu terenul arabil A630, după care se dirijează pe marginea acestuia;

Limita estică: continuă pe marginea terenului arabil A632, pe la poalele dealului Denistepe, spre sud-est, face un ocol spre nord-est apoi coboară pe o linie sinuoasă spre sud, până intersectează drumul de exploatare situat în prelungirea canalului de irigații Hc27, ce are un traseu relativ paralel cu limita rezervației;

Limita sudică: înconjoară pășunile din sudul dealului Denistepe, se desprinde de drumul menționat anterior, ocolește pe la vest terenul arabil A633, apoi revine de-a lungul drumului în direcția sud-vest, continuă spre nord-vest (învecinându-se cu terenurile arabile A612, Nr610, A613), până când intersectează drumul De512 și un alt drum ce vine dinspre sud-vest;

Limita vestică: urmează pe o direcție generală nordică drumul De512, pe la poalele dealurilor Denistepe și Denia, până când întâlnește limita nordică (învecinându-se pe acest traseu cu terenurile arabile A605 și A514).

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală cuprinde parcelele și subparcelele P625, Nb628, P629, P634, Ca635, Ca624. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor comunei M. Kogălniceanu, anul 1986.

IV.71. Rezervația naturală Dealul Mândrești, 5 ha, comuna Niculițel, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației aparțin în totalitate comunei Niculițel, fiind descrise în continuare, conform hărții topografice, sc. 1:5.000 și hărții cadastrale sc. 1:10.000, anexată registrului cadastral al parcelelor, comunei Niculițel, anul 1987. Rezervația este amplasată pe versantul vestic al dealului Mândrești, situat la est de Mănăstirea Saun. Limita rezervației este marcată în teren de perimetrul ocupat de tufărișurile de Spinul lui Cristos (*Paliurus spina-christi*), ce se află în mijlocul unor pășuni stepice, acestea din urmă fiind încadrate în parcela P507.

Limita nordică: capătul nordic al rezervației se situează aproximativ la jumătatea distanței dintre curbele de nivel de 55 m, respectiv 60 m, în apropierea celui mai înalt vârf al dealului Mândrești (69,21 m), marcat printr-o cruce de beton. Din acest punct limita se îndreaptă spre sud-est, aproximativ de-a lungul curbei de nivel de 60 m;

Limita estică: face un ocol spre vest intersectând curbele de nivel de 50 și 45 m, apoi se îndreaptă spre sud-est traversând din nou aceste curbe, precum și pe cea de 55 m, revenind către aceasta din urmă până când o intersectează din nou spre vest;

Limita sudică: se îndreaptă spre nord-est, intersectează curba de nivel de 45 m, după care se îndreaptă spre nord, aproximativ de-a lungul acesteia, apoi face un ocol spre sud-vest, coborând pe versant până ce intersectează curba de nivel de 25 m;

Limita vestică: coboară până aproape de curba de nivel de 20 m, după care urcă din nou pe versant, spre nord-est, până intersectează curba de 30 m, apoi face un ocol tangențial pe curba de 25 m, se îndreaptă spre nord-est până când depășește altitudinea de 35 m. În continuare, ocolește din nou spre vest, revine la aceeași altitudine după care se îndreaptă spre nord-vest și nord, până întâlnește limita nordică.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală este formată din parcela cadastrală Pt508. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor, comunei Niculițel, anul 1987.

IV.72. Rezervația naturală Mănăstirea Cocoș, 4,6 ha, comuna Niculițel, județul Tulcea

Descrierea limitelor

Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, aparținând în totalitate comunei Niculițel, conform hărților silvice anexate amenajamentului silvic al Ocolului Silvic Niculițel și hărților topografice sc. 1:5.000 și sc. 1:25.000 (L-35-105-B-d).

Limita nordică începe de la borna 26 și se îndreaptă spre nord-est, apoi sud-est, pe versanții nordici ai dealului "La Cruce" (Dealul Cocosului) - conform toponimiei locale, până când intersectează linia parcelară dintre u.a. 13B și 12F.

Limita estică, orientată spre sud-est se sfârșește la intersecția cu linia parcelară dintre u.a 15b și 12F.

Limita sudică se îndreaptă spre sud-vest, apoi vest, aproximativ până la punctul extrem vestic al u.a. 15B.

Limita vestică continuă aproximativ spre nord, traversează o vale, apoi urcă pe dealul "La Cruce" până pe culmea acestuia, după care se dirijează spre est până la borna 26.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Mănăstirea Cocoș, cuprinde parcelele și subparcelele silvice 12F, 13B, 15B, 15C, 15N, conform Amenajamentului Silvic al Ocolului Silvic Niculițel, Unitatea de producție (U.P.) I Cocoș.

IV.73. Rezervația naturală Seaca - Movileni, 48 ha, localitatea Coroiești, județul Vaslui

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe la borna silvică 283 și se continuă spre est trecând spre subparcele 24, până la intersecția cu drumul de exploatare (delimitează rezervația forestieră de terenul arabil);

Limita estică: pornește din punctul de intersecție a subparcelei 24 cu drumul de exploatare și se continuă spre sud până la borna silvică 281. Linia de demarcație este un drum de exploatare ce delimitează rezervația naturală de terenul arabil proprietate particulară;

Limita sudică: de la borna silvică 281 pornește un drum de exploatare spre vest, coborând o pantă cu înclinare 25% până la firul văii, la intersecția cu un curs de apă;

necodificat, se urcă un versant cu înclinare 18-20% până la subparcele 22 și borna silvică 280.

Limita vestică: începe din dreptul bornei silvice 280 și se continuă spre nord până la borna silvică 285.

Rezervația este delimitată de un drum de exploatare ce o desparte de parcela silvică 5-(27-08-IV). Spre nord se continuă de la borna silvică 285 la borna 284 și se închide cu borna 283. De la borna 285-284 la 283, rezervația este delimitată de un drum de exploatare și se învecinează cu teren arabil proprietate particulară.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Seaca - Movileni cuprinde parcela 4 din UP 02 Ciocani, a Ocolului Silvic Bârlad, Direcția Silvică Vaslui. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1999 de ICAS București, fiind inclus și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

IV.74. Rezervația naturală Poiana Muntioru, 22 ha, localitatea Vintileasca, județul Vrancea

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la marginea ariei protejate de interes local Stejicele din U.P. III Râmnicelu, înscriindu-se pe împrejmuirea Schitului cu hramul "Schimbarea la Față" până la liziera pădurii din O.S. Nereju, și la borna silvică 103 din Vf. Muntioru (1.325 m);

Limita estică: de la borna 106, limita este formată de liziera pădurii din aria protejată Stejicele, din U.P. III Râmnicelu, u.a. 24 și 25, până la împrejmuirea Schitului, încheind astfel perimetrul.

Limita sudică: pornește de la punctul de intrare a drumului pastoral în poiană și se continuă spre vest pe liziera pădurii la limita dintre u.a. 62 U.P. II Vintileasca și parcelele 96-97;

Limita vestică: Pornește din Vf. Muntioru, pe liziera pădurii din u.a. 61, U.P. II Vintileasca, pe un traseu sinuos, până la borna 105, de unde se continuă pe marginea pădurii din u.a. 62, U.P. II Vintileasca, până la borna 106 de pe liziera ariei protejate Stejicele și de pe drumul pastoral care traversează poiana.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Poiana Muntioru, cuprinde parcelele (cadastrale) 70-97, 99-115 din tarlalele 9 și 10 cuprinse în teritoriul administrativ al comunei Vintileasca (terenuri extravilane - fânețe). Parcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anul 1977.

SECȚIUNEA DARII DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ

VI.1. Aria de protecție specială avifaunistică "Pădurea Lunca - colonie de stârci", 2 ha, localitatea Mișca, județul Arad

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe din punctul situat la 135 m de limită parcelară dintre parcelele 2 și 6 și de la 140 m de limita parcelară dintre 5 și 6, se continuă paralel cu această limită pe o distanță de 100 m;

Limita estică: pornește de la 235 m de limita parcelară dintre parcelele 2 și 6, și de la 140 m de limita parcelară dintre 5 și 6, se continuă paralel cu prima linie parcelară pe o lungime de 200 m;

Limita sudică: pornește din punctul situat la 235 m de limita parcelară dintre parcelele 2 și 5, și de la 60 m de limita parcelară dintre 5 și 6, se continuă paralel cu aceasta pe o lungime de 100 m;

Limita vestică: începe de la 135 m de limita parcelară dintre parcelele 2 și 5 și de la 60 m de limita parcelară dintre 5 și 6, se continuă paralel cu prima limită parcelară pe o lungime de 200 m.

Descrierea suprafeței

Aria de Protecție Specială Avifaunistică "Pădurea Lunca - colonie de stârci" cuprinde o suprafață reprezentată de o parte din parcela 6 (1,4 ha), o parte din subparcela 5A (0.55 ha) și o parte din linia parcelară 84L (0,05 ha) din UP II Adea a Ocolului Silvic Criș. Unitățile amenajistice silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 2002, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

VI.2. Aria de protecție specială avifaunistică "Pădurea Socodor - colonie de stârci", 3,1 ha, localitatea Socodor, județul Arad

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la marginea parcelei 10 din UP I Socodor, de la intersecția acestei margini cu limita subparcelară dintre V10 și 10B și se continuă pe această limită până la limita dintre parcela 10 și terenul de vânătoare V72;

Limita estică: pornește de la intersecția limitei subparcelare dintre V10 și 10B și se continuă pe limita dintre parcela 10 și terenul de vânătoare V72 până la intersecția cu limita subparcelară dintre 10B și 10A;

Limita sudică: se continuă pe limita subparcelară dintre 10A și 10B până la intersecția cu marginea pădurii;

Limita vestică: continuă pe marginea pădurii până la intersecția cu limita subparcelară dintre V10 și 10B.

Descrierea suprafeței

Aria de Protecție Specială Avifaunistică "Pădurea Socodor - colonie de stârci" cuprinde o suprafață reprezentată de subparcelela 10B din UP I Socodor a Ocolului Silvic Criș. Subparcelela silvică este preluată din amenajamentul silvic întocmit în anul 2002, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

VI.3. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Bascov, 162 ha, localitățile Bascov și Budeasa, județul Argeș

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de zona de vărsare a râului Argeș în acest lac, zonă dată de barajul Budeasa;

Limita estică: începe de pe malul stâng al barajului Budeasa și se continuă spre sud, în lungul digului aferent malului stâng până în zona barajului Bascov;

Limita sudică: este reprezentată de barajul lacului Bascov;

Limita vestică: începe din dreptul barajului Bascov și se continuă spre nord, corespunzând cu digul de pe malul drept al lacului până în dreptul barajului Budeasa.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Bascov cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Bascov, de pe râul Argeș.

VI.4. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Lilieci, 262 ha, localitatea Lilieci, comuna Hemeiuși și localitatea Itești, comuna Berești - Bistrița, județul Bacău.

Descrierea limitelor

Limita nordică: corespunde cu malul lacului care reprezintă și limita spre parcelele cadastrale PdT642, PdT715 și NR722;

Limita estică: corespunde cu digul lacului și pornește de la latura de sud a parcelei NR722 și se continuă spre sud-vest, până la canalul de fugă al hidrocentralei Bacău I;

Limita sudică: pornește de la canalul de fugă al hidrocentralei Bacău I și se continuă spre nord-vest, prin digul lacului (CD33) până la intersecția acestuia cu HR44;

Limita vestică: corespunde atât digului lacului (CD33) care pornește de la sud de parcela Ps38 și se continuă până la intersecția cu HR44, având spre vest parcelele topografice Ps101, HB100, A77, A76, cât și secțiunii de vărsare a Bistriței în lac, delimitată prin limitele de est ale parcelelor topografice Ps38 și NN28/1.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lac Lilieci cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Lilieci, de pe râul Siret, extins pe teritoriile comunelor Berești - Bistrița (HA716) și Hemeiuși (HA40). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planuri cadastrale întocmite în anul 1989.

VI.5. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Bacău II, 202 ha, municipiul Bacău, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la intersecția digului cu limita de nord a parcelei cadastrale 1097 de unde, se dirijează spre nord-est, până la extremitatea de vest a parcelei 1098. Pe latura nord-vestică a acestei parcele și pe latura de vest și de nord a parcelei 1092, limita nordică traversează Bistrița spre latura de vest a parcelei 1085 la care urmărește latura de vest și apoi cea de nord. Limita se continuă pe latura de est a parcelelor 1081 și 1082 și apoi pe latura de sud a parcelelor 1091 și 1089 până la intersecția cu digul lacului;

Limita estică: corespunde digului lacului (CD242) care delimitează lacul de parcelele cadastrale 1069, 1068, 1066, 1065, 1064, 1062 și 1061, situate în exteriorul ariei protejate;

Limita sudică: este reprezentată de extremitatea sudică a digului CD242 (la sud de parcela A1061), până la canalul de fugă al hidrocentralei Bacău II. Se continuă spre vest cu ultima secțiune a digului, de direcție nord-est, care delimitează lacul la vest (CD1100);

Limita vestică: este reprezentată de digul de vest al lacului (CD1100) care are o direcție sud-nord și care se învecinează spre vest cu parcela cadastrală Ps1129.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lac Bacău II cuprinde luciul de apă (HL1099) al lacului de acumulare Bacău II, de pe râul Siret, cât și parcelele cadastrale situate la coada lacului, care sunt acoperite cu ape la nivele mai mari decât nivelul mediu. Aceste parcele cadastrale au categoria de folosință, "ape" și sunt următoarele: 1081, 1082, 1083/1, 1085, 1086, 1087, 1088, 1090, 1092, 1097, 1098 și 1099. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planul cadastral întocmit în anul 1985.

VI.6. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Galbeni, 1.123 ha, localitățile Letea Veche, Nicolae Bălcescu, Tamași, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: corespunde zonei de vărsare în lac a râurilor Bistrița și Siret. Pornește de la digul din lungul Bistriței (CD707), pe limita de sud a parcelelor cadastrale HC698 și Ps975, intersectează digul de pe malul stâng al Bistriței (CD953) care face limită cu parcelele cadastrale A993, Ps1426, Ps1423, HB1424, NR948, HB1423/3, parcele situate pe teritoriul comunei Letea Veche, cu excepția parcelei NR948 situată în comuna Tamași. În continuare, limita traversează albia majoră a râului Siret, delimitând lacul de parcelele cadastrale Ps1304 (comuna Letea Veche) și de parcelele cadastrale Ps945, A944, HB943, HB942, A940 și în continuare, digul lacului (CD904), de pe teritoriul comunei Tamași;

Limita estică: corespunde digului lacului (CD904) care separă acumulara de parcelele cadastrale A950, A951, A956/1, A956, A958, A915. Limita continuă cu digul lacului CD903 din lungul parcelelor cadastrale A985, A951, A966, HB964, A996, A999 de pe teritoriul comunei Tamași;

Limita sudică: începe din colțul sud-vestic al parcelei cadastrale A999, se continuă spre vest pe CD903, traversează barajul lacului și se continuă pe digul de la vest de baraj pe toată lungimea parcelei cadastrale HB3453/1 învecinată cu digul;

Limita vestică: corespunde digului lacului și se învecinează de la sud spre nord cu parcelele cadastrale Ps3453, Ps2108, Ps2113, F2073, F2071, A1984/2, F1984/1, A1992 și Ps1993/1, (comuna Nicolae Bălcescu).

Limita se continuă cu CD707 de la est de parcela cadastrală Ps698/1, până la limita de sud-vest a parcelei HC698, de pe teritoriul comunei Letea Veche.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lac Galbeni cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Galbeni, de pe râul Siret, extins pe teritoriile comunelor Letea Veche (HA1428), Nicolae Bălcescu (tarlăua 47) și Tamași (HA949). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate, din planurile cadastrale întocmite în anii 1985 (Letea Veche), 1989 (Tamași) și 1980 (Nicolae Bălcescu).

VI.7. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Răcăciuni, 2.004 ha, localitățile Cleja, Tamași, Horgești, Răcăciuni, Pînțești, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: corespunde zonei de vărsare a Siretului în lac și se suprapune limitei dintre teritoriile comunale Tamași și Faraoani;

Limita estică: este reprezentată de digul canalului de fugă al hidrocentralei Galbeni (CD1951) și, de la vărsarea apelor în lac, se continuă spre sud-est pe digul lacului, care se încastrează în formațiunile sedimentare ale Colinelor Tutovei. Din acest punct către sud, limita lacului este reprezentată de baza versantului Colinelor Tutovei până la Bazga și de baza frunții terasei de 50-60 m a Șiretului, până în apropierea canalului de fugă al hidrocentralei Răcăciuni.

Parcelele cadastrale cu care se învecinează pe limita de est sunt: A2041, Ps2042, HB2039, PdPs2038, A2046, HB2035, A1959, HB1938, A1961, A1938, A1954, Pd1947 - comuna Tamași, Ps1510, A1519, Pd1515, Ps1526, NNS1553, PsPd1531, NR1536, Ps1556, Ps1569, Tf1580, Pd1624, Pd1628 - comuna Horgești, Pd1810, (comuna Pînțești), limita oprindu-se în digul lacului (CCN2417);

Limita sudică: corespunde secțiunii transversale a văii Siretului, pornește de la baza frunții terasei de 50-60 m a Siretului, urmează traseul drumului asfaltat care face legătura dintre Pînțești și Răcăciuni, până la digul vestic al lacului (CD6916);

Limita vestică: corespunde digului lacului (CD6916) care se învecinează de la sud la nord cu următoarele parcele cadastrale din afara rezervației: 91, 90, 84, 70, 69, 64 (comuna Răcăciuni), Ps548, NR537, A536, A534, Ps531, Ps526 și

A518 (comuna Cleja), parcele situate în lungul lacului până la limita cu teritoriul comunei Faraoni.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lac Răcăciuni cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Răcăciuni, de pe râul Siret, extins pe teritoriile comunelor Cleja (HL545), Tamași (HA1950), Horgești (HC1640), Răcăciuni (HL6915) și Pîncești (HC2418). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anii 1989 (Tamași), 1983 (Cleja), 1986 (Răcăciuni), 1985 (Horgești) și 1981 (Pîncești).

VI.8. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Berești, 1.800 ha, localitățile Pîncești, Orbeni, Corbasca, Valea Seacă, Sascut, Tătăraști, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: corespunde vărsării râului Siret în acest lac, zonă reprezentată de hotarul comunei Parava spre comunele Orbeni și Pîncești;

Limita estică: corespunde cu digul lacului care, spre est, se învecinează cu parcelele cadastrale: Ps1391, HC2388, Ps2385, Tf2377, NNS2378, NNS2383, Tf2382 (comun Pîncești), NNS441, Ps442, A444, Ps474, Ps1330, Ps1322, Pd1316, Pd1340, Pd1334, Ps1430, PsPd1432, Pd1431 (comuna Corbasca) și Pd334, Pd609, Pd1096, Pd1108, Pd1128 (comuna Tătăraști), până la inserția digului transversal al lacului în versantul Colinelor Tutovei;

Limita sudică: este reprezentată de digul transversal al văii Siretului (CD1208 continuat cu CD1216), pe care este construită șoseaua asfaltată Sascut - Lespezi;

Limita vestică: începe din vestul digului CD1216 și se continuă spre nord, în lungul digului CD1210, dig ce separă lacul de parcele cultivate sau de pajiști de pe teritoriile comunelor: Tătăraști (Ce1120, A1224), Sascut (digul CD782 în lungul căruia, la vest, sunt parcelele cadastrale A2778, Cc2761, Pd2755, Pd2756, Pd2742, A2737, A753, A757, A770, A771, HB772, A774, Tf775, A776, A780), Valea Seacă (digul protector CD2 care delimitează spre vest parcelele A1493, A22, A5), și Orbeni pe care este amplasat digul CD48 care delimitează spre vest parcelele F1560, A1559, Ps90, NNS79, Tf57 și CD47 în lungul căruia sunt situate parcelele cadastrale HB111, NPT112, Ps115 și Tf114.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Berești cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Berești, de pe râul Siret, extins pe teritoriile comunelor Pîncești (HA3389), Orbeni (HL49), Corbasca (HA449, HA1332), Valea Seacă (HA1), Sascut (HA783) și Tătărăști (HA1209). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anii 1983 (Corbasca), 1982 (Tătărăști), 1987 (Orbeni), 1987 (Valea Seacă), 1985 (Sascut) și 1981 (Pîncești).

VI.9. Arie de protecție specială avifaunistică Lacul Stâncă - Costești, 2.950 ha, localitățile Mitoc, Liveni, Manoleasa, Manoleasa-Prut, Sadoveni, Ripiceni, Stâncă, județul Botoșani

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește din punctul de vărsare al pârâului Ghireni în lac, lângă Șantierul arheologic Mitoc, urmărește limita sudică a parcelei cadastrale Ps69 la o distanță de 10 m în interiorul acesteia, până la punctul de cădere al perpendicularei imaginare dusă din colțul sud estic al parcelei Ps69, pe linia de frontieră de la mijlocul lățimii acumulării;

Limita estică: pornește din punctul estic al limitei nordice a ariei (situat pe linia de frontieră) și se continuă spre sud urmărind traiectoria liniei de frontieră între România și Republica Moldova, marcată cu geamanduri lestate pe vechiul șenal al râului Prut, până în dreptul postului hidrometric Stâncă - aval (comuna Ștefănești);

Limita sudică: pornește de la postul hidrometric Stâncă - aval situat la 50 m de lacul de liniștire, continuă spre vest traversând drumul de acces către coronamentul barajului, traversează mijlocul parcelelor cadastrale L117, A110, traversează parcela A109 la o distanță de 150 m de extremitatea estică a acesteia până în dreptul limitei cu parcelă cadastrală N113;

Limita vestică: pornește din punctul situat pe limita dintre parcelele cadastrale A109 și N113, la o distanță de 350 m de extremitatea estică a parcelei cadastrale N113, urmărește traiectoria limitei nordice a acestei parcele (la 10 m de linia bornată a nivelului normal de retenție), continuă în parcela A108 până la hotarul cu comuna Manoleasa. În continuare, urmează traseul ce traversează limitele estice ale următoarelor parcele cadastrale situate pe

teritoriul comunei Ripiceni: A316, A313, A299, A298, traversează drumul de exploatare De296, continuă pe limitele estice ale parcelelor cadastrale A294, A280, traversează De279, continuă pe limitele estice ale parcelelor cadastrale A272, A229, PD227, PD222, A221, PD220, traversează valea Cinghineaua, A154, PD150, P148, P141, traversează pârâul Badu, continuă pe limita estică a parcelelor cadastrale P140, A127, A128, NR137, F135, A38, A24, A22, A18 (parcelă care se învecinează cu limita intravilanului localității Ripiceni); se continuă apoi pe limita estică a parcelei cadastrale NR17 care se învecinează cu pichetul de grăniceri din localitatea Ripiceni. Limita se continuă pe teritoriul comunei Manoleasa, traversează limitele estice ale următoarelor parcele cadastrale: A942, NR946 (învecinată cu stația meteo), NR947 (situată în apropierea stației hidrologice Ripiceni), zonă în care limita ariei coincide cu limita vestică a rezervației floristice de Schiverekia podolica de la Ripiceni - Manoleasa, învecinată cu cariera de piatră (CCP 949). În continuare, limita traversează parcelele cadastrale A951, A953, Ps958, F100, A1004, F1008, Ps1009, Ps1011, NR1015, Ps1016, Ps1018, A1032, drumul de exploatare De1033 care pornește din localitatea Sadoveni până pe malul lacului, parcelele cadastrale A1045, A1043, F1042, Ps519, Ps521, NR517, NR515, Ps514, A512, Ps511, Ps507, NR504, - care se învecinează cu limita intravilanului localității Manoleasa - Prut, NR288, A253, NR245, A257, A242, A240 (învecinată cu limita intravilană a localității Liveni), A59, Ps48. În continuare, limita vestică se continuă pe teritoriul comunei Mitoc traversând partea estică a parcelelor cadastrale A98, NR84, Ps74, NR73 aflată în apropierea limitei estice a intravilanului localității Mitoc. Limita vestică a zonei are o lungime de 70 km, situându-se în zona inundabilă a acumulării, la o distanță de 10 m de nivelul luciului de apă aflat la NNR (nivel normal de retenție) atins la cota de 90,80; curba de nivel corespunzătoare acestei cote este materializată în teren prin borne situate la o distanță de 1 km.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lac Stânca - Costești cuprinde luciul de apă al lacului Stânca - Costești (suprafața aflată pe teritoriul românesc) extins pe teritoriile comunelor: Ștefănești (HA115), Ripiceni (HL139), Manoleasa (HL506) și Mitoc (HL1) și suprafața de uscat situată la cca. 10 metri în interiorul luncii inundabile a acumulării. Zona de uscat traversează parcelele cadastrale L117, A110, A109, N113, N114, A108 (comuna Ștefănești), parcelele cadastrale

A316, A313, A299, A298, A294, A280, A272, A229, PD227 (u.a. 40A), PD222 (u.a. 40B și 40C), A221, PD220 (u.a. 42), A154, PD150 (u.a. 41), P148, P141, P140, A127, A128, NR137, F135, A38, A24, A22, A18, NR17 (comuna Ripiceni), parcelele cadastrale A942, NR946, NR947, A951, A953, Ps958, F100, A1004, F1008, Ps1009, Ps1011, NR1015, Ps1016, Ps1018, A1032, A1045, A1043, F1042, Ps519, Ps521, NR517, NR515, Ps514, A512, Ps511, Ps507, NR504, NR288, A253, NR245, A257, A242, A240, A59, Ps48 (comuna Manoleasa) și parcelele cadastrale Ps69, A98, NR84, Ps74, NR73 (comuna Mitoc). Parcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anii 1988 (Ștefănești și Ripiceni) și 1986 (Manoleasa și Mitoc). Unitățile amenajistice sunt preluate din amenajamentul U.P. V Zăvoi Prut a O.S. Trușești.

VI.10. Aria de protecție specială avifaunistică "Complexul Piscicol Dumbrăvița", 414 ha, localitatea Dumbrăvița, județul Brașov

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la capătul digului de protecție aflat în estul localității Dumbrăvița și se continuă de-a lungul unei cărări care delimitează zona agricolă de malul lacului Dumbrăvița. Limita continuă până la ultimul stâlp electric de unde urcă în linie dreaptă până la drumul comunal dintre localitatea Dumbrăvița și Satul Nou. De aici, limita continuă de-a lungul acestui drum până la deversorul lacului de acumulare.

Aceasta urmează apoi, digul nordic al heleșteelor, paralel cu pârâul Hamaradia până la ultimul heleșteu (nr. 12) unde digul desparte aria protejată de terenurile agricole;

Limita estică: urmează digul estic al ultimului eleșteu al complexului (nr. 12);

Limita sudică: din colțul sud-vestic al lacului de acumulare Dumbrăvița, limita sudică este reprezentată de drumul de căruță paralel cu malul sudic al lacului. Acesta ajunge în colțul sud-estic al lacului, la transformatorul electric. De aici, limita urmează digurile sudice a patru heleștee mici (de reproducere) și traversează perpendicular un mic pârâu (pârâul Auriu sau Holboșel). De pe malul drept al acestui pârâu, limita este reprezentată de drumul de căruță, paralel cu malurile sudice ale heleșteelor de limită, până la colțul sud-vestic al primului eleșteu de mari dimensiuni (nr. 10). De aici, limita urmează baza

colinei, paralel cu digurile sudice ale ultimelor trei eleștee (nr. 10, 11, 12) până la ultimul eleșteu (nr. 12);

Limita vestică: urmează digul de protecție împotriva inundațiilor din comuna Dumbrăvița, traversează perpendicular pârâul Hamaradia și urmează un drum de căruță, trecând peste podețele a două canale, până în colțul sud-vestic al lacului de acumulare Dumbrăvița.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică "Complexul Piscicol Dumbrăvița" cuprinde luciul de apă al lacului Dumbrăvița și al Heleșteelor piscicole, vegetația palustră (stuf, papură, rogoz etc.), precum și terenuri agricole, diguri, fânețe etc.

VI.11. Aria de protecție specială avifaunistică Rotbav, 42 ha, localitatea Rotbav, județul Brașov

Descrierea limitelor

Aria de protecție specială avifaunistică Rotbav cuprinde două bălți (Balta 4 și Balta 3) precum și zona cuprinsă între ele.

Balta 4 are următoarele limite:

Limita nordică: este reprezentată de un dig de protecție care desparte balta de terenurile agricole din zonă. Căminul de vizitare aflat la N-E reprezintă punctul care face trecerea spre limita estică;

Limita estică: este reprezentată de digul bălții, paralel cu un canal colector și cu calea ferată Brașov-Sighișoara;

Limita sudică: este dată de digul dintre bălțile 4 și 3;

Limita vestică: este reprezentată de cărarea paralelă cu malul vestic al acestei bălți.

Balta 3 are următoarele limite:

Limita nordică: este reprezentată de digul care o desparte de Balta 4;

Limita estică: este marcată de digul bălții, paralel cu canalul colector și cu calea ferată Brașov - Sighișoara;

Limita sudică: este delimitată de-a lungul digului sudic al bălții;

Limita vestică: este reprezentată de digul bălții pe o porțiune reprezentând jumătate din lungimea malului vestic până la o salcie bătrână izolată. De aici, delimitarea este marcată printr-o cărare care desparte Balta 3 de terenurile agricole și care se intersectează cu digul dintre cele două bălți, în partea nordică.

Descrierea suprafeței

Aria de Protecție Specială Avifaunistică Rotbav cuprinde Balta 4 (4,1 ha), Balta 3 (37,5 ha), precum și vegetația palustră (stuf, papură, rogoz etc.).

VI.12. Aria de protecție specială avifaunistică zona umedă Ostrov - Moldova Veche (Moldova Nouă), 1.627 ha, localitatea Moldova Nouă, județul Caraș-Severin

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică zona umedă insula Ostrov - Moldova Veche cuprinde insula Ostrov - Moldova Veche situată pe fluviul Dunărea și luciul de apă limitrof insulei, până la o adâncime de 2 m.

VI.13. Aria de protecție specială avifaunistică zona umedă Insula Calinovăț, 24 ha, localitatea Pojejena, județul Caraș-Severin

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică zona umedă Insula Calinovăț cuprinde insula Calinovăț situată pe fluviul Dunăre și luciul de apă limitrof insulei până la o adâncime de 2 m.

VI.14. Aria de protecție specială avifaunistică Divici - Pojejena, 498 ha, localitățile Divici, Belobreșca, Șușca și Pojejena (comuna Pojejena), județul Caraș-Severin

Descrierea limitelor

Limita nordică pornește de la intersecția drumului național cu Valea Mare și separă bălțile de terenurile agricole ale cetățenilor din localitățile Divici, Belobreșca și Șușca (până la podul de la ieșirea din această localitate). De aici, limita urmează drumul național până la intrarea în localitatea Pojejena;

Limita estică: pornește de la intrarea în localitatea Pojejena și continuă pe malul Dunării până în dreptul Punctului Poliției de Frontieră Pojejena, după care urcă pe fluviul Dunărea până la km 1058;

Limita sudică pornește pe Dunăre de la km 1058 și continuă până în dreptul Văii Mari situată în amonte de localitatea Divici;

Limita vestică continuă pe Dunăre până la Sectorul Poliției de Frontieră Divici situat la 3 km amonte de localitatea Divici după care continuă pe drumul național spre Divici până la intersecția drumului cu Valea Mare.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Divici - Pojejena, cuprinde luciul de apă limitrof malului până la o adâncime de 1,5 m, bălțile (în număr de 5) și zona cu tufișuri și formațiuni ierboase la care nivelul apei este foarte aproape de suprafața solului.

VI.15. Aria de protecție specială avifaunistică lezerul Călărași, 2.877 ha, localitățile Cuza Vodă și Călărași, județul Călărași

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește din punctul Stația T40 și urmează canalul exterior de alimentare al lacului lezer Călărași, până în punctul Stația T36;

Limita estică: de la punctul Stația T36, limita pornește spre sud urmând limita bazinelor piscicole până la împrejmuirea combinatului SIDERCA, după care se continuă pe împrejmuirea combinatului SIDERCA până la cheiul bazinului portuar. Din acest punct, limita se continuă pe cheiul portuar până la pereul canalului SIDERCA, după care urmează pereul canalului Siderca până la intersecția cu drumul național București-Chiciu-Constanța și în continuare acostamentul acestui drum până la borna C.S.A. 344, de unde începe canalul de desecare al limitei sudice al ariei protejate;

Limita sudică: din punctul de intersecție al bornei C.S.A. 344, cu canalul de desecare din zona sudică, limita urmează canalul de desecare al zonei agricole până la intersecția acestuia cu canalul de desecare pe direcția nord-sud;

Limita vestică: pornește de la intersecția canalului de desecare al zonei agricole din sud cu canalul de desecare pe direcția nord-sud, se continuă spre nord

urmând linia canalului de desecare până la intersecția cu digul de contur al lacului Iezer - Călărași, de unde urmează digul de contur al lacului până la intersecția cu canalul de alimentare care limitează la nord aria protejată.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Iezerul Călărași cuprinde luciul de apă (bazine piscicole, canale navigabile și desecare), vegetația palustră pe o bandă de 50 m lățime ce înconjoară lacul și bazinele piscicole (stuf, papură, rogoz, etc.) precum și o zonă pajiști umede, culturi agricole și pădure, care fac parte din planurile cadastrale pentru culturi agricole, reprezentate de parcelele cadastrale 89-A409; 90-A414; 91-A416; 92-A419; 93; 98-A447; 99-A450; 108-A485; 109-A492; 110-A498; 111; 112-A509; 113-A511; 115-A515; 116-A522; 117-A524; 118-A530; 119-A535; 120-A538 (municipiul Călărași), 130-A731; 131-A737; 132-A752, A743; 148-A796, A799; 149-A802; 150-A804; 151-A808; 152-iaz 811; 154-A820/1; 155-A822; 157/2-A829/3; 159-A834; 163/1-A856/1; 163/2-A856/3; 169-A890 (comuna Cuza Vodă), pajiști umede: 89-Ps410; 90-Ps413. Parcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale localității municipiului Călărași și comuna Cuza Vodă, întocmite în anul 1983.

I.16. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Fundata, 510 ha, localitatea Gheorghe Doja, județul Ialomița

Descrierea limitelor

Limita nordică: recunoscută ca "punctul izvoare", urmărește conturul văii Fundata în intravilanul și extravilanul comunei Gheorghe Doja;

Limita sudică: pe o porțiune de circa 500 m este reprezentată de calea ferată București-Constanța, limita sud-vestică urmărind conturul văii Fundata în extravilanul comunei Andrășești;

Limita vestică: urmărește conturul văii Fundata în extravilanul comunei Reviga, sat Crunți;

Limita estică: urmărește conturul văii Fundata până pe Valea lui Siman, afluent al lacului, vale ce străbate centrul comunei Gheorghe Doja, după care continuă pe conturul văii, în zona sud-estică pe o porțiune de circa 2 km învecinându-se cu drumul comunal DC31.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Fundata este reprezentată de suprafața luciului de apă (lacul propriu-zis) și o bandă de 10 m de jur împrejurul lacului, zonă care include pe malul vestic, nord-vestic și nord-estic o zonă de stufăriș.

VI.17. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Amara, 162 ha, localitatea Amara, județul Ialomița

Descrierea limitelor

Limita nordică: urmărește conturul nordic al lacului, zona de nord-vest fiind reprezentată de intravilanul comunei Amara, stațiunea Amara cu complexele de tratament balnear, se continuă cu limita golfului nordic străbătut de o cale de acces în stațiunea Amara Nouă, aflată în nord-estul lacului;

Limita estică și sud-estică: este reprezentată de digul de apărare a lacului pe circa 500 m.

Limita sudică: urmărește conturul lacului până la drumul național DN2C, aflat în partea sud-vestică a lacului;

Limita vestică: este reprezentată de drumul național DN2C.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică cuprinde suprafața luciului de apă (lacul propriu-zis) și zona de stufăriș și vegetație palustră de jur împrejurul lacului.

VI.18. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Strachina, 1.050 ha, localitatea Țândărei, județul Ialomița

Descrierea limitelor

Limita nordică: urmărește conturul nordic al Văii Lata Sărată - Strachina, în zona de nord-est fiind intravilanul localităților Valea Ciorii și Murgeanca;

Limita estică: urmărește conturul Văii Strachina în extravilanul localității Țândărei;

Limita sudică: zona pepinierelor, este învecinată cu terasamentul căii ferate Slobozia-Țândărei și DN2A;

Limita vestică: urmărește conturul Văii Lata Sărată - Strachina de la calea ferată Slobozia-Țândărei în extravilanul localității Ograda, până în nord-vest.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică este reprezentată de suprafața luciului de apă (lacul propriu-zis) și zona de stufăriș și vegetație palustră de jur împrejurul lacului.

VI.19. Aria de protecție specială avifaunistică Lacurile Bentu Mic - Bentu Mic Cotoi - Bentu Mare, 127 ha, localitatea Bordușani, județul Ialomița

Descrierea limitelor

Zona aflată în fondul forestier aparținând Ocolului Silvic Fetești este limitată la nord, nord-vest și sud de brațul Borcea, iar la vest de digul de apărare vestic al Bălții Borcea.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică este reprezentată de suprafața luciului de apă (lacurile propriu-zise), zona de stufăriș de jur împrejurul lacurilor.

VI.20. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Pângărați, 153 ha, localitatea Pângărați, județul Neamț

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la gura canalului de fugă al Uzinei Hidro-Electrice (UHE) "STEJARUL" spre est reprezentată prin mal neamenajat până la digul de contur; în continuare, se continuă cu digul de contur, lung de 900 m, care se leagă la barajul frontal ce închide lacul la est.

Limita estică: este reprezentată pe o lungime de 48,5 m de corpul barajului frontal;

Limita sudică: pornește de la barajul frontal, pe direcția vest, și este formată, în jumătatea estică, de mal neamenajat provenit din versantul nordic al dealului Vârful cel Mare; în continuare, jumătatea vestică a limitei este formată din taluzul (fruntea de terasă) situat în dreptul localității Oanțu;

Limita vestică: este reprezentată de podul peste râul Bistrița, care asigură legătura între satul Oanțu și DN15; în continuare, limita urmărește malul neamenajat, până în dreptul secțiunii de vărsare în lac a canalului de fugă de la UHE "STEJARUL".

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Pângărați cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Pângărați, considerat la nivelul maxim de retenție, situat între localitățile Poiana - Oanțu (amonte) și Pângărați - centru (aval).

VI.21. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Vaduri, 119 ha, localitățile Preluca și Pângărăcior (comuna Pângărați) și Vădurele (comuna Alexandru cel Bun), județul Neamț

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de mal neamenajat, începe de la gura pârâului Pângărăcior și se continuă către nord-est, până la gura de vărsare în lac a pârâului Bisericani; în continuare, limita se continuă pe direcția general sud-est până la barajul frontal care separă lacul Vaduri de albia veche a râului Bistrița și canalul de aducțiune către UHE Vaduri;

Limita estică: este dată pe o lungime de 35 m de corpul barajului frontal;

Limita sudică: de la barajul frontal se continuă către vest pe o lungime de 470 m cu digul de contur (etanșare beton); urmează sectorul de mal neamenajat care prezintă inițial un intrând accentuat, sub forma unei peninsule, ce înaintează către partea centrală a lacului după care limita continuă spre vest până la podul de pe DN15, construit peste albia Bistriței;

Limita vestică: pornește de la podul peste râul Bistrița (DN15) pe linia de țărm (mal neamenajat) până la secțiunea de vărsare în lac a pârâului Pângărăcior.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Vaduri cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Vaduri, considerat la nivelul maxim de retenție, situat între localitățile Preluca (amonte) și Vaduri (aval).

VI.22. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Strejești, 2.378 ha, localitățile Drăgășani, Ștefănești (județul Vâlcea), Grădinari, Verguleasa, Curtișoara (județul Olt)

Descrierea limitelor

Limita nordică: este dată DC21A (A) (barajul Drăgășani);

Limita estică: pornește de la DC21A (A) (barajul Drăgășani), urmărește bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție pe o distanță de 4 Km învecinată comunei Verguleasa cu limitele vestice ale următoarelor parcele cadastrale Pd156, P156, A163, Pd164, A166 și se continuă cu limita naturală a lacului aflată, pe raza comunei Curtișoara cu limitele vestice ale următoarelor parcele cadastrale Pd3, Pd2, P9, intravilan Schitu Deleni, și în continuare cu limitele vestice ale următoarelor parcele cadastrale N13, P20, P21, P22, V26, Pd23, N86 până la punctul de întâlnire cu DC21A (B);

Limita sudică: este reprezentată de DC21A (B) (barajul Strejești);

Limita vestică: pornește de la DC21A (B) (barajul Strejești) și se continuă spre nord pe limitele estice ale parcelor cadastrale A37, A38, A41 (comuna Grădinari) și A50, A48, A33, Pd27, A25, Pd11 și N1 (comuna Ștefănești), după care urmărește bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție pe o distanță de 16,5 Km, până la DC21A (A) (barajul Drăgășani).

Parcelle cadastrale sunt preluate din hărțile cadastrale ale comunelor Ștefănești și Grădinari, ediția 1970, scara 1:25.000.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică lacul Strejești cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Strejești, de pe râul Olt.

VI.23. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Slatina, 645 ha, localitățile Găneasa, Slătioara, Slatina, județul Olt

Descrierea limitelor

Limita nordică: este dată de DJ677B (barajul Arcești);

Limita estică: pornește de la DJ677B (barajul Arcești), urmărește bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție pe o distanță de 5,5 Km învecinată municipiului Slatina și cu limitele vestice ale următoarelor parcele cadastrale Pd45, A48, Pd49, N49, HB49, N51 punctul de întâlnire cu DC90A (A), după care urmărește bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție pe o distanță de 1,2 Km în vecinătatea DC90A (A) până la barajul Slatina.

Limita sudică este reprezentată de DC90A (A) barajul Slatina;

Limita vestică: pornește de la DC90A (A) barajul Slatina și se continuă spre nord urmărind limitele estice ale parcelor cadastrale A45, A47, Pd46, Pd37, A32, A33, Pd8, A8, Hb9, Pd5, A2, (comuna Slătioara) și Pd56 (comuna Găneasa) după care urmărește bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție pe o distanță de 6,7 Km până la DJ677B (barajul Arcești).

Parcelle cadastrale sunt preluate din hărțile cadastrale, ediția 1970, scara 1:25.000.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică lacul Slatina cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Slatina, de pe râul Olt.

VI.24. Aria de protecție specială avifaunistică Lacul Izbiceni, 1.095 ha, localitățile Cilieni, Tia Mare, Izbiceni, județul Olt

Descrierea limitelor

Limita nordică: este reprezentată de barajul Rusănești;

Limita estică: pornește de la barajul Rusănești, urmărește bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție pe o distanță de 13,5 Km învecinată cu limitele vestice ale următoarelor parcele cadastrale Pd5, P2, N5 (comuna Cilieni), se continuă cu limitele vestice ale parcelor cadastrale N78, P91, P104, P103, P102 (comuna Tia Mare) și apoi cu parcele cadastrale N76, N72, N61, P53, N55, P56 (comunei Izbiceni) până la punctul de întâlnire cu DJ543 (baraj Izbiceni);

Limita sudică: este dată de DJ543 (baraj Izbiceni);

Limita vestică: pornește de la DJ543 (baraj Izbiceni) și se continuă spre nord urmărind limitele estice ale parcelor cadastrale N51, N47 (comuna Izbiceni), N71, N72, N73, N88, N79, N87, N82, N85 (comuna Tia Mare) și limita estică a intravilanului localității Cilieni și urmărește în continuare bordura de beton a pereului betonat al digului de proiecție pe o distanță de 13,5 Km, până la barajul Rusănești.

Parcelle cadastrale sunt preluate din hărțile cadastrale ediția 1970 scara 1:25.000.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică lacul Izbiceni cuprinde luciul de apă al lacului de acumulare Izbiceni, de pe râul Olt.

VI.25. Aria de protecție specială avifaunistică Iris - Malu Roșu, 1.380 ha, localitățile Mărunței, Fălcoiu, Malu Roșu, județul Olt

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe în zona de vărsare a canalului de fugă de pe malul drept al lacului de acumulare Ipotești, limita sudică a parcelelor cadastrale Pd65 și Pd67 ce aparțin comunei Osica de Sus și se continuă spre est cu ecluza, stăvilarele și turbinele acestora până la limita sudică-vestică a parcelei agricole A137, de pe teritoriul comunei Coteana (limita fiind dată de barajul Ipotești);

Limita estică: pornește de la limita sud-vestică a parcelei agricole A137 și urmează drumul care separă lacul de acumulare, se continuă cu limita estică a parcelelor cadastrale P59, Pd59, Pd58, Pd57, Pd56, Pd55 și se continuă pe bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție a lacului de acumulare până la intersecția cu drumul comunal ce traversează barajul Drăgănești;

Limita sudică: este reprezentată de limita nordică a drumului comunal ce traversează barajul Drăgănești de la intersecția cu cele două borduri betonate ale digului lacului de acumulare;

Limita vestică: începe de la intersecția drumului comunal ce traversează barajul Ipotești cu bordura de beton a pereului betonat al digului de protecție a lacului de acumulare Drăgănești - Olt pe o distanță de 6 Km după care traversează gura de vărsare a râului Olteț în Olt și se continuă cu canalul de fugă mal drept pe o distanță de 7 Km până la intersecția cu drumul comunal ce traversează barajul Drăgănești - Olt din vecinătatea parcelei cadastrale A47 Fărcașele.

Descrierea suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Iris - Malu Roșu cuprinde luciul de apă al Lacului de acumulare Drăgănești - Olt, între barajul lacului Ipotești și barajul lacului Drăgănești Olt, suprafața de 1095 ha, parcelele cadastrale și silvice P59, Pd59, Pd58, Pd57, Pd56, Pd60, Pd55. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale întocmite în anul 1970, sc. 1:25.000. Parcelele și subparcelele silvice fac parte din Trupul de Pădure Malu Roșu UP I UA55-

UA60, sunt preluate din harta silvică, întocmită în anul 1999 al Ocolului Silvic Drăgănești Olt ce face parte integrantă din amenajamentul silvic, ediția 1999.

VI.26. Aria de protecție specială avifaunistică Heleșteele de la Moftinu Mic, 125 ha, localitatea Moftin, județul Satu Mare

Descrierea limitelor

Limita nordică: urmărește canalul deversor (577/1Hc), la limita dintre arealul protejat și parcelele A632/1, A628/1, A627/1, Cc626 și A576/1;

Limita estică: urmărește canalul deversor (577/1Hc) la limita dintre arealul protejat și parcelele P574/1, A570/3 și P567/3;

Limita sudică: este reprezentată de calea ferată Satu Mare - Carei de la intersecția cu DN19 Satu Mare - Carei până la parcela cadastrală Cc691;

Limita vestică: urmărește conturul canalului (577/1Hc) la limita dintre arealul protejat și parcelele Ng639/1, A641/1 și A637/1.

Descrierea, suprafeței

Aria de protecție specială avifaunistică Heleșteele de la Moftinu Mic este reprezentată de suprafața bazinului acvatic inclusiv vegetația palustră (stuf, rogoz etc.) și digul (601/1Cd) ce îl înconjoară, reprezentată de parcelele 606/1Hp, 601/1Cd, 605/1Cd, 604/1Hp, 577/1Hc, 603/1Cc, 582/1A, 578/1A, 579/1Hc, 581/1Hc, 602/1A, 580/1De, 576/1A, 583/1Nm, 584/1A, 600/1A. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planul cadastral întocmit în anul 1981-1982.

VI.27. Aria specială de protecție avifaunistică Balta Suhaia, 1.455 ha, localitatea Suhaia, județul Teleorman

Descrierea limitelor

Limita nordică pornește de la Dc190 care limitează zona mlăștinoasă adiacentă lacului propriu-zis de extravilanul comunei Vișoara, urmărește conturul nordic al luciului de apă pe o distanță de circa 5300 m care se învecinează cu extravilanul comunelor Vișoara și Suhaia, până la drumul de acces în zona bălții dinspre comuna Suhaia, unde se află casa fermei piscicole Suhaia.

Limita estică pornește din dreptul intersecției Cn650 cu De648, se continuă pe acest drum, după care urmărește conturul luciului de apă până la intersecția cu De624.

Limita sudică urmărește De624, după care se continuă pe De695 învecinat cu Gârla Ianului, până la vărsarea acesteia în Dunăre.

Limita vestică urmărește digul de apărare al Gârlei Ianului și zona de stufăriș adiacentă acesteia, se continuă pe conturul digului de apărare al luciului de apă și zona de stufăriș adiacentă acestuia până la limita Dc190.

Descrierea suprafeței

Aria specială de protecție avifaunistică Balta Suhaia este reprezentată de polderile piscicole, pepinierele piscicole, diguri de contur și canale de legătură, mlaștini cu vegetație natantă și stufăriș cuprinzând parcelele cadastrale P191, Hb359, Hb360, Hb375, Hb377, Hb387, Hb494, HP623. Parcelele cadastrale au fost preluate din planul cadastral al comunei Suhaia, întocmit în anul 1984, planul cadastral al comunei Lisa întocmit în anul 1988 și planul cadastral al comunei Viișoara întocmit în anul 1988.

SECȚIUNEA EDESCRIEREA LIMITELOR ȘI A SUPRAFEȚELOR REZERVAȚIILOR NATURALE EXISTENTE PENTRU CARE S-A INSTITUIT REGIMUL DE ARIE NATURALĂ PROTEJATĂ PE SUPRAFEȚE ADIACENTE ACESTORA

VII.1. Rezervația naturală Perchiu, 206 ha, municipiul Onești, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la pârâul Caraclău spre nord-est pe limitele nordice ale parcelelor cadastrale F571/1, Ps562 și pe limita dintre parcelele cadastrale Ps561/1 (în rezervație) și A561 (din afara rezervației). În continuare limita este dată de linia care desparte parcelele cadastrale Pd537, Tf540, Pd536 și F571 (în rezervație) de parcela cadastrală Ps543 (din afara rezervației), până la intersecția dintre această limită și parcela cadastrală De534. De aici, limita se îndreaptă spre est, în lungul drumului specificat, până la intersecția acestuia cu parcela cadastrală De535;

Limita estică: se direcționează de la intersecția celor două drumuri spre sud-est, în lungul De535, până la intersecția acestuia cu parcela cadastrală Pd508, de unde limita ia direcție sud-estică pe latura de est a parcelelor Pd508-Tf510, până la borna silvică 394. În direcție estică limita separă tufărișurile incluse în rezervație de următoarele parcele din afara rezervației: Ps414/1, Ps407, A362, Cc363, A364, Ps366/1, A366, A489, Tf496 și Tf487;

Limita sudică: delimitează terenurile din rezervație printr-o linie care începe de la colțul vestic al parcelei cadastrale Tf487, urmărește linia de cale ferată și limita de nord a parcelelor cadastrale F500, A501, A502, De534 și apoi limita de nord a parcelei cadastrale A582;

Limita vestică: este reprezentată de Valea Caraculului din dreptul colțului nord-vestic al parcelei cadastrale A582 și până în nord-vestul rezervației, la intersecția dintre latura de nord a parcelei F571/1 (rezervație) cu apa pârâului Caracul.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Perchiu cuprinde terenuri silvice reprezentate de parcelele 154-162 din UP I Bîrsănești - OS Livezi și alte categorii de terenuri reprezentate prin parcelele cadastrale Pd505, Pd507, Pd510, Pd531, Pd536, Pd537, Tf540, Pd564-568, Pd572, Pd575, Pd576-DPN, Ps367, Ps503, De504, De506, De530, Ps532, De533, De534, Ps542, Ps561/1, Ps562, De574, Ps579DPL (Consiliul Local Onești) și Ar509, Ar511, F512, F514, Ar514/1, Ar514/4, F529, Ar559, Ar569, Ar570, F571, F571/1, Ar573, Ar577/3, Ar577/4, F578/1, Ar578/2, Ar580, Ar581, Ar583 - proprietari persoane fizice. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1998, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

II.2. Rezervația naturală Izvorul Alb, 21 ha, localitatea Dărmănești, județul Bacău

Descrierea limitelor

Limita nordică este reprezentată de latura ce separă subparcelele silvice 55D de 55A.

Limita estică este reprezentată de latura ce separă subparcelele 55D de 55C, continuată spre sud cu linia ce separă subparcelele 60A (din rezervație) de 59B

(din afara rezervației). Această limită ajunge până la punctul estic al liniei ce separă subparcelele 60A (din rezervație) de 60B (din afara rezervației).

Limita sudică este reprezentată de linia ce separă subparcelele 60A (din rezervație) de 60B (în afara rezervației).

Limita vestică pornește din sud de la punctul vestic al limitei de separare dintre subparcelele 60A și 60B, de unde se continuă spre direcția nordică, unind bornele silvice 123, 126 și 101 și apoi se continuă prin linia ce separă subparcelele 55D (din rezervație) de parcela 82 (de la vest de rezervație).

Descrierea suprafeței

Rezervația Naturală Izvorul Alb cuprinde subparcelele silvice 55D și 60A, din UP II Izvorul Alb - O.S. Dărmănești. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1996, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.

VII.3. Rezervația naturală Valea Legiilor, 125 ha, localitatea Geaca, județul Cluj

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la cotul Lacului Geaca format la confluența Văii Legii cu Valea Fizeșului (pe malul stâng al Văii Legii) urmând limita stufărișului la 10 m de acesta. Urcă apoi de-a lungul drumului ce traversează Valea Legii spre drumul comunal ce leagă comuna Geaca de satul Legii de-a lungul căruia continuă pe aproximativ 250 m după care urcă ușor versantul sudic al Dealului Cireșului urmând apoi spre nord Valea temporară paralelă cu Valea Morilor, după care urmează cursul acesteia la o distanță de 250 m până la cota de 330 m de unde urmează direct spre sud pe curba de nivel de 325 m și apoi până la drumul comunal pe care îl urmează până la intersecția cu drumul de hotar ce duce spre Mociu (drumul rămâne în afara perimetrului de protecție);

Limita vestică: din dreptul intersecției cu drumul comunal limita urmează drumul de hotar ce duce spre comuna Mociu (drumul rămâne în afara perimetrului protejat) ajungând în dreptul fostei magazii CAP la 57 m, urmând curba de nivel, de-a lungul pârului de pădure și apoi de-a lungul stufărișului la o distanță de 15 m de acesta, până în dreptul gospodăriei situate la baza dealului Poderei, de unde urmărește limita luncii inundabile marcate de o terasă, până în dreptul intersecției cu Valea Mociu;

Limita sudică și sud-estică: din dreptul intersecției cu Valea Mociu, limita urmează terasa drumului de hotar ce duce spre Mociu până când acesta traversează Valea Legii. Limita continuă spre nord-est pe la baza dealului "Pe Șatră", cuprinzând întreaga luncă inundabilă, de-a lungul stufărișului, la 10 m de acesta până la cotul format de confluența Văii Legii cu Valea Fizeșului situată la baza dealului "La Șatră";

Limita estică: de la cotul format de confluența Văii Legii cu Valea Fizeșului limita traversează brațul lacului Geaca format de confluența Văii Legii cu Valea Fizeșului delimitând porțiunea de lac numită "Ochiul", pe linia ce desparte versantul Dealului Șatra de versantul Dealului Cireșului.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Valea Legii, cuprinde fânașul umed de la capătul sudic al văii Legii (zona de izvoare), Lacul Legii, Valea Legii, Valea Morii (afluent de stânga al Văii Legii) și porțiunea vestică a Lacului Geaca, care fac parte din parcelele cadastrale 61-69, 70/1, 70/2, 70/3, 74-76, 77/1, 77/2, 77/3, 78-80, 3505, 3505/2, 3505/3, 3506, 3506/1, 3507, 3507/1, 3508, 3508/1, 3509, 3509/1, 3510/2, 3510/3, 3510/4, 3510/5, 3511, 3511/1, 3511/2, 3512, 3514, 3515, 3562, 3573-3575, 3577, 3578, 3579/1, 3579/2, 3580, 3582, 3582/1, 3583-3588, 3588/1, 3588/2, 3589-3593, 3595, 3598/1, 3627, 3629-3632, 3636, 3638, 3639, 3642, 3642/1, 3643-3645, 3646/1, 3654, 4009/1, 4010, 4012 și 30% 3018/1, 30% 3019, 30% 3020, 30% 3021, 20% 3640, 10% 4009. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale comunei Geaca, județul Cluj, întocmite în anul 1986.

VII.4. Rezervația mixtă Cheile Turzii, 324 ha, localitățile Cheia Mihai Viteazu, Săndulești, Petreștii de Jos, județul Cluj

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește de la extremitatea superioară a lizierei pădurii situată la aproximativ 74 m de adăpătoare, parcurgând aproximativ 200 m de-a lungul lizierei pădurii (parcela 52A - Tr. Cheia II), până la intersecția cu poteca ce traversează platoul Dealului Sandului pe direcția NE-SV aproximativ în linie dreaptă pe o distanță de cca. 1,08 km, între liziera pădurii din partea NE și traseul de creastă (marcat cu punct roșu) care înconjoară crestele Cheilor Turzii. Urmează apoi poteca traseului de creastă pe direcția SE-NV până la

stâlpul de marcaj turistic, după care coboară poteca abruptă a traseului marcat cu punct roșu aproximativ perpendicular pe curbele de nivel, până la locul fostei mori. Parcurge apoi aproximativ 60 m de-a lungul Pârâului Hășdate contrar direcției de scurgere, urcând apoi pe malul drept al pârâului în lungul văii ce înconjoară colțul de stâncă până la liziera pădurii. Urmează apoi liziera pădurii (parcela 1 - Tr. Cheia I), până la extremitatea NV a rezervației;

Limita vestică: parcurge în continuare liziera pădurii (parcela 1 - Tr. Cheia I) care se confundă pe o porțiune de aproximativ 300 m cu un drum de hotar care coboară de pe versantul Dealului Bisericii. În dreptul altitudinii de 597,6 m limita urcă pe culmea care desparte valea Hășdate de versantul care coboară spre satul Petreștii de Mijloc pe o distanță de aproximativ 415 m până la cota de 657,5 m, urcând în continuare pe culme pe poteca perpendiculară pe versant până la 685 m, unde cotește spre SV pe limita ce desparte parcelele (Nst.) 2527 (la interior) de (Pș.) 2520 (la exterior) până unde se intersectează cu poteca ce urcă pe culmea Dealului Bisericii, urmând traseul acesteia până la intersecția cu drumul de culme (cod cadastral De2641). Din acest punct, limita rezervației urmează interfluviul, urcând până în punctul de maximă altitudine al Dealului Bisericii (796 m) și coborând apoi tot pe interfluviu până la stâlpul de marcaj turistic cu triunghi roșu;

Limita sudică: pornește de la stâlpul de marcaj turistic și urmează poteca (marcaj cu triunghi roșu) care se continuă prin pădure (parcela 116C - Tr. Turzii) până la intersecția cu capătul Văii Feredeului, apoi coboară pe Valea Feredeului traversând Pădurea Mischiului (parcela 116A - Tr. Turzii) până la lizieră. Urmează apoi liziera cotind spre N, apoi NE (parcelele 116A, 117F - Tr. Turzii) până la intersecția cu poteca ce străbate dealul aproximativ de-a lungul curbei de nivel de 500 m (cod cadastral De126). După ce parcurge aproximativ 30 m pe potecă pe direcția SV-NV, limita coboară pe culme până la cca. 35 m de Pârâul Hășdate, cotind apoi pe poteca având codul cadastral De375 până la malul Pârâului Hășdate;

Limita estică: urmează malul drept al Pârâului Hășdate până la poteca (cod cadastral De125) ce coboară din pădurea de pini de deasupra abruptului stâncos. Limita urmează în continuare liziera pădurii (parcelele 117E, 117D - Tr. Turzii) ce urmărește la rândul ei meandrele Pârâului Hășdate, până la intersecția cu altă potecă ce coboară din pădure (cod cadastral De80/1) după care urmează această potecă ocolind la aproximativ 5 m gardul de beton al

proprietății private având codul cadastral Cc73, până la malul Pârâului Hășdate. Urmează apoi malul drept al Pârâului Hășdate (relativ la direcția de scurgere) pe o distanță de aproximativ 345 m până la podul ce traversează pârâul, urmând drumul de servitute spre clădirea fostei mori până într-un punct situat la o distanță de aproximativ 30 m de pod, după care ocolește limita de proprietate a fostei mori, pe un traseu perpendicular pe drum, pe o distanță de aproximativ 20 de metri, după care se îndreaptă spre NE perpendicular pe această limită pe aproximativ 20 de metri, după care din nou urmează un traseu perpendicular spre NV, pe o distanță de aproximativ 20 de metri, după care se îndreaptă perpendicular spre NE spre abruptul versantului cu expoziție sudică a Dealului Sandului, urcând perpendicular pe curbele de nivel de-a lungul lizierei pădurii (parcela 52B - Tr. Cheia II) până la drumul (cod cadastral De57) paralel cu curbele de nivel (alt. 460 m), ce străbate pășunea și apoi pădurea prin spatele cabanei Salvamont, până la aproximativ 40 m N de aceasta. Limita coboară apoi pe direcția SE-NV cca. 30 m prin pădure până în albia Văii Vapa, urcând înapoi pe versantul opus tot prin pădure pe poteca ce traversează valea până la lizieră, după care urcă perpendicular pe curbele de nivel, de-a lungul lizierei ocolind și excluzând parcelele de teren pe care au fost construite case (care nu apar figurate pe harta cadastrală din 1980 utilizată în delimitare). Limita urcă pe lizieră spre culmea dealului (510 m altitudine), până în dreptul refugiului, pe care îl ocolește, continuând de-a lungul lizierei pădurii (parcela 52C - Tr. Cheia II), până la intersecția cu poteca cu codul cadastral De46. După care urmează poteca pe o distanță de aproximativ 130 m, și se continuă de-a lungul lizierei pădurii (parcela 52C - Tr. Cheia II) până la extremitatea N a acesteia.

Descrierea suprafeței

Rezervația mixtă Cheile Turzii cuprinde defileul săpat de Pârâul Hășdate între Dealul Sandului (alt. max. 758,87 m) la nord-est și Dealul Bisericii (alt. max. 796 m) la sud-vest, precum și o parte din versanții înconjurători, cu precădere suprafețele împădurite, care fac parte din parcelele forestiere 1 (Tr. Cheia I), 52A, 52B, 52C, 52D, 52E, 52F (Tr. Cheia II) din UP VII Micești, 117A, 117B, 117C, 117D, 117E, 117F, 117G, % 116A, 116C (Tr. Turzii) din UP II Iara a Ocolului Silvic Turda; și parcelele cadastrale: 54, 70 (25%), 71 (98%), 1541, 1554, 1557, 1558, 1967, 1968, 1970-1981, 1983-1987, 1989, 1991, 1993, 1995 1997, 2002-2006, 2008-2011, 2013, 2014, 2017, 2097, 2098, 2500, 2510, 2520, 2524-2529, 2531,

2532, 2534-2551, 2555-2572, % 2573, % 2576, (Petreștii de Jos), 419, % 420, 433-436 (Săndulești) și 0-3, 9-11, 14, 19, 20, 22, 24-34, 40, 41, 43, 45, 50-52, 54-56, 69, 79, 80, 82-93, 98, 100-110, 112-117, 119-123, 126, 128, 2559-2561 (Mihai Viteazu). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale comunelor Mihai Viteazu, Săndulești și Petreștii de Jos, județul Cluj întocmite în anii 1977, 1983, respectiv 1981.

VII.5. Rezervația naturală Suatu, 11,3 ha, localitatea Suatu, județul Cluj

Descrierea limitelor

Rezervația naturală Suatu cuprinde două zone: Fânațele Suatu I și Fânațele Suatu II.

Fânațele Suatu I

Limita vestică: pornește de la terasa din dreptul drumului ce mărginește terasamentele fostelor vii (cota 410 m) spre ruptura torențială, urmând liziera arbuștilor instalați, coborând de-a lungul acesteia pe poteca de acces în rezervație, până la livadă a cărei limită o urmează, urcând apoi spre drumul de coastă până în dreptul primului tub de drenaj de unde se schimbă direcția spre sud, de-a lungul marginii vestice a drumului care astfel rămâne cuprins în interiorul ariei protejate până la punctul în care acesta se intersectează cu ruptura torențială situată pe versantul cu expoziție sud-vestică a dealului;

Limita sudică: din punctul de intersecție al drumului cu valea torențială, limita rezervației urcă pe liziera arbuștilor instalați pe ruptura torențială, până spre culmea dealului (cota 434 m), perpendicular pe versant, la limita terasamentelor, până ce intersectează drumul de hotar de culme;

Limita estică: pornește de-a lungul drumului de hotar din culmea dealului pe o distanță de aproximativ 135 m, spre nord-est urmând liziera arbuștilor instalați pe culmea dealului ce rămân cuprinși în rezervație până la cota de 422 m, după care, limita se îndreaptă spre nord în linie dreaptă de-a lungul terasamentului de culme urcând până la cota de 450 m;

Limita nordică: pornește de la cota de 450 m, spre vest de-a lungul terasamentului de culme, pe o distanță de aproximativ 35 m după care, coboară perpendicular pe curbele de nivel până la terasa din dreptul drumului ce mărginește terasamentele fostelor vii (cota 410 m).

Fânațele Suatu II

Limita nordică: de la colțul pădurii situate pe vârful versantului, limita coboară pe direcția est-vest, perpendicular pe pantă (pe interfluviu), spre drumul comunal de la baza versantului până la aproximativ 30 m de stâlpul electric de la marginea drumului comunal;

Limita vestică: de la punctul situat la 30 m SE de stâlpul electric, limita pornește în unghi drept până la poteca din spatele proprietăților, ocolind baza glimeilor și urcând apoi spre est până la limita platoului (locul numit Țigle) de unde urmează traseul spre sud-est pe limita superioară a viei până la drumul ce mărginește via, pe care urcă 35 m. Limitei traversează apoi platoul pe direcția N-S urmând limita superioară a viei după care coboară oblic versantul până într-un punct situat la 45 m de drumul care mărginește limita superioară a proprietăților sătești;

Limita sudică: în continuare limita se îndreaptă spre est până la baza abruptului (7 m de la baza abruptului) urmărind apoi configurația acestuia la distanța constantă de 7 m până la marginea alunecării de teren pe care o urmează spre est până la liziera Pădurii Surducului, în punctul situat la altitudinea de 445,7 m, pe culmea dealului.

Limita estică: din punctul cu altitudinea 445,7 m situat pe liziera Pădurii Surducului limita urmează liziera pădurii spre nord, aproximativ pe culmea dealului, până la colțul pădurii.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Suatu este reprezentată de două zone (Fânațele Suatu I - 4,50 ha și Fânațele Suatu II - 6,80 ha) care cuprind parcelele cadastrale 188, 271-274, 274/1, 275-278, 278/1, 282, 283, 319, 321, 345, 346, 346/1, 348-351, 351/1, 352-362, % 285, % 284/1, % 284 (Fânațele Suatu I) și 1016, 1017, 1017/1, 1025, 1026, 1027, % 5/1, % 6/1, % 8/1 (Fânațele Suatu II). Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale comunei Suatu, județul Cluj, întocmite în anul 1977.

VII.6. Rezervația Fânațele Clujului - "La Copârșai", 97 ha, localitatea Cluj-Napoca, județul Cluj

Descrierea limitelor

Rezervația Fânașele Clujului - "La Copârșai" cuprinde două zone: La Copârșai și Rezervația de fluturi (*Maculinea nausithous*)

I - "La Copârșai":

Limita nordică: pornește din punctul situat la aproximativ 100 m de cotul drumului de culme care traversează Dealul Bogomaia reprezentat de locul unde se intersectează marginea abruptului cu gardul livezii proprietate privată din partea superioară a versantului. În continuare, limita coboară perpendicular pe pantă, pe lângă gard, pe o distanță de aproximativ 90 m până în punctul unde gardul cotește spre est, urmează gardul care delimitează cele două livezi și terenul agricol pe toată lungimea lui (aproximativ 400 m), până la intersecția cu marginea abruptului, la o distanță de aproximativ 50 m de drumul de culme. Urmează apoi un traseu în linie dreaptă de la V la E, de-a lungul marginii abruptului, pe o delimitare naturală reprezentată de o ridicătură de teren, pe o distanță de 350 m până la un punct situat la altitudinea de 587,1 m, la 100 m de drumul de culme, reprezentând colțul rupturii, alunecarea de teren fiind atât pe direcția N-S, cât și pe direcția E-V;

Limita estică: pornește de la punctul de inflexiune cu altitudinea de 587,1 m marcat în teren printr-o ridicătură de pământ, și coboară panta în linie dreaptă de la N spre S perpendicular pe curbele de nivel, la 5-25 m de marginea abruptului, pe o delimitare în teren reprezentată de o ridicătură de pământ bornată cu borne de lemn. Limita coboară panta până la adăpătoarea situată în colțul sud-estic al rezervației, și o înconjoară pe latura nordică;

Limita sudică: este reprezentată pe toată lungimea de marginea nordică a drumului de hotar care străbate pășunea la sud de aliniamentul de glimee înalte care sunt incluse în rezervație. Acesta leagă între ele adăpătoarea situată în partea estică de grupul de case situate aproape de extremitatea vestică. Acest drum are un traseu relativ sinuos, păstrând însă direcția E-V. Limita sudică este considerată până la punctul situat la sud-vest de glimeea cea mai vestică cu altitudinea de 521,9 m, la aproximativ 60 m de aceasta;

Limita vestică: pornește din punctul situat la 60 m sud-vest de glimeea cea mai vestică, și se îndreaptă spre N perpendicular pe curbele de nivel, urcând ușor pe panta versantului pe la limita estică a livezii proprietate privată din partea vestică a rezervației, pe o distanță de aproximativ 200 m până în punctul unde începe alunecarea de teren, după care se continuă pe marginea alunecării spre

NE, pe o distanță de aproximativ 650 m perpendicular pe curbele de nivel, până la punctul situat la 100 m sud de drumul de culme reprezentat de capătul gardului proprietății private din partea superioară a dealului.

II - Rezervația de fluturi (*Maculinea nausithous*)

Limita nordică: pornește din punctul situat la altitudinea de 561 m, la o distanță de aproximativ 265 m de drumul perpendicular pe drumul de culme al Dealului Bogomaia, și la 370 m de acesta (perpendicular pe curbele de nivel). Limita urmează drumul de hotar ce se desfășoară aproximativ în lungul curbei de nivel pe o distanță de 265 m, până la intersecția acestuia cu drumul de hotar ce urcă spre culmea dealului Bogomaia;

Limita estică: urmează drumul de hotar ce urcă spre culmea dealului Bogomaia, până la valul de pământ (terasa) pe o distanță de 125 m, oprindu-se la o distanță de 125 m de drumul de culme;

Limita sudică: pornește din punctul situat pe drumul perpendicular pe drumul de culme la 125 m de acesta și urmează marginea terasei aproximativ paralel cu drumul de culme la o distanță ce variază între 80-120 m, până în punctul situat la 592,5 m altitudine, la 286 m nord-est de vârful Dealului Bogomaia;

Limita vestică: din punctul situat la 286 m nord-est de vârful dealului, coboară perpendicular pe curbele de nivel până la intersecția cu drumul de hotar în punctul situat la 561 m altitudine.

Descrierea suprafeței

Rezervația Fânațele Clujului - "La Copârșai" este formată din două suprafețe distincte: La Copârșai cuprinde întregul versant abrupt, de alunecare, cu expoziție sudică a dealului Bogomaia, împădurit parțial (UP II Cluj, parcela 80), suprafețele de pășune intercalate între glimee, glimeele și zonele umede dintre acestea, precum și suprafața de fânaț umed de pe versantul opus, fiind situată pe parcelele cadastrale 12, 24, 130-132, 189, 189.1, 189.2, 190-204, 206-208, 208/1, 1096, 1098, 1099 și rezervația de fluturi Apahida, situată pe parcela cadastrală 20% 4/1. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale orașului Cluj-Napoca, județul Cluj, întocmite în anul 1980 (Fânațele Clujului - La Copârșai), și din planurile cadastrale ale comunei Apahida, județul Cluj, întocmite în anul 1974 (rezervația de fluturi).

VII.7. Rezervația Fânațele Clujului "La Craiu", 2,2 ha, localitatea Cluj-Napoca, județul Cluj

Descrierea limitelor

Limita nordică: pornește din punctul situat la aproximativ 531 m altitudine la intersecția dintre drumul de culme de pe Dealul Bogomaia și drumul de hotar ce coboară versantul nordic și urmează drumul de culme pe o distanță de aproximativ 50 m pe direcția E-V;

Limita vestică: pornește din punctul situat pe drumul de culme și coboară versantul nordic îndreptându-se către nord pe o direcție perpendiculară pe curbele de nivel, pe o distanță de aproximativ 140 m;

Limita sudică: pornește din punctul situat la 140 m la nord de drumul de culme și parcurge aproximativ 165 m până la intersecția cu drumul de hotar care urcă spre culmea Dealului Bogomaia;

Limita estică: urmează acest drum de hotar pe direcția NE-SV pe o distanță de aproximativ 270 m până la intersecția cu drumul de culme de pe Dealul Bogomaia.

Descrierea suprafeței

Rezervația Fânațele Clujului "La Craiu" cuprinde o zonă de fânaț, cuprinzând parcelele 17099, % 17100, % 17101, % 17098. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din planurile cadastrale ale orașului Cluj-Napoca întocmite în anul 1980.

VII.8. Rezervația Naturală Lacul Știucilor, 140 ha, comuna Fizeșu-Gherlii, localitatea Săcălaia, județul Cluj

Descrierea limitelor

Limita Nordică pornește pe linia drumului de hotar situat perpendicular pe drumul județean 109d în punctul de intersecție și urmează drumul de hotar spre vest până în punctul de deversare a lacului (Canalul Morii), locul de formare a văii Bonțului, de unde continuă pe linia drumului spre sud-vest.

Limita Nord-Vestică se desfășoară pe direcția drumului ce înconjoară stufărișul și continuă spre sud-est, la baza Dealului Tătarilor, iar mai departe urmează

drumul ce delimitează stufărișul la baza dealului cotind spre est și desfășurându-se paralel cu Valea Sânășele.

Limita Vestică și Sud-Vestică este reprezentată de limita de dezvoltare a stufului pe Valea Sânășele, de unde urmează drumul de hotar spre Sud-Est, la baza Dealului Mare, cotind spre Sud și continuând pe direcția drumului paralel cu Valea Pârtoșului, în partea de vest a ei (la baza Dealului Mare) până la limita dezvoltării stufului pe această vale.

Limita Sudică și Sud-Estică corespunde limitei stufărișului de pe Valea Pârtoșului de unde se desfășoară pe direcția drumului de hotar paralel cu această vale pe partea de est a ei, până la intersecția drumului de hotar cu drumul județean 109d.

Limita Estică este reprezentată de porțiunea de aproximativ 2 km a drumului județean 109d și se desfășoară spre nord; începe la intersecția cu drumul de hotar ce delimitează Valea Pârtoșului pe porțiunea ei estică și continuă până la intersecția cu drumul ce constituie limita nordică a rezervației, delimitând astfel o suprafață de aproximativ 120 de hectare.

Descrierea suprafeței

Rezervația Naturală Lacul Știucii cuprinde zone umede, suprafețe de stufăriș și luciu de apă după cum urmează: luciul de apă al Lacului Știucilor (Lacul Săcălaia), nr. Topo 6124; stufăriș, nr. Topo 6117, 8044 și 8052. Datele sunt conform extrasului de carte funciară 3236, Carte Funciară nr. 2997 eliberat la data de 24 iunie 2002.

VII.9. Rezervația naturală Mestecănișul Reci Bălțile de la Ozun-Sîntionlunca, 2.020 ha, localitățile Reci și Ozun, județul Covasna

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la limita sud-vestică a intravilanului localității Reci - zona Comolău - delimitate de brațele moarte și digurile râului Negru până la sediul fostului Agromec, urmează podul din Reci de pe râul Negru și de la capătul podului limita urmează spre sud-vest digul de protecție pe o lungime de 325 m, apoi urmează spre sud pe 175 m unde intersectează un drum de pământ pe care-l urmează spre est pe 125 m după care ocolește zona construită pe 200 m, și iese în drumul de pământ de pe pășune până la borna

silvică 130 de unde urmează spre est liziera pădurii pe o distanță de 550 m. De aici limita se îndreaptă spre nord până la șoseaua DJ121 pe care o urmează până la poarta fostei fabrici de in;

Limita estică: pornește de la drumul județean 121 din dreptul fabricii de in spre sud pe 300 m pe drumul de pământ până la borna silvică 501, urmează limita pădurii spre est, trece pe la borna silvică 128 și 118, de unde se îndreaptă spre sud-est pe 400 m și intersectează drumul de pământ de pe culmea dealului, și se îndreaptă spre sud-vest pe 500 m până la borna silvică 121, merge în continuare pe 375 m pe lizieră până la borna silvică 122, se îndreaptă spre sud pe 125 m până la liziera trupului de pădure izolat la borna silvică 195, urmează liziera spre est până la borna 194, se îndreaptă spre sud pe 300 m până la borna 193, de aici urmează liziera pe 625 m până la intersecția cu drumul de pământ pe care-l urmează pe 325 m;

Limita sudică: pornește la intersecția drumului de pământ cu drumul împietrit DJ112B ce merge de la Aninoasa spre Lisnău pe 5.750 m până la jgheburile de adăpare de pe partea stângă a drumului, de unde limita urmează spre vest canalele de desecare spre Ozun pe o lungime de 1.750 m, unde ajunge la drumul împietrit. De aici, limita urmează drumul împietrit spre DJ103B pe 1125 m;

Limita vestică: pornește pe drumul DJ103B, urmează podul de peste râul Negru și apoi urmează în amonte digul râului Negru. De la 125 m de la șosea este prezent brațul mort al Râului Negru pe o lungime de 1.625 m care intră în rezervație. Traseul pe dig merge până în dreptul cimitirului din Ozun, unde digul se termină și limita urmează malul drept al râului Negrii până la capela din Sîntionlunca. De aici, limita urmează intravilanul localității, pe la Hanul Morarilor, pe lângă cursul râului Negru pe 300 m, apoi pe pajiște urmează pe o lungime de 375 m spre nord-est, până la brațul mort pe 875 m unde este și moara de la Sîntionlunca, apoi urmează linia electrică pe 250 m până la următorul braț mort pe care-l urmează pe 750 m, apoi spre nord-vest pe 125 m urmează digul până la intravilanul localității Sîntionlunca. Se traversează pârâul și se trece pe celălalt dig care pe 250 m se îndreaptă spre sud-est și apoi limita urmează digul spre nord - est pe 1.250 m până la extremitatea sud-vestică a Comolăului de unde s-a început traseul.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Mestecănișul de la Reci Bălțile de la Ozun-Sîntionlunca cuprinde parcelele și subparcelele silvice 55-68 din UP VII Reci, Ocolul Silvic Șugaș, Direcția Silvică Sf. Gheorghe și parcelele cadastrale Hb108; F109; F110; Hc111; F112; Hb113; F114; Hc115; F116; De117; Hb118; F119; Cd123; Hr124; P125; Cc126; P127; P130; Dj632; P682; PD689; F693; A694; F695; De696; Fp697; F698; A699; F700; P701; Pd702; P703; PD704; P705; De706; P707; PD708; PD709; P710; De711; PD720; PD722; P723; Np724; De726; PD730; PD732; P733; Nm734; P735; PD736; P737; Cc738; PD739; De743; Cd756; F758; A759; F761; PD762; A763; Pdt764; F765; Hb766; F767; Cd768; Hc769; F770; Cd771; F772; A773; F774; Hb775; A776; A777; A778; F779; De780; P781; Nm782; A783; P784; De785; P786; PD787; P788; De789; P790; F791; De792; P793; PD794; P795; De796; PD797; De798; De799; De800; Hc801; De802; Cca803; Cca804; Cca805; Hb806; P807; F808; A809; F810; De811; F812; Hc813; Hc814; Hc815; F816; Hc817; Cd818; F819; (comuna Reci) și Hb346; DJ361; Nms362; Hc363; P364; F365; Cd366; Hb409; F410; F411; F412; De422; A423; De424; De425; Hp426; P427; P428; De429; P430; P431; A432; F433; Hb434; De435; Cd436; P437; Hc438; P439; De440; P441; F442; Hb443; F444; F462; A463; A464; F465; A467; F468; F470; Hc471; F472; De473; P474; Hc475; P476; Cd477; Hb478; Tf479; F480; Hc481; Hc482; F483; Hb484; A485; P486; Hc487; P488; De489; De490; A491; F492; De493; Hc494; F495; A496; P497; PD498; P499; De500; PD501; A502; P503; Hb504; Hb505; A506; P507; De508; P509; PD510; Pp511; De512; P513; De514; P515; Pp516; PD517; P518; De519; Hb519; P520; De521; Hc522; De523; F524; Hb525; A526; F527; F528; A529; Hb530; F531; F532; De533; F534; A535; F536; A537; F538; Hc539; F540; Hc541; A542; F543; Hc544; Hc545; F546; A547; P548; Hc549; P550; Hc551; P552; P553; Cd555; P556; A557; F558; Hc559; Hc560; Hc562; A563; A564; F565; A566; DJ567; Hc568; F569; Hb570; F571; A572; A573; A574; De575; F576; F577; Hc578; F579; F580; De581; A582; Hb583; F585; F586; F587; Hb602; A613; A614; P616; P617; Hc618; P619; P620; Hc621; Hc624; De628; F629; De630; F630; A631; De632; A633; F634; Ng1635; D1636; Hc637; De638; A639; F640; Hc641; F642; De643; Hc644; De645; Hc646; F647; Ng648; A649; A650; De651; Hc652; De653; A654; A655; F656; A657; Hc658; De659; A660; A661; F662; A663; F664; Hc665; F666; Hc667; A668; F669; Hc670; Hc671; F672; A673; F674; Hc675; Hc676; A677; F678; F679; A680; Hc681; P682; De683; Hc684; P685; A686; F687; Hc688; P689; Hc690; P691; Hc692; P693; Hc694; P695; Tf696; A697; Pdt698; Hc699; A700; F701; De702; A703; F704; A705; Dj706; Hc1142;

De1245; A1246; F1247; Hc1248; F1249; A1250; De1251; Hc1252; A1253; Hc1255; De1256; A1261; Ng11262; F1263; P1315 (comuna Ozun).

Parcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1995, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament. Parcelele și subparcelele cadastrale sunt preluate din Registrul cadastral al parcelelor, comunei Reci, anul 1984 și al comunei Ozun anul 1984.

VII.10. Rezervația complexă "Râul Tur" (Cursul inferior al râului Tur), 6.212 ha comunele Călinești Oaș, Livada, Gherța Mică, Turulung, Agriș, Halmeu, Micula, Lazuri, județul Satu Mare

Descrierea limitelor

Limitele vor fi trasate, pe cea mai mare parte a ariei propuse, de-a lungul unor obiective de teren ușor identificabile, cum ar fi canale sau drumuri de exploatare.

Descrierea limitelor s-a făcut prin menționarea parcelei cadastrale limitrofe (simbolul categoriei de folosință și număr topo) pe baza hărților cadastrale la scara 1:5000, realizate de OCOTA Satu Mare în anul 1986.

Limita nordică a rezervației începe din comuna Călinești Oaș de la intravilanul localității Călinești Oaș (parcela A492) și urmărește canalul de desecare Hc(6/2)489, Hc(6/2)482, Hc(7/2)468, drumul județean Dj466 (Călinești Oaș - Gherța Mică) până la limita cu comuna Gherța Mică. Pe teritoriul comunei Gherța Mică limita urmărește drumul județean Dj(8)612 (Călinești Oaș - Gherța Mică), apoi canalele de desecare: Hc(4/1)617, Hc(4/1)656, Hc(6/1,5)674, Hc(6/1,5)699, Hc(6/1,5)735, Hc(4/1)761; digul Cd726, la limita parcelelor F1234, A1238, F1239, A1240, continuă pe drumurile de exploatare agricolă De(4)1266, De(4)1259, De(4)1282, la nord de Pădurea Weiss, pe drumul comunal Dc1068 (Turulung Vii - Gherța Mică) până la Cantonul Silvic din satul Turulung Vii. Limita urmărește drumul de exploatare De1063 (comuna Turulung) până la limita cu comuna Livada și continuă pe malul drept (vestic) al cursului vechi al râului Tur: Hb1223 (pe teritoriul comunei Livada) până la intersectarea canalului de desecare Hc1234 (pe teritoriul comunei Turulung). Urmează în continuare canalele de desecare Hc1284, Hc(4/1)1257 până la un cătun părăsit cu parcelele cadastrale F1263, A1264, aflat la marginea drumului comunal Dc505 (Turulung - Turulung Vii). În continuare limita urmărește

drumul comunal Turulung - Turulung Vii spre localitatea Turulung până la digul stâng al pârâului Turț: Cd340, urmându-l pe acesta spre sud, până la digul drept al râului Tur (Cd(20)273) la confluența cu pârâul Turț. Limita nordică se trasează pe digul drept al râului Tur în intravilanul localității Turulung până la ieșirea din intravilan la Cooperativa de Consum (Cc255, Cc254, Cc250). Din acest punct limita urmărește limita intravilanului localității Turulung (gardurile grădinilor) spre nord și canalele de desecare Hc(7/2)192, Hc(10/3)196, Hc(6/2)233 spre sud-vest, până la parcela cadastrală A230 de lângă digul drept al râului Tur. În continuare limita este digul drept al râului Tur: Cd(20)273, până la limita cu teritoriul comunal Halmeu. Pe teritoriul comunei Halmeu limita pornește de pe dig în direcție nordică pe drumurile de exploatare De1218, De(4)1150, De1182, De1161 și canalul de desecare Hc(4/1)1163 până la extremitatea nordică a bălții Porumbesti, delimitată de drumurile de exploatare De1158, De(4)1232, trecând peste calea ferată Satu Mare - Halmeu de-a lungul drumului de exploatare De1273, trecând la marginea nordică a Pădurii Șvabei pe drumul de exploatare De(6)1266, și canalele Hc(4/1)1264, Hc1263, intersectând drumul de exploatare De1244 la nord de pășunea Vida Popii (P1247). Din acest punct limita urmărește canalul de desecare Hc(7/2)1478 trecând la nord de Pădurea Ristic, și canalul de desecare Hc(6/1,5)1523 până la digul drept al râului Tur: Cd1027, urmând pe acesta până granița de stat cu Ucraina.

Limita estică a rezervației pornește de la limita intravilanului localității Călinești Oaș de la parcela A492, urmărind canalele de desecare Hc498, Hc(7/2)505 până la parcela A506. Din acest punct limita urmărește digul râului Tur Cd508 spre est, până la podul peste râul Tur, iar de la pod trece spre sud, între marginea drumului județean DJ109K (Pășunea Mare - Călinești Oaș) și parcela Cat524 și canalul de desecare Hc(7/2)525.

Limita sudică pornește de la drumul județean Dj109K (Pășunea Mare - Călinești Oaș) și urmărește canalele de desecare Hc(8/2)541, Hc(8/2)547, Hc(8/2)553, drumul de exploatare De(4m)564, și canalele de desecare Hc(6/1)570, Hc(5/1,5)576, Hc(3)590, până la digul drept al râului Taina: Cd611. Pe digul drept al râului Taina limita se trasează spre nord și trece peste râul Taina pe drumurile de exploatare De612/1, De(4)946, după care urmărește digul stâng al râului Taina: Cd657 până la parcela A950. Din acest punct limita trece lângă canalul de desecare Hc(5/1)949 și parcelele A951 și A953, și continuă pe

canalele Hc(6/1)954, Hc(6/1)962, Hc(8/1,5)983, Hc(4/0,7)986 până la limita cu comuna Livada: borna comunală nr. 38. Din acest punct (borna comunală nr. 38.) limita urmărește drumurile de exploatare De(7)1281, De(7)1284, De(7)1286, De1265, De1073 trecând la sud de pădurile Botoșeg și Dimoșag. Limita continuă pe canalele de desecare Hc(2/0,5)1093, Hc(10/2)1097 și drumul de exploatare De(4)1113 până la partea sudică a heleșteelor de la Adrian. De aici limita continuă spre nord pe digul estic al heleșteului de la Adrian: Cd1139, Cd1141 și drumul de exploatare De1176 până la intersectarea digului stâng al râului Tur. Din acest punct limita sudică a rezervației este constituită de digul râului Tur: Cd1132 (pe teritoriul comunei Livada) și Cd312, Cd311 (pe teritoriul comunei Turulung) trecând prin intravilanul localității Turulung. De la digul râului Tur limita urmărește canalul de desecare Hc(6/2)1484, pârâul Racta: Hc(24)1419 și canalul Hc(7/2)1533 spre sud și drumurile de exploatare De(4)1544 și De(10)1620 prin pășunea satului Drăgușeni, până la limita cu comuna Agriș. Limita continuă pe teritoriul comunei Agriș pe drumul de exploatare De(10)17, trecând pe teritoriul comunei Turulung de-a lungul drumului de exploatare De(4)1586 până la limita cu comuna Micula. Pe teritoriul comunei Micula limita urmărește drumurile De(4)603, De(4)608 la marginea sudică a Pădurii Comunale, intersectează calea ferată Satu Mare - Halmeu urmărind drumul de exploatare De383, De(10)363, De(4)412, De(4)123, De(6)140 până la extremitatea sudică a heleșteului Hp45. Din acest punct limita ia o direcție nordică la limita dintre heleșteele Hp45, Hp47, Hp49 și parcelele A35, A21 până la colțul sud-estic al Pădurii Bercu. Din acest punct limita trece pe teritoriul comunei Lazuri și urmărește drumul de exploatare De(4)29 la marginea sudică a pădurii Bercu, continuă pe canalul Hc91 și drumul de exploatare De94, precum și pe digul sudic al heleșteelor (Hp40 și Hp47) Cd(18/2)96, Cd86. În extremitatea sud-vestică a heleșteului Hp47, limita urmărește canalul Hc(8/2)60 spre sud-est, până la granița de stat cu Ungaria: borna 175.

Limita, vestică este formată de râul Tur (Hr1), pe granița de stat România-Ucraina: bornele 11-1 și granița de stat România-Ungaria: bornele L176/2-L175.

Descrierea suprafeței:

Cursul inferior al râului Tur se întinde între lacul de acumulare Călinești Oaș și granița de stat România-Ucraina și România-Ungaria și cuprinde pajiști umede de câmpie (fânețe și pășuni umede cu *Alopecurus pratensis* și *Sanguisorba*

officinalis), fânețe împădurite (fânețe abandonate din apropierea pădurilor, pe care este în curs o reîmpădurire naturală cu specii autohtone), păduri mixte de foioase (tipurile: păduri bătrâne caducifoliolate naturale, păduri mlăștinoase caducifoliolate, păduri aluviale, păduri de luncă înaltă, pășuni împădurite (pășuni abandonate cu *Quercus robur*, *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Alnus incana*, *Tilia cordata*, *Carpinus betulus*, galerii cu *Salix alba* și *Populus alba* în preajma habitatelor acvatiche, brațe moarte și cursuri vechi ale râului Tur, în diferite faze de colmatare, heleșteele de la Adrian și Bercu Nou, ca habitate de importanță avifaunistică.

VII.11. Rezervația naturală mixtă Rarău - Pietrele Doamnei, 970,5 ha, localitățile Câmpulung Moldovenesc și Crucea, județul Suceava

Descrierea limitelor

Limita nordică: Începe de la borna silvică 433, UP1, OS Pojorâta, până la borna silvică 434, pe pârâul Izvorul Alb, până la borna silvică 428, prin bornele silvice 430, 426, 422, 420, pe limita parcelelor 93 și 96, pe sub peretele Rarăului, până la borna silvică 391, pe limita subparcelelor 81D, 77B, 77M, 77H, 77C, la borna silvică 387, pe limita subparcelelor 76F, 75N1, 75D, 49D, 48D, 45D din UP1 a OS Pojorâta.

Limita estică: Începe de la borna silvică 226, UP1, OS Pojorâta, pe limita cu OS Stulpicani prin Vf. Todirescu, până la borna silvică 166 UP6 a OS Crucea.

Limita sudică: Începe de la borna silvică 166 din UP6 a OS Crucea, la bornele 164, 158, 157, 152, 150, 127, 126, 124, 122, 120, 113, 108, 109, 100, 101, 88, 89, din UP6 a OS Crucea.

Limita vestică: Trece prin bornele silvice 87, 85, 86, 82, 83, 79, 80, din UP6 a OS Crucea, la bornele 432, 433, din UP1 Rarău, OS Pojorâta.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală mixtă Pietrele Doamnei-Rarău cuprinde parcelele și subparcelele forestiere: 45D, 48D, 49D, 75D, F, N1, N2, 76A, B, C, D, E, F, V; 77B, C, D, G, H, I, J, K, M, N, V, 81D, 85E, F, G, H, N2, 86B, C, D, E, F, G, N1, N2, N3, N4, 90N, 92B, 93A, B, C, D, E, F, G, N1, N2, 94A, B, C, D, E, F, G, H, V, N, 95A, B, C, D, E, F, N în suprafață de 333,3 ha din UP1 Rarău OS Pojorâta și 30A, B, N1, N2, 31, 32, 33A, B, C, D, E, 34, 35A, B, C, D, N, 36A, B, C, 37A, B, C, D, E, 39A,

B, C, D, E, F, G, 40A, B, C, D, 41A, B, C, D, E, F, G, 44A, B, C, D, E, 45A, B, 46A, B, 47A, B, C, în suprafață de 290,7 ha din UP6 Chiril OS Crucea și 309,0 ha pășune aparținând Primăriei Comunei Crucea.

Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic al UP1 Rarău, OS Pojorâta întocmit în anul 2004 și amenajamentul silvic al UP6 Chiril OS Crucea întocmit în anul 2000.

* În u.a. 86D din UP1 Rarău OS Pojorâta, inclusă în Rezervația naturală Rarău - Pietrele Doamnei, se găsește intrarea în Rezervația științifică Peștera Liliacilor.

VII.12. Rezervația naturală Cheile Lucavei, 33 ha, localitatea Moldova Sulița, județul Suceava

Descrierea limitelor

Limita nordică începe de la borna silvică 664 UP1 Botus Lucina a OS Breaza continuă pe limita subparcelară, până la intersecția cu limita subparcelei 225C.

Limita sudică și vestică începe de la intersecția limitei parcelare 225 cu 226, continuă pe limita de subparcelă între u.a. 225B și u.a. 225C, apoi pe limită parcelară până la borna silvică 662 UP1 Botus Lucina a OS Breaza, continuă pe drumul forestier D278 până la intersecția cu limita subparcelei 209C și apoi pe această limită până la borna silvică 626 UP1 Botus Lucina a OS Breaza.

Limita estică începe de la borna silvică 626 UP1 Botus Lucina a OS Breaza continuă pe limita parcelară până la borna silvică 625, la borna silvică 627 și apoi, la borna silvică 664 UP1 Botus Lucina a OS Breaza.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Cheile Lucavei cuprinde parcelele și subparcelele forestiere: 208B, 209A, 209C, 209N, 225A, B, din UP1 Botus Lucina a OS Breaza.

Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic al UP1 Botus Lucina a OS Breaza întocmit în anul 2004.

II.13. Rezervația naturală Tișița, 2.726 ha, localitatea Tulnici, județul Vrancea

Descrierea limitelor

Limita nordică: începe de la borna silvică 1 din u.a. 1, aflată la baza versantului abrupt al culmii Vascan, în dreptul viaductului de beton al drumului forestier

care se desprinde din DN-2D și înaintează în amonte pe malul stâng al Putnei pe la baza versantului, până la cantonul silvic nr. 8 "Gura Tișiței" de unde, pe latura estică a cantonului, traversează zona de confluență Tișița - Puma, la borna 138 aflată pe malul stâng. Din acest punct, limita de nord coincide cu limitele naturale de nord ale unităților amenajistice (u.a.) din U.P. II Tișița, respectiv: 182, 181, 180, 179, 178, 177, 176, 175, 174, 173, 148, 147, 146, 141, 140, 139 și 138 situate pe cumpăna de ape dintre bazinul Putnei - aflat la nord și cel al Tișiței - aflat la sud, fiind marcate de următoarele borne silvice și repere geomorfologice: Vf. Căciulata (722 m) borna 136, Culmea "În Deal la Meri", borna 134, 132, 131, 123 (Vf. Tisarul Mare - 1267 m) borna 126, înșeuarea cu Culmea Tisarului Mic, borna 124, 122, 120 (Vf. Tisarul Mic - 1246 m) borna 143 și Culmea Dealului Crucilor, marcată de bornele 73, 72, 63, 61, 59, 57 și 56;

Limita vestică: de la borna 56 din Dealul Crucilor, limita ariei protejate se îndreaptă spre sud, pe culmi secundare care coincid cu limitele vestice ale u.a.: 137, 132, 123, 120 și 118, fiind marcate de bornele 45, 46 - pe malul stâng al pârâului Tișița Mica și borna 33, de pe malul drept, situată la 200 m aval de borna 46; de la borna 33, limita urmează o culme secundară desprinsă din Mt. Condratu, marcată de bornele 32, 31, 26 și 24 de unde, limita se îndreaptă spre sud-est;

Limita sudică, limita de sud are un caracter mai sinuos, determinat de dispunerea limitei naturale formată din culmi principale, secundare și pâraie ale u.a.: 118, 119, 112, 110, 108, 98, 99, 26 și 25, marcate de bornele: 25 - pe malul stâng al pârâului Condratu, 15 și 140 - pe malul drept, de unde urcă în Plaiul Păișului marcat de bornele 141, 10 și 11 de la obârșia pârâului Groapa Adâncă pe care coboară până la borna 8 aflată la confluența cu un afluent de dreapta, urcând pe acesta până la borna 9 și 174 din Plaiul Între Tișițe, de unde coboară pe o culme secundară până la borna 175 de pe malul stâng al Pârâului Tișița Mare, coborând în aval până la borna 51 de pe malul drept, la piciorul unei culmi secundare a Muntelui Coza, marcată de bornele: 52, 50, 49, 60 și 48 (Vf. Coza - 1629 m);

Limita estică: din Vf. Coza limita se îndreaptă spre nord, pe limitele naturale ale u.a. 24, 23, 22, 21, 19, 17, 16, 14, 12, 11, 10, 8, 6, 5, 3 și 1 situate pe cumpăna de ape dintre bazinul Tișiței - aflat la vest și cele ale pârâielor Dumbrăvanu, Dalhățaș, Căinelui și Porcului - aflate la est, fiind marcată de bornele: 47 și

41/115, înșeuarea Golu' Roibului cu extremitatea sudică a Culmii Stânca Gurguiata marcată de bornele 42/114, 38 și 34/116 (vf. Gurguiata - 1438 m) de unde se îndreaptă pe Culmea Piatra Uscată, marcată cu bornele: 33, 222 (cota 1116 m), 117 și 28, înșeuarea cu Culmea Porcului, marcată de bornele: 24, 22, 20, cota 1077 m, borna 16, Vf. Porcu (1115 m) și borna 12 (cota 1104 m) iar, în continuare, Culmea Vascan marcată de bornele 10, 6, 2 și 1, de la baza versantului, încheind astfel perimetrul ariei protejate Tișița.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Tișița cuprinde parcelele 1-26, 98-112, 118-123, 132-182 din UP II Tișița, a Ocolului Silvic Tulnici fiind situată între limitele naturale formate de culmile muntoase principale și secundare. Parcelele și subparcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic întocmit în anul 1996, fiind incluse și pe harta silvică ce face integrantă din amenajament.

VII.14. Rezervația naturală Lacul Negru, 88 ha, localitatea Nistorești, județul Vrancea

Descrierea limitelor

Limita nordică: de la piciorul (capătul) sudic al ramurii nordice a Dealului Negru, limita urmează culmea, înscriindu-se pe direcția generală NV-SE, intersectând borna silvică 127, și continuându-se până la borna silvică 118. Această limită nu coboară sub 1500 de metri și reprezintă cumpăna de ape dintre bazinul hidrografic al Pârâului Lacului Negru (afluent al Nărujei) și bazinul hidrografic Tișița;

Limita estică: de la borna silvică 118, limita urmărește o linie generală cu orientare NE-SV care atinge, se înscrie perpendicular pe linia de pantă maximă până la borna silvică 120, traversează axa mediană longitudinală un teren neproductiv cu stâncării, ocolește prin est și sud - orientându-se spre vest - o altă stâncărie, și apoi, se redirecționează spre sud-est până în albia Pârâului Lacului Negru, la borna silvică 119;

Limita sudică: reprezintă în teren punctul de inflexiune al limitelor estică și vestică, respectiv borna silvică 119, situată în albia Pârâului Lacului Negru;

Limita vestică: de la borna silvică 119, limita urmărește în amonte Pârâul Lacului Negru până la borna silvică 121. Din acest punct limita părăsește valea

Înscriindu-se pe versant către nord-vest până în Culmea Lacului Negru, marcată în punctul respectiv de borna silvică 122/126. În continuare limita de vest se suprapune pe Culmea Lacului Negru, ce reprezintă cumpăna de ape dintre pâraiele de la obârșia Nărujei și Pârâul Lacului Negru - pentru sectorul sudic; respectiv cumpăna de ape dintre Tișița Aurie (Mare) și Pârâul Lacului Negru - pentru sectorul nord vestic.

Descrierea suprafeței

Rezervația naturală Lacul Negru, cuprinde parcelele 69-72 din cadrul Unității de Producție: Obștea Viișoara, comuna Vidra. Parcelele silvice sunt preluate din amenajamentul silvic al Obștei Viișoara întocmit în anul 2002, fiind incluse și pe harta silvică ce face parte integrantă din amenajament.